Το κείμενο αυτό αποτελεί απλώς εργαλείο τεκμηρίωσης και δεν έχει καμία νομική ισχύ. Τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν φέρουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του. Τα αυθεντικά κείμενα των σχετικών πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των προοιμίων τους, είναι εκείνα που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι διαθέσιμα στο EUR-Lex. Αυτά τα επίσημα κείμενα είναι άμεσα προσβάσιμα μέσω των συνδέσμων που περιέχονται στο παρόν έγγραφο

►B ΟΔΗΓΙΑ 2012/27/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Οκτωβρίου 2012

για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των οδηγιών 2009/125/ΕΚ και 2010/30/ΕΕ και την κατάργηση των οδηγιών 2004/8/ΕΚ και 2006/32/ΕΚ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(ΕΕ L 315 της 14.11.2012, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►M1	Οδηγία 2013/12/ΕΕ του Συμβουλίου της 13ης Μαΐου 2013	L 141	28	28.5.2013
►M2	Οδηγία (ΕΕ) 2018/844 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 30ής Μαΐου 2018	L 156	75	19.6.2018
►M3	Οδηγία (ΕΕ) 2018/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2018	L 328	210	21.12.2018
►M4	Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2018	L 328	1	21.12.2018
►M5	Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2019/826 της Επιτροπής της 4ης Μαρτίου 2019	L 137	3	23.5.2019

Διορθώνεται από:

►C1 Διορθωτικό ΕΕ L 113 της 25.4.2013, σ. 24 (2012/27/ΕΕ)

▼B

ΟΔΗΓΙΑ 2012/27/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 25ης Οκτωβρίου 2012

για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των οδηγιών 2009/125/ΕΚ και 2010/30/ΕΕ και την κατάργηση των οδηγιών 2004/8/ΕΚ και 2006/32/ΕΚ

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, ΟΡΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

▼M3

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κοινό πλαίσιο μέτρων για την προώθηση της ενεργειακής απόδοσης εντός της Ένωσης προκειμένου να διασφαλισθεί η επίτευξη των πρωταρχικών στόχων της Ένωσης για το 2020 για 20 % στην ενεργειακή απόδοση και των πρωταρχικών στόχων της για το 2030 για τουλάχιστον 32,5 % στην ενεργειακή απόδοση και προετοιμάζει το έδαφος για περαιτέρω βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης μετά τις εν λόγω χρονολογίες.

Η παρούσα οδηγία καθορίζει κανόνες με σκοπό την άρση των φραγμών στην αγορά ενέργειας και την εξάλειψη των αδυναμιών της αγοράς που παρεμποδίζουν την απόδοση στον εφοδιασμό και τη χρήση ενέργειας και προβλέπει τον καθορισμό ενδεικτικών εθνικών στόχων ενεργειακής απόδοσης και συνεισφορών για το 2020 και το 2030.

Η παρούσα οδηγία συμβάλλει στην εφαρμογή της αρχής της προτεραιότητας στην ενεργειακή απόδοση.

▼B

2. Οι απαιτήσεις που καθορίζονται στην παρούσα οδηγία συνιστούν ελάχιστες απαιτήσεις και δεν εμποδίζουν τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να λαμβάνουν αυστηρότερα μέτρα. Τα μέτρα αυτά πρέπει να είναι συμβατά με το δίκαιο της Ένωσης. Εάν η εθνική νομοθεσία προβλέπει αυστηρότερα μέτρα, το κράτος μέλος γνωστοποιεί το εν λόγω νομοθέτημα στην Επιτροπή.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1) «ενέργεια»: όλες οι μορφές ενεργειακών προϊόντων, τα καύσιμα, η θερμότητα, η ανανεώσιμη ενέργεια, ο ηλεκτρισμός ή οποιαδήποτε άλλη μορφή ενέργειας, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο δ) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1099/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για τις στατιστικές ενέργειας [1]·

2) «κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας»: η ακαθάριστη εσωτερική κατανάλωση, εξαιρουμένων των μη ενεργειακών χρήσεων·

[1] ΕΕ L 304 της 14.11.2008, σ. 1.

▼B

3) «τελική κατανάλωση ενέργειας»: όλη η ενέργεια που παρέχεται στη βιομηχανία, τις μεταφορές, τα νοικοκυριά, τις υπηρεσίες και τη γεωργία. Εξαιρούνται οι παραδόσεις στον τομέα της μετατροπής της ενέργειας και οι ίδιες οι βιομηχανίες ενεργειακών δραστηριοτήτων·

4) «ενεργειακή απόδοση»: ο λόγος της εκροής επιδόσεων, υπηρεσιών, αγαθών ή ενέργειας προς την εισροή ενέργειας·

5) «εξοικονόμηση ενέργειας»: ποσότητα εξοικονομούμενης ενέργειας, η οποία προσδιορίζεται με τη μέτρηση ή/και τον κατ' εκτίμηση υπολογισμό της κατανάλωσης πριν και μετά την υλοποίηση ενός μέτρου βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, με ταυτόχρονη εξασφάλιση της σταθερότητας των εξωτερικών συνθηκών που επηρεάζουν την ενεργειακή κατανάλωση·

6) «βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης»: αύξηση της ενεργειακής απόδοσης λόγω τεχνολογικών, συμπεριφορικών ή/και οικονομικών αλλαγών·

7) «ενεργειακή υπηρεσία»: το φυσικό όφελος, η χρησιμότητα ή το πλεονέκτημα που προκύπτουν από συνδυασμό ενέργειας με ενεργειακά αποδοτική τεχνολογία ή με δράση η οποία μπορεί να περιλαμβάνει τις εργασίες, τη συντήρηση και τον έλεγχο που απαιτούνται για την παροχή της υπηρεσίας, που παρέχεται βάσει σύμβασης και υπό κανονικές συνθήκες έχει αποδείξει ότι οδηγεί σε επαληθεύσιμη και μετρήσιμη ή εκτιμώμενη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης ή σε εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας·

8) «δημόσιοι φορείς»: οι «αναθέτουσες αρχές» της οδηγίας 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών [1]·

9) «κεντρική δημόσια διοίκηση»: όλες οι διοικητικές υπηρεσίες των οποίων η αρμοδιότητα εκτείνεται σε ολόκληρη την επικράτεια κράτους μέλους·

10) «συνολικό ωφέλιμο εμβαδόν δαπέδου»: το εμβαδόν των δαπέδων κτιρίου ή μέρους κτιρίου στο οποίο χρησιμοποιείται ενέργεια για τη ρύθμιση των κλιματικών συνθηκών στο εσωτερικό του·

11) «σύστημα ενεργειακής διαχείρισης»: το σύνολο των αλληλένδετων ή αλληλεπιδρώντων στοιχείων ενός σχεδίου που θέτει στόχο ενεργειακής απόδοσης και χαράσσει τη στρατηγική επίτευξης του εν λόγω στόχου·

12) «ευρωπαϊκό πρότυπο»: πρότυπο που εκδίδεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Ηλεκτροτεχνικής Τυποποίησης ή το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο Τυποποίησης στον τομέα των Τηλεπικοινωνιών και διατίθεται προς δημόσια χρήση·

13) «διεθνές πρότυπο»: πρότυπο το οποίο έχει εκδοθεί από τον Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης και διατίθεται στο κοινό·

[1] ΕΕ L 134 της 30.4.2004, σ. 114.

▼B

14) «υπόχρεο μέρος»: διανομέας ενέργειας ή η εταιρεία λιανικής πώλησης ενέργειας που δεσμεύεται από τα εθνικά καθεστώτα επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης που αναφέρονται στο άρθρο 7·

15) «εξουσιοδοτηθέν μέρος»: νομικό πρόσωπο στο οποίο έχει ανατεθεί από κυβέρνηση ή από άλλο δημόσιο φορέα εξουσία ανάπτυξης, διαχείρισης ή λειτουργίας ενός χρηματοδοτικού προγράμματος εξ ονόματος της κυβέρνησης ή του άλλου δημόσιου φορέα·

16) «συμμετέχον μέρος»: επιχείρηση ή δημόσιος φορέας που δεσμεύεται να επιτύχει ορισμένους στόχους βάσει εθελοντικής συμφωνίας, ή καλύπτεται από εθνικό κανονιστικό μέσο πολιτικής·

17) «δημόσια αρχή επιβολής»: φορέας ο οποίος διέπεται από το δημόσιο δίκαιο και είναι υπεύθυνος για την επιβολή ή την παρακολούθηση της φορολόγησης της ενέργειας ή του άνθρακα, των χρηματοδοτικών καθεστώτων και μέσων, των φορολογικών κινήτρων, προτύπων και κανόνων, των καθεστώτων ενεργειακής επισήμανσης, της εκπαίδευσης ή της κατάρτισης·

18) «μέτρο πολιτικής»: κανονιστικό, χρηματοδοτικό, δημοσιονομικό, εθελοντικό ή ενημερωτικό μέσο το οποίο έχει καθιερωθεί και εφαρμόζεται επισήμως σε ένα κράτος μέλος προκειμένου να δημιουργήσει ένα υποστηρικτικό πλαίσιο, απαίτηση ή κίνητρο για τους παράγοντες της αγοράς ώστε να παρέχουν και να αγοράζουν ενεργειακές υπηρεσίες και να αναλαμβάνουν άλλα μέτρα για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης·

19) «επιμέρους δράση»: δράση η οποία οδηγεί σε βελτιώσεις της ενεργειακής απόδοσης που μπορούν να επαληθευτούν και να μετρηθούν ή να εκτιμηθούν και η οποία πραγματοποιείται ως αποτέλεσμα μέτρου πολιτικής·

20) «διανομέας ενέργειας»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, συμπεριλαμβανομένου του διαχειριστή συστήματος διανομής, που είναι υπεύθυνο για τη μεταφορά ενέργειας, με σκοπό να την παραδώσει στους τελικούς καταναλωτές ή σε σταθμούς διανομής που πωλούν ενέργεια στους τελικούς καταναλωτές·

21) «διαχειριστής συστήματος διανομής»: ο «διαχειριστής συστήματος διανομής» όπως ορίζεται στην οδηγία 2009/72/ΕΚ και στην οδηγία 2009/73/ΕΚ αντίστοιχα·

22) «εταιρεία λιανικής πώλησης ενέργειας»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που πωλεί ενέργεια σε τελικούς καταναλωτές·

23) «τελικός καταναλωτής»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που αγοράζει ενέργεια για δική του τελική χρήση·

24) «πάροχος ενεργειακής υπηρεσίας»: το φυσικό ή νομικό πρόσωπο που παρέχει ενεργειακές υπηρεσίες ή άλλα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης σε εγκαταστάσεις ή οίκημα τελικού καταναλωτή·

▼B

25) «ενεργειακός έλεγχος»: η συστηματική διαδικασία με σκοπό την απόκτηση επαρκούς γνώσης του υφιστάμενου συνόλου χαρακτηριστικών ενεργειακής κατανάλωσης ενός κτιρίου ή μιας ομάδας κτιρίων, μιας βιομηχανικής ή εμπορικής δραστηριότητας ή εγκατάστασης, ιδιωτικής ή δημόσιας υπηρεσίας, με την οποία εντοπίζονται και προσδιορίζονται ποσοτικά οι οικονομικώς αποδοτικές δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας, και μετά την οποία συντάσσεται έκθεση αποτελεσμάτων·

26) «μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις» ή «ΜΜΕ»: επιχειρήσεις όπως ορίζονται στον τίτλο I του παραρτήματος της σύστασης 2003/361/ΕΚ της Επιτροπής, της 6ης Μαΐου 2003, σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων [1]· η κατηγορία των πολύ μικρών, μικρών και μεσαίων αποτελείται από επιχειρήσεις που απασχολούν λιγότερους από 250 εργαζομένους και των οποίων ο ετήσιος κύκλος εργασιών δεν υπερβαίνει τα 50 εκατομμύρια EUR ή το σύνολο του ετήσιου ισολογισμού δεν υπερβαίνει τα 43 εκατομμύρια EUR·

27) «σύμβαση ενεργειακής απόδοσης»: συμβατική συμφωνία μεταξύ του δικαιούχου και του παρόχου μέτρου βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, η οποία επαληθεύεται και παρακολουθείται καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης, στο πλαίσιο της οποίας πραγματοποιούνται πληρωμές για επενδύσεις (έργο, προμήθεια ή υπηρεσία) για το μέτρο αυτό, οι οποίες συνδέονται με ένα συμβατικώς συμφωνηθέν επίπεδο βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης ή με άλλο συμφωνηθέν κριτήριο ενεργειακής απόδοσης, όπως η εξοικονόμηση χρημάτων·

28) «έξυπνο σύστημα μέτρησης» ή «ευφυές σύστημα μέτρησης»: ηλεκτρονικό σύστημα το οποίο μπορεί να μετρά την κατανάλωση ενέργειας, παρέχοντας περισσότερες πληροφορίες απ' ό,τι ένας συμβατικός μετρητής και μπορεί να μεταδίδει και να λαμβάνει δεδομένα χρησιμοποιώντας μια μορφή ηλεκτρονικών επικοινωνιών·

29) «διαχειριστής συστήματος μεταφοράς»: ο «διαχειριστής συστήματος μεταφοράς» όπως ορίζεται στην οδηγία 2009/72/ΕΚ και στην οδηγία 2009/73/ΕΚ, αντίστοιχα·

30) «συμπαραγωγή»: η ταυτόχρονη παραγωγή θερμικής και ηλεκτρικής ή μηχανικής ενέργειας στο πλαίσιο μίας μόνο διαδικασίας·

31) «οικονομικά δικαιολογημένη ζήτηση»: η ζήτηση που δεν υπερβαίνει τις ανάγκες θέρμανσης ή ψύξης και η οποία διαφορετικά θα ικανοποιούνταν, σύμφωνα με τις συνθήκες της αγοράς, με διαδικασίες παραγωγής ενέργειας διαφορετικές από την συμπαραγωγή·

32) «ωφέλιμη θερμότητα»: η θερμότητα που παράγεται στο πλαίσιο διαδικασίας συμπαραγωγής προκειμένου να ικανοποιήσει μια οικονομικά δικαιολογημένη ζήτηση για θέρμανση ή ψύξη·

33) «ηλεκτρική ενέργεια από συμπαραγωγή»: η ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται στο πλαίσιο μιας διαδικασίας συνδεόμενης με την παραγωγή ωφέλιμης θερμότητας και υπολογίζεται σύμφωνα με τη μεθοδολογία που καθορίζεται στο παράρτημα I·

34) «συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης»: η συμπαραγωγή που πληροί τα κριτήρια του παραρτήματος II·

[1] ΕΕ L 124 της 20.5.2003, σ. 36.

▼B

35) «συνολική απόδοση»: ο λόγος της ετήσιας ποσότητας παραγόμενης ηλεκτρικής και μηχανικής ενέργειας και παραγόμενης ωφέλιμης θερμότητας προς τα καύσιμα που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή θερμότητας στο πλαίσιο διαδικασίας συμπαραγωγής, καθώς και για την ακαθάριστη παραγωγή ηλεκτρικής και μηχανικής ενέργειας·

36) «λόγος ηλεκτρικής ενέργειας/θερμότητας»: ο λόγος της ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή προς την ωφέλιμη θερμότητα, υπό πλήρη κατάσταση λειτουργίας συμπαραγωγής, με χρήση των λειτουργικών δεδομένων της συγκεκριμένης μονάδας·

37) «μονάδα συμπαραγωγής»: μονάδα δυναμένη να λειτουργεί ως μονάδα συμπαραγωγής·

38) «μονάδα συμπαραγωγής μικρής κλίμακας»: μονάδα συμπαραγωγής με εγκατεστημένη ισχύ μικρότερη από 1MWe·

39) «μονάδα συμπαραγωγής πολύ μικρής κλίμακας»: μονάδα συμπαραγωγής με μέγιστη ισχύ μικρότερη από 50 kWe·

40) «συντελεστής δόμησης»: ο λόγος του εμβαδού του δαπέδου ενός κτιρίου προς το εμβαδόν οικοπέδου σε ένα συγκεκριμένο έδαφος·

41) «αποδοτικό σύστημα τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης»: σύστημα τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης που χρησιμοποιεί τουλάχιστον 50 % ανανεώσιμη ενέργεια, 50 % απορριπτόμενη θερμότητα, 75 % συμπαραγόμενη θερμότητα ή 50 % συνδυασμού αυτής της ενέργειας και της θερμότητας·

42) «αποδοτική θέρμανση και ψύξη»: επιλογή θέρμανσης και ψύξης η οποία, συγκρινόμενη με ένα βασικό σενάριο συνήθους δραστηριότητας, μειώνει κατά τρόπο μετρήσιμο τη χρήση πρωτογενούς ενέργειας που απαιτείται για την παραγωγή μίας μονάδας παρεχόμενης ενέργειας εντός των ορίων συστήματος κατά τρόπο οικονομικώς αποδοτικό, σύμφωνα με την αξιολόγηση της ανάλυσης κόστους-οφέλους που αναφέρεται στην παρούσα οδηγία, λαμβάνοντας υπόψη την ενέργεια που χρειάζεται για την εξόρυξη, τη μετατροπή, τη μεταφορά και τη διανομή·

43) «αποδοτική ατομική θέρμανση και ψύξη»: επιλογή ατομικής θέρμανσης και ψύξης η οποία, συγκρινόμενη με την αποδοτική τηλεθέρμανση και τηλεψύξη, μειώνει κατά τρόπο μετρήσιμο τη χρήση πρωτογενούς μη ανανεώσιμης ενέργειας που απαιτείται για την παραγωγή μίας μονάδας παρεχόμενης ενέργειας εντός των ορίων συστήματος ή απαιτεί τη χρήση ίδιας πρωτογενούς μη ανανεώσιμης ενέργειας αλλά με μικρότερο κόστος, λαμβάνοντας υπόψη την ενέργεια που χρειάζεται για την εξόρυξη, τη μετατροπή, τη μεταφορά και τη διανομή·

44) «ουσιαστική ανακαίνιση»: ανακαίνιση της οποίας το κόστος υπερβαίνει το 50 % του κόστους επένδυσης για νέα συγκρίσιμη μονάδα·

45) «φορέας συγκέντρωσης»: πάροχος υπηρεσιών στον τομέα της ζήτησης ο οποίος συνδυάζει πολλαπλά βραχείας διάρκειας φορτία καταναλωτών προς πώληση ή εκπλειστηριασμό σε οργανωμένες αγορές ενέργειας.

▼B

Άρθρο 3

Στόχοι ενεργειακής απόδοσης

1. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει ενδεικτικό εθνικό στόχο ενεργειακής απόδοσης, βασιζόμενο είτε στην πρωτογενή ή στην τελική κατανάλωση ενέργειας, είτε στην εξοικονόμηση πρωτογενούς ή τελικής ενέργειας, είτε στην ενεργειακή ένταση. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τους στόχους αυτούς στην Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 και το παράρτημα XIV μέρος 1. Κατά την κοινοποίηση αυτή, εκφράζουν επίσης τους στόχους αυτούς ως απόλυτο επίπεδο κατανάλωσης πρωτογενούς ενέργειας και τελικής κατανάλωσης ενέργειας το 2020 και εξηγούν με ποιον τρόπο και βάσει ποιων στοιχείων έγινε ο υπολογισμός.

Κατά τον καθορισμό των εν λόγω στόχων, τα κράτη μέλη συνεκτιμούν:

▼M1

α) ότι η κατανάλωση ενέργειας της Ένωσης το 2020 δεν θα υπερβαίνει τα 1 483 εκατ. ΤΙΠ πρωτογενούς ενέργειας ή τα 1 086 εκατ. ΤΙΠ τελικής ενέργειας·

▼B

β) τα μέτρα που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία·

γ) τα μέτρα που ελήφθησαν για την επίτευξη των εθνικών στόχων εξοικονόμησης ενέργειας και εγκρίθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/32/ΕΚ, και

δ) άλλα μέτρα για την προώθηση της ενεργειακής απόδοσης στα κράτη μέλη και σε επίπεδο Ένωσης.

Κατά τον καθορισμό των στόχων αυτών, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν επίσης υπόψη εθνικές συνθήκες που επηρεάζουν την κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας, όπως:

α) οικονομικώς αποτελεσματικές δυνατότητες εξοικονόμησης ενέργειας,

β) την εξέλιξη και πρόβλεψη του ΑΕΠ,

γ) αλλαγές στις εισαγωγές και τις εξαγωγές ενέργειας,

δ) την ανάπτυξη όλων των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, την πυρηνική ενέργεια, τη δέσμευση και αποθήκευση διοξειδίου του άνθρακα, και

ε) την έγκαιρη δράση.

▼M1

2. Έως τις 30 Ιουνίου 2014, η Επιτροπή εκτιμά την επιτευχθείσα πρόοδο και κατά πόσον η Ένωση έχει πιθανότητες να επιτύχει κατανάλωση ενέργειας που δεν θα υπερβαίνει τα 1 483 εκατ. ΤΙΠ πρωτογενούς ενέργειας και/ή τα 1 086 εκατ. ΤΙΠ τελικής ενέργειας το 2020.

▼B

3. Κατά τη διενέργεια της εκτίμησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, η Επιτροπή:

α) αθροίζει τους εθνικούς ενδεικτικούς στόχους ενεργειακής απόδοσης που έχουν κοινοποιήσει τα κράτη μέλη,

β) εκτιμά κατά πόσον το άθροισμα αυτών των στόχων μπορεί να θεωρηθεί αξιόπιστη ένδειξη για το κατά πόσον η Ένωση ως σύνολο βρίσκεται στον σωστό δρόμο λαμβάνοντας υπόψη την αξιολόγηση της πρώτης ετήσιας έκθεσης σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 1 και την αξιολόγηση των εθνικών σχεδίων δράσης για την ενεργειακή απόδοση σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2,

▼B

γ) λαμβάνει υπόψη συμπληρωματική ανάλυση προερχόμενη από:

i) εκτίμηση της προόδου όσον αφορά την ενεργειακή κατανάλωση σε απόλυτα μεγέθη αλλά και σε σχέση με την οικονομική δραστηριότητα σε επίπεδο Ένωσης, συμπεριλαμβανομένης της προόδου όσον αφορά την αποτελεσματικότητα του εφοδιασμού ενέργειας στα κράτη μέλη τα οποία έχουν βασίσει τους εθνικούς ενδεικτικούς στόχους τους στην τελική κατανάλωση ενέργειας ή στην εξοικονόμηση τελικής ενέργειας, συμπεριλαμβανομένης της προόδου που οφείλεται στη συμμόρφωση των κρατών μελών προς το κεφάλαιο III της παρούσας οδηγίας,

ii) τα αποτελέσματα ασκήσεων σε μοντέλα σχετικά με τις μελλοντικές τάσεις της κατανάλωσης ενέργειας σε επίπεδο Ένωσης,

▼M1

δ) συγκρίνει τα αποτελέσματα των στοιχείων α) έως γ) με την ποσότητα κατανάλωσης ενέργειας που θα χρειαζόταν προκειμένου να επιτευχθεί κατανάλωση ενέργειας, η οποία δεν θα υπερβαίνει τα 1 483 εκατ. ΤΙΠ πρωτογενούς ενέργειας και/ή τα 1 086 εκατ. ΤΙΠ τελικής ενέργειας το 2020.

▼M3

4. Έως τις 31 Οκτωβρίου 2022, η Επιτροπή αξιολογεί κατά πόσον η Ένωση έχει επιτύχει τους πρωταρχικούς της στόχους ενεργειακής απόδοσης για το 2020.

5. Κάθε κράτος μέλος καθορίζει ενδεικτικές εθνικές συνεισφορές ενεργειακής απόδοσης για την επίτευξη των στόχων της Ένωσης για το 2030 του άρθρου 1 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας σύμφωνα με τα άρθρα 4 και 6 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 ([1]) Κατά τον καθορισμό των συνεισφορών αυτών, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη ότι η κατανάλωση ενέργειας της Ένωσης το 2030 δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 1 273 εκατομμύρια ΤΙΠ πρωτογενούς ενέργειας και/ή τα 956 εκατομμύρια ΤΙΠ τελικής ενέργειας. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις συνεισφορές αυτές στην Επιτροπή ως μέρος των ολοκληρωμένων εθνικών σχεδίων τους για την ενέργεια και το κλίμα όπως αναφέρονται και σύμφωνα με το άρθρο 3 και τα άρθρα 7 έως 12 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999.

6. Η Επιτροπή αξιολογεί τους πρωταρχικούς στόχους ενεργειακής απόδοσης της Ένωσης για το 2030 που ορίζονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1, με σκοπό την υποβολή νομοθετικής πρότασης έως το 2023 για την αναθεώρηση των εν λόγω στόχων προς τα πάνω σε περίπτωση σημαντικής μείωσης του κόστους οφειλόμενης στις οικονομικές ή τεχνολογικές εξελίξεις ή, όπου απαιτείται, για την τήρηση των διεθνών δεσμεύσεων της Ένωσης σχετικά με την απαλλαγή από τις ανθρακούχες εκπομπές.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΑΤΑ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

▼M4

([1]) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τη διακυβέρνηση της Ενεργειακής Ένωσης και της Δράσης για το Κλίμα, για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 663/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 94/22/ΕΚ, 98/70/ΕΚ, 2009/31/ΕΚ, 2009/73/ΕΚ, 2010/31/ΕΕ, 2012/27/ΕΕ και 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών 2009/119/ΕΚ και (ΕΕ) 2015/652 του Συμβουλίου και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 328 της 21.12.2018, σ. 1).

▼B

Άρθρο 5

Υποδειγματικός ρόλος κτιρίων που ανήκουν σε δημόσιους φορείς

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 7 της οδηγίας 2010/31/ΕΕ, κάθε κράτος μέλος μεριμνά ώστε από την 1η Ιανουαρίου 2014 το 3 % του συνολικού εμβαδού δαπέδου θερμαινόμενων ή/και ψυχόμενων κτιρίων που είναι ιδιόκτητα και καταλαμβανόμενα από την κεντρική δημόσια διοίκησή τους, ανακαινίζεται κάθε χρόνο προκειμένου να εκπληρωθούν τουλάχιστον οι ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης που έχουν τεθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 της οδηγίας 2010/31/ΕΕ.

Το ποσοστό του 3 % υπολογίζεται επί του συνολικού εμβαδού δαπέδου των κτιρίων με συνολικό ωφέλιμο εμβαδόν δαπέδου πάνω από 500 m^2 που είναι ιδιόκτητα και καταλαμβανόμενα από την κεντρική δημόσια διοίκηση του οικείου κράτους μέλους, τα οποία την 1η Ιανουαρίου κάθε έτους δεν πληρούν τις εθνικές απαιτήσεις ελάχιστης ενεργειακής απόδοσης που τέθηκαν κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 της οδηγίας 2010/31/ΕΕ. Το όριο αυτό μειώνεται σε 250 m^2 από τις 9 Ιουλίου 2015.

Όταν κράτος μέλος απαιτεί να εκτείνεται η υποχρέωση της κατ' έτος ανακαίνισης του 3 % του συνολικού εμβαδού δαπέδου στο εμβαδόν δαπέδου που είναι ιδιόκτητο και καταλαμβανόμενο από τις διοικητικές υπηρεσίες σε επίπεδο κατώτερο της κεντρικής δημόσιας διοίκησης, το ποσοστό του 3 % υπολογίζεται επί του συνολικού εμβαδού δαπέδου των κτιρίων με συνολικό ωφέλιμο εμβαδόν δαπέδου άνω των 500 m^2 και, από τις 9 Ιουλίου 2015, άνω του 250 m^2, που είναι ιδιόκτητα και καταλαμβανόμενα από την κεντρική δημόσια διοίκηση και από τις εν λόγω διοικητικές υπηρεσίες του οικείου κράτους μέλους και τα οποία, από 1ης Ιανουαρίου κάθε έτους, δεν πληρούν τις εθνικές ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης που τέθηκαν κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 της οδηγίας 2010/31/ΕΕ.

Όταν εφαρμόζουν μέτρα για τη συνολική ανακαίνιση των κτιρίων της κεντρικής δημόσιας διοίκησης, σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να θεωρήσουν το κτίριο ως σύνολο, στο οποίο συμπεριλαμβάνονται το κέλυφος, ο εξοπλισμός, η λειτουργία και η συντήρηση των κτιρίων.

Τα κράτη μέλη απαιτούν τα κτίρια της κεντρικής δημόσιας διοίκησης με την χαμηλότερη ενεργειακή απόδοση να αποτελούν προτεραιότητα στα μέτρα ενεργειακής απόδοσης, όπου αυτά είναι οικονομικώς αποδοτικά και τεχνικά εφικτά.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να μην καθορίσουν ή να μην εφαρμόσουν τις απαιτήσεις της παραγράφου 1 για τις εξής κατηγορίες κτιρίων:

α) κτίρια επισήμως προστατευόμενα ως μέρος συγκεκριμένου περιβάλλοντος, ή λόγω της ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής ή ιστορικής τους αξίας, στον βαθμό που η συμμόρφωση προς ορισμένες ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης θα αλλοίωνε απαράδεκτα το χαρακτήρα ή την εμφάνισή τους,

β) κτίρια που ανήκουν στις ένοπλες δυνάμεις ή στην κεντρική δημόσια διοίκηση και εξυπηρετούν σκοπούς εθνικής άμυνας, εκτός από τους ενιαίους χώρους διαβίωσης ή κτίρια με γραφεία που προορίζονται για τις ένοπλες δυνάμεις και το λοιπό προσωπικό των αρχών εθνικής άμυνας,

γ) κτίρια που χρησιμοποιούνται ως χώροι λατρείας ή για θρησκευτικές δραστηριότητες.

3. Εάν ένα κράτος μέλος ανακαινίζει περισσότερο από το 3 % του συνολικού εμβαδού δαπέδου των κτιρίων της κεντρικής δημόσιας διοίκησης σε ένα δεδομένο έτος, δύναται να συνυπολογίζει το πλεονάζον στο ετήσιο ποσοστό ανακαίνισης οποιουδήποτε από τα τρία προηγούμενα ή επόμενα έτη.

▼B

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να συνυπολογίζουν στο ετήσιο ποσοστό ανακαίνισης των κτιρίων της κεντρικής δημόσιας διοίκησης τα νέα κτίρια που καταλαμβάνονται και είναι ιδιόκτητα ως αντικατάσταση συγκεκριμένων κτιρίων της κεντρικής δημόσιας διοίκησης που κατεδαφίσθηκαν κατά τη διάρκεια των δύο προηγουμένων ετών ή τα κτίρια που έχουν πωληθεί, κατεδαφισθεί ή τεθεί εκτός λειτουργίας κατά τη διάρκεια των δύο προηγουμένων ετών λόγω της εντατικότερης χρήσης άλλων κτιρίων.

5. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013, τα κράτη μέλη καταρτίζουν και δημοσιοποιούν κατάλογο των θερμαινόμενων ή/και ψυχόμενων κτιρίων της κεντρικής δημόσιας διοίκησης με συνολικό ωφέλιμο εμβαδόν δαπέδου πάνω από 500 m^2 και από τις 9 Ιουλίου 2015 πάνω από 250 m^2, εξαιρουμένων των κτιρίων που εμπίπτουν στις εξαιρέσεις της παραγράφου 2. Ο κατάλογος περιλαμβάνει τα ακόλουθα στοιχεία:

α) το εμβαδόν δαπέδου σε m^2, και

β) την ενεργειακή απόδοση κάθε κτιρίου ή σχετικά ενεργειακά δεδομένα.

6. Με την επιφύλαξη του άρθρου 7 της οδηγίας 2010/31/ΕΕ, τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέξουν εναλλακτική προσέγγιση σε σχέση με τα μέτρα που προβλέπουν οι παράγραφοι 1 έως 5 του παρόντος άρθρου, λαμβάνοντας άλλα, οικονομικώς αποδοτικά, μέτρα που θα περιλαμβάνουν τις ριζικές ανακαινίσεις, καθώς και μέτρα για την αλλαγή της συμπεριφοράς των χρηστών, προκειμένου να επιτευχθεί έως το 2020 ποσότητα εξοικονόμησης καταναλισκόμενης ενέργειας σε επιλεγμένα κτίρια ιδιόκτητα και καταλαμβανόμενα από την κεντρική δημόσια διοίκησή τους, τουλάχιστον ισοδύναμη με την απαιτούμενη στην παράγραφο 1, ενώ σχετική έκθεση θα συντάσσεται σε ετήσια βάση.

Για τους σκοπούς της εναλλακτικής προσέγγισης, τα κράτη μέλη μπορούν να εκτιμούν την εξοικονόμηση ενέργειας την οποία θα παρήγαν οι παράγραφοι 1 έως 4 χρησιμοποιώντας ενδεδειγμένες συνήθεις τιμές για την κατανάλωση ενέργειας των κτιρίων αναφοράς της κεντρικής δημόσιας διοίκησης πριν και μετά την ανακαίνιση και σύμφωνα με εκτιμήσεις της επιφάνειας του αποθέματός τους. Οι κατηγορίες των κτιρίων αναφοράς της κεντρικής δημόσιας διοίκησης θα είναι αντιπροσωπευτικές του συνόλου των κτιρίων αυτών.

Τα κράτη μέλη που επιλέγουν εναλλακτική προσέγγιση κοινοποιούν στην Επιτροπή, το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2013, τα εναλλακτικά μέτρα που σκοπεύουν να εγκρίνουν και καταδεικνύουν με ποιον τρόπο θα επιτύχουν ισοδύναμη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων που ανήκουν στα περιουσιακά στοιχεία της κεντρικής δημόσιας διοίκησης.

7. Τα κράτη μέλη παροτρύνουν τους δημόσιους φορείς, μεταξύ άλλων σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, και τους οργανισμούς κατοικιών κοινωνικής πρόνοιας δημοσίου δικαίου, αφού λάβουν δεόντως υπόψη τις εκατέρωθεν αρμοδιότητες και τη διοικητική διάρθρωση, να:

α) εγκρίνουν σχέδιο ενεργειακής απόδοσης, μεμονωμένο ή ως μέρος ενός ευρύτερου κλιματικού ή περιβαλλοντικού σχεδίου, το οποίο να περιέχει συγκεκριμένους στόχους και δράσεις ενεργειακής εξοικονόμησης και απόδοσης, με σκοπό τη συνέχιση του υποδειγματικού ρόλου των κτιρίων της κεντρικής δημόσιας διοίκησης που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 5 και 6,

β) καθιερώσουν σύστημα ενεργειακής διαχείρισης, το οποίο θα περιλαμβάνει ενεργειακούς ελέγχους, στο πλαίσιο της υλοποίησης του σχεδίου τους,

▼B

γ) χρησιμοποιούν, ενδεχομένως, εταιρείες παροχής ενεργειακών υπηρεσιών και συμβάσεις ενεργειακής απόδοσης για να χρηματοδοτούν ανακαινίσεις και να εφαρμόζουν σχέδια για τη διατήρηση ή τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης μακροπρόθεσμα.

Άρθρο 6

Αγορά από δημόσιους φορείς

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι κεντρικές δημόσιες διοικήσεις αγοράζουν μόνο προϊόντα, υπηρεσίες και κτίρια υψηλής ενεργειακής απόδοσης, εφόσον αυτό συνάδει προς την οικονομική αποδοτικότητα, την οικονομική σκοπιμότητα, τη γενικότερη βιωσιμότητα, την τεχνική καταλληλότητα, καθώς και τον επαρκή ανταγωνισμό, όπως αναφέρεται στο παράρτημα ΙΙΙ.

Η υποχρέωση του πρώτου εδαφίου ισχύει για τις συμβάσεις αγοράς προϊόντων, υπηρεσιών και κτιρίων από δημόσιους φορείς, εφόσον η αξία των συμβάσεων αυτών ισούται με τα όρια που ορίζονται στο άρθρο 7 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ, ή τα υπερβαίνει.

2. Η υποχρέωση της παραγράφου 1 εφαρμόζεται στις συμβάσεις των ενόπλων δυνάμεων, μόνον στον βαθμό που η εφαρμογή της δεν συγκρούεται με τον χαρακτήρα και την πρωταρχική επιδίωξη των δραστηριοτήτων των ενόπλων δυνάμεων. Η υποχρέωση δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις προμήθειας στρατιωτικού εξοπλισμού όπως ορίζεται στην οδηγία 2009/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13 Ιουλίου 2009, σχετικά με τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης ορισμένων συμβάσεων έργων, προμηθειών και παροχής υπηρεσιών που συνάπτονται από αναθέτουσες αρχές ή αναθέτοντες φορείς στους τομείς της άμυνας και της ασφάλειας ([1]).

3. Τα κράτη μέλη παροτρύνουν τους δημόσιους φορείς, μεταξύ άλλων σε περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, αφού λάβουν δεόντως υπόψη τις εκατέρωθεν αρμοδιότητες και τη διοικητική διάρθρωση και ακολουθώντας τον υποδειγματικό ρόλο των κεντρικών τους δημόσιων διοικήσεων, να αγοράζουν μόνο προϊόντα, υπηρεσίες και κτίρια υψηλής ενεργειακής απόδοσης. Τα κράτη μέλη παροτρύνουν τους δημόσιους φορείς, κατά τη διαδικασία σύναψης συμβάσεων παροχής υπηρεσιών με σημαντικό ενεργειακό περιεχόμενο, να εκτιμούν κατά πόσον υπάρχει δυνατότητα σύναψης μακροχρόνιων συμβάσεων ενεργειακής απόδοσης, οι οποίες επιφέρουν μακροπρόθεσμη εξοικονόμηση ενέργειας.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, κατά την αγορά δέσμης προϊόντων η οποία καλύπτεται στο σύνολό της από κατ' εξουσιοδότηση πράξη εκδοθείσα δυνάμει της οδηγίας 2010/30/ΕΕ, τα κράτη μέλη μπορούν να διατυπώνουν την απαίτηση ώστε η συγκεντρωτική ενεργειακή απόδοση να έχει προτεραιότητα έναντι της ενεργειακής απόδοσης επιμέρους προϊόντων στο πλαίσιο της ίδιας δέσμης, αγοράζοντας τη δέσμη προϊόντων που πληροί το κριτήριο της ανώτερης κατηγορίας ενεργειακής απόδοσης.

([1]) ΕΕ L 216 της 20.8.2009, σ. 76.

▼M3

Άρθρο 7

Υποχρέωση εξοικονόμησης ενέργειας

1. Τα κράτη μέλη επιτυγχάνουν σωρευτικό στόχο εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση, ο οποίος ισοδυναμεί τουλάχιστον με:

α) νέα εξοικονόμηση κάθε έτος από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020, ίση με το 1,5 % των κατ' όγκον ετήσιων πωλήσεων ενέργειας σε τελικούς καταναλωτές, υπολογιζόμενη κατά μέσο όρο κατά την πλέον πρόσφατη τριετή περίοδο πριν από την 1η Ιανουαρίου 2013. Οι κατ' όγκον πωλήσεις ενέργειας που χρησιμοποιείται στις μεταφορές μπορούν να εξαιρούνται εν όλω ή εν μέρει από αυτόν τον υπολογισμό,

β) νέα εξοικονόμηση κάθε έτος από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως την 31η Δεκεμβρίου 2030 ίση με το 0,8 % της ετήσιας τελικής κατανάλωσης ενέργειας, υπολογιζόμενη κατά μέσο όρο κατά την πλέον πρόσφατη τριετή περίοδο πριν από την 1η Ιανουαρίου 2019. Κατά παρέκκλιση από την εν λόγω υποχρέωση, η Κύπρος και η Μάλτα επιτυγχάνουν νέα ετήσια εξοικονόμηση από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως την 31η Δεκεμβρίου 2030 ισοδύναμη με το 0,24 % της ετήσιας τελικής κατανάλωσης ενέργειας, κατά μέσο όρο κατά την πλέον πρόσφατη τριετή περίοδο πριν από την 1η Ιανουαρίου 2019.

Τα κράτη μέλη μπορούν να συνυπολογίζουν την εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει από μέτρα πολιτικής τα οποία θεσπίστηκαν έως την 31η Δεκεμβρίου 2020 ή μετά την εν λόγω ημερομηνία, εφόσον τα μέτρα αυτά συντελούν σε νέες επιμέρους δράσεις που διεξάγονται μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2020.

Τα κράτη μέλη εξακολουθούν να επιτυγχάνουν νέα ετήσια εξοικονόμηση σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο στοιχείο β) για δεκαετείς περιόδους μετά το 2030, εκτός εάν από τις επανεξετάσεις της Επιτροπής έως το 2027 και κάθε δέκα έτη εφεξής συνάγεται το συμπέρασμα ότι δεν είναι απαραίτητη η επίτευξη των μακροπρόθεσμων στόχων της Ένωσης για το κλίμα και την ενέργεια για το 2050.

Τα κράτη μέλη αποφασίζουν τον τρόπο σταδιακής εισαγωγής της υπολογισθείσας ποσότητας νέας εξοικονόμησης σε κάθε περίοδο όπως αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο στοιχεία α) και β), υπό τον όρο ότι η απαιτούμενη συνολική σωρευτική εξοικονόμηση ενέργειας στην τελική χρήση έχει επιτευχθεί έως τη λήξη κάθε περιόδου επιβολής της υποχρέωσης.

2. Με την προϋπόθεση ότι τα κράτη μέλη επιτυγχάνουν τουλάχιστον την οικεία υποχρέωση σωρευτικής εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), μπορούν να υπολογίζουν την απαιτούμενη ποσότητα εξοικονομούμενης ενέργειας μέσω ενός ή περισσότερων από τους ακόλουθους τρόπους:

α) εφαρμόζοντας ποσοστό ετήσιας εξοικονόμησης στις πωλήσεις ενέργειας σε τελικούς καταναλωτές ή στην τελική κατανάλωση ενέργειας, υπολογιζόμενη κατά μέσο όρο κατά την πλέον πρόσφατη τριετή περίοδο πριν από την 1η Ιανουαρίου 2019,

β) εξαιρώντας, εν όλω ή εν μέρει, την ενέργεια που χρησιμοποιείται στις μεταφορές από το βασικό σενάριο υπολογισμού,

γ) χρησιμοποιώντας οποιαδήποτε από τις επιλογές που ορίζονται στην παράγραφο 4.

3. Στην περίπτωση που τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τις δυνατότητες που προβλέπονται στην παράγραφο 2 στοιχείο α), β) ή γ), καθορίζουν:

α) το δικό τους ποσοστό ετήσιας εξοικονόμησης που θα ισχύει για τον υπολογισμό της σωρευτικής τους εξοικονόμησης ενέργειας στην τελική χρήση, η οποία διασφαλίζει ότι η τελική ποσότητα της καθαρής εξοικονόμησης ενέργειάς τους δεν είναι κατώτερη από την απαιτούμενη βάσει της παραγράφου 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), και

▼M3

β) το δικό τους βασικό σενάριο υπολογισμού, από το οποίο μπορεί να εξαιρείται, εν όλω ή εν μέρει, η ενέργεια που χρησιμοποιείται στις μεταφορές.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 5, κάθε κράτος μέλος μπορεί:

α) να πραγματοποιεί τον υπολογισμό που απαιτείται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) χρησιμοποιώντας τις τιμές 1 % το 2014 και το 2015, 1,25 % το 2016 και το 2017 και 1,5 % το 2018, το 2019 και το 2020,

β) να εξαιρεί από τον υπολογισμό το σύνολο ή μέρος των κατ' όγκον πωλήσεων ενέργειας που χρησιμοποιείται, για την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α), ή τελικής ενέργειας που καταναλώνεται, για την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης που αναφέρεται στο στοιχείο β) του εν λόγω εδαφίου, στις βιομηχανικές δραστηριότητες που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2003/87/ΕΚ,

γ) να προσμετρά στην ποσότητα απαιτούμενης εξοικονόμησης ενέργειας την εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται στους τομείς μετατροπής, μεταφοράς και διανομής ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων των υποδομών αποδοτικής τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης, ως αποτέλεσμα της εφαρμογής των απαιτήσεων του άρθρου 14 παράγραφος 4, του άρθρου 14 παράγραφος 5 στοιχείο β), του άρθρου 15 παράγραφοι 1 έως 6 και του άρθρου 15 παράγραφος 9. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα πολιτικής που πρόκειται να λάβουν βάσει του παρόντος στοιχείου για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2030 στο πλαίσιο των ολοκληρωμένων εθνικών σχεδίων τους για την ενέργεια και το κλίμα. Ο αντίκτυπος των εν λόγω μέτρων υπολογίζεται σύμφωνα με το παράρτημα V και περιλαμβάνεται στα εν λόγω σχέδια,

δ) να προσμετρά στην ποσότητα απαιτούμενης εξοικονόμησης ενέργειας την εξοικονόμηση ενέργειας η οποία προκύπτει από επιμέρους δράσεις οι οποίες εφαρμόστηκαν για πρώτη φορά από τις 31 Δεκεμβρίου 2008 και έπειτα και εξακολουθούν να έχουν αντίκτυπο το 2020 όσον αφορά την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) και μετά το 2020 όσον αφορά την περίοδο που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) και η οποία είναι δυνατό να μετρηθεί και να επαληθευθεί,

ε) να προσμετρά στην ποσότητα απαιτούμενης εξοικονόμησης ενέργειας την εξοικονόμηση ενέργειας που προκύπτει από μέτρα πολιτικής, εφόσον μπορεί να τεκμηριωθεί ότι τα εν λόγω μέτρα οδηγούν σε επιμέρους δράσεις που διεξάγονται από την 1η Ιανουαρίου 2018 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020 και επιφέρουν εξοικονόμηση μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2020,

στ) να εξαιρεί από τον υπολογισμό της ποσότητας απαιτούμενης εξοικονόμησης ενέργειας 30 % της επαληθεύσιμης ποσότητας ενέργειας που παράγεται επί ή εντός κτιρίων προς ιδίαν χρήση συνεπεία μέτρων πολιτικής που προάγουν τη νέα εγκατάσταση τεχνολογιών ανανεώσιμων πηγών ενέργειας,

ζ) να προσμετρά, στην ποσότητα απαιτούμενης εξοικονόμησης ενέργειας, την εξοικονόμηση ενέργειας που υπερβαίνει την εξοικονόμηση ενέργειας που απαιτείται για την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης από 1 Ιανουαρίου 2014 έως 31 Δεκεμβρίου 2020, υπό τον όρο ότι η εξοικονόμηση αυτή προκύπτει από επιμέρους δράσεις που διεξάγονται στο πλαίσιο των μέτρων πολιτικής που αναφέρονται στα άρθρα 7α και 7β, που κοινοποιούνται από τα κράτη μέλη στα εθνικά σχέδια δράσης τους για την ενεργειακή απόδοση και που αναφέρονται στις εκθέσεις προόδου τους σύμφωνα με το άρθρο 24.

▼M3

5. Τα κράτη μέλη εφαρμόζουν και υπολογίζουν τις επιπτώσεις των προτιμώμενων επιλογών δυνάμει της παραγράφου 4 ξεχωριστά για τις περιόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχεία α) και β):

α) για τον υπολογισμό της απαιτούμενης ποσότητας εξοικονόμησης ενέργειας για την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α), τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν την παράγραφο 4 στοιχεία α) έως δ). Ο συνδυασμός όλων των προτιμώμενων επιλογών δυνάμει της παραγράφου 4 δεν υπερβαίνει το 25 % της ποσότητας εξοικονόμησης ενέργειας που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α),

β) για τον υπολογισμό της απαιτούμενης ποσότητας εξοικονόμησης ενέργειας για την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β), τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν την παράγραφο 4 στοιχεία β) έως ζ), με την προϋπόθεση ότι οι επιμέρους δράσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 4 στοιχείο δ) εξακολουθούν να έχουν αντίκτυπο που μπορεί να επαληθευθεί και να μετρηθεί μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2020. Ο συνδυασμός όλων των προτιμώμενων επιλογών βάσει της παραγράφου 4 δεν οδηγεί σε μείωση άνω του 35 % της ποσότητας εξοικονόμησης ενέργειας που υπολογίζεται με βάση τις παραγράφους 2 και 3.

Ανεξάρτητα από το αν τα κράτη μέλη εξαιρούν εν όλω ή εν μέρει την ενέργεια που χρησιμοποιείται στις μεταφορές από το βασικό σενάριο υπολογισμού τους ή χρησιμοποιούν οποιαδήποτε από τις επιλογές που παρατίθενται στην παράγραφο 4, διασφαλίζουν ότι η υπολογισθείσα καθαρή ποσότητα νέας εξοικονόμησης που πρόκειται να επιτευχθεί ως προς την τελική κατανάλωση ενέργειας κατά την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως την 31η Δεκεμβρίου 2030 δεν είναι κατώτερη της ποσότητας που προκύπτει από την εφαρμογή του ποσοστού ετήσιας εξοικονόμησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β).

6. Τα κράτη μέλη περιγράφουν στα ολοκληρωμένα εθνικά σχέδιά τους για την ενέργεια και το κλίμα σύμφωνα με το παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999 τον υπολογισμό της ποσότητας εξοικονόμησης ενέργειας που πρόκειται να επιτευχθεί καθ' όλη τη διάρκεια της περιόδου από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως την 31η Δεκεμβρίου 2030 που αναφέρεται στο στοιχείο β) του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και, ενδεχομένως, εξηγούν πώς καθορίστηκαν το ποσοστό ετήσιας εξοικονόμησης και το βασικό σενάριο υπολογισμού, καθώς και πώς και σε ποιο βαθμό εφαρμόστηκαν οι επιλογές που αναφέρονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου.

7. Η εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2020 δεν συνυπολογίζεται στην ποσότητα απαιτούμενης εξοικονόμησης ενέργειας για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως την 31η Δεκεμβρίου 2020.

8. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη που επιτρέπουν στα υπόχρεα μέρη να χρησιμοποιούν την επιλογή που αναφέρεται στο άρθρο 7α παράγραφος 6 στοιχείο β) μπορούν, για τους σκοπούς του στοιχείου α) του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, να προσμετρούν την εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται σε οποιοδήποτε έτος μετά το 2010 και πριν από την περίοδο επιβολής της υποχρέωσης που αναφέρεται στο στοιχείο α) του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου σαν η εν λόγω εξοικονόμηση ενέργειας να είχε επιτευχθεί μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2013 και πριν από την 1η Ιανουαρίου 2021, υπό τον όρο ότι συντρέχουν όλες οι ακόλουθες περιστάσεις:

α) το καθεστώς επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης βρισκόταν σε ισχύ σε οποιαδήποτε στιγμή μεταξύ της 31ης Δεκεμβρίου 2009 και της 31ης Δεκεμβρίου 2014 και περιλαμβανόταν στο πρώτο εθνικό σχέδιο δράσης για την ενεργειακή απόδοση του κράτους μέλους που υποβλήθηκε βάσει του άρθρου 24 παράγραφος 2,

▼M3

β) η εξοικονόμηση προέκυψε στο πλαίσιο του καθεστώτος επιβολής της υποχρέωσης,

γ) η εξοικονόμηση υπολογίζεται σύμφωνα με το παράρτημα V,

δ) τα έτη για τα οποία οι εξοικονομήσεις υπολογίζονται ως επιτευχθείσες έχουν αναφερθεί στα εθνικά σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2.

9. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η εξοικονόμηση που απορρέει από τα μέτρα πολιτικής που αναφέρονται στα άρθρα 7α και 7β και το άρθρο 20 παράγραφος 6 να υπολογίζεται σύμφωνα με το παράρτημα V.

10. Τα κράτη μέλη επιτυγχάνουν την απαιτούμενη εξοικονόμηση ενέργειας δυνάμει της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου είτε με την καθιέρωση καθεστώτος επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης όπως αναφέρεται στο άρθρο 7α είτε με τη λήψη εναλλακτικών μέτρων πολιτικής, όπως αναφέρεται στο άρθρο 7β. Τα κράτη μέλη δύνανται να συνδυάζουν το καθεστώς επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης με εναλλακτικά μέτρα πολιτικής.

11. Κατά τον σχεδιασμό μέτρων για την τήρηση των υποχρεώσεών τους για την επίτευξη εξοικονόμησης ενέργειας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη την ανάγκη μετριασμού της ενεργειακής ένδειας, σύμφωνα με κριτήρια που έχουν καθοριστεί από αυτά, συνεκτιμώντας τις διαθέσιμες πρακτικές τους σε αυτόν τον τομέα, απαιτώντας, στον βαθμό που κρίνεται σκόπιμο, ένα ποσοστό μέτρων ενεργειακής απόδοσης στο πλαίσιο των εθνικών καθεστώτων επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης, εναλλακτικών μέτρων πολιτικής ή προγραμμάτων ή μέτρων χρηματοδοτούμενων στο πλαίσιο εθνικού ταμείου ενεργειακής απόδοσης να εφαρμόζεται κατά προτεραιότητα σε ευάλωτα νοικοκυριά, συμπεριλαμβανομένων όσων πλήττονται από ενεργειακή ένδεια, και, κατά περίπτωση, στην κοινωνική στέγαση.

Τα κράτη μέλη παρέχουν πληροφόρηση σχετικά με τα αποτελέσματα των μέτρων μετριασμού της ενεργειακής ένδειας στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας στις ενοποιημένες εθνικές τους εκθέσεις προόδου για την ενέργεια και το κλίμα, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999.

12. Τα κράτη μέλη αποδεικνύουν ότι, όταν υπάρχει επικάλυψη του αντικτύπου των μέτρων πολιτικής ή των επιμέρους δράσεων, δεν μετράται διπλά η εξοικονόμηση ενέργειας.

Άρθρο 7α

Καθεστώτα επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης

1. Εφόσον τα κράτη μέλη αποφασίσουν να τηρήσουν την υποχρέωση επίτευξης της απαιτούμενης εξοικονόμησης δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 με την καθιέρωση καθεστώτος επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης, μεριμνούν ώστε τα υπόχρεα μέρη που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και δραστηριοποιούνται στην επικράτεια του εκάστοτε κράτους μέλους να επιτυγχάνουν, με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφοι 4 και 5, την οικεία απαιτούμενη σωρευτική εξοικονόμηση ενέργειας στην τελική χρήση που καθορίζεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1.

Εφόσον συντρέχει περίπτωση, τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίσουν ότι τα υπόχρεα μέρη οφείλουν να πραγματοποιήσουν την εν λόγω εξοικονόμηση, εν όλω ή εν μέρει, με τη μορφή συνεισφοράς στο εθνικό ταμείο ενεργειακής απόδοσης σύμφωνα με το άρθρο 20 παράγραφος 6.

▼M3

2. Τα κράτη μέλη ορίζουν, με βάση αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια, υπόχρεα μέρη μεταξύ των διανομέων ενέργειας, των εταιρειών λιανικής πώλησης ενέργειας και των διανομέων καυσίμων κίνησης ή των εταιρειών λιανικής πώλησης καυσίμων κίνησης που δραστηριοποιούνται στην επικράτειά τους. Η απαραίτητη εξοικονόμηση ενέργειας για την εκπλήρωση της υποχρέωσης επιτυγχάνεται από τα υπόχρεα μέρη μεταξύ των τελικών καταναλωτών, που ορίζονται από το κράτος μέλος, ανεξάρτητα από τον υπολογισμό βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1 ή, εάν τα κράτη μέλη λάβουν σχετική απόφαση, με πιστοποιημένη εξοικονόμηση που προκύπτει από άλλα μέρη σύμφωνα με το στοιχείο α) της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου.

3. Όταν εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας ορίζονται ως υπόχρεα μέρη δυνάμει της παραγράφου 2, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, κατά την εκπλήρωση της υποχρέωσής τους, οι εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας δεν δημιουργούν εμπόδια στους καταναλωτές σε σχέση με την αλλαγή προμηθευτή.

4. Τα κράτη μέλη εκφράζουν την ποσότητα της εξοικονομούμενης ενέργειας που απαιτείται από κάθε υπόχρεο μέρος ως κατανάλωση είτε τελικής είτε πρωτογενούς ενέργειας. Η μέθοδος που επιλέγεται για να εκφραστεί η απαιτούμενη εξοικονόμηση ενέργειας χρησιμοποιείται επίσης για τον υπολογισμό της εξοικονόμησης που δηλώνουν τα υπόχρεα μέρη. Εφαρμόζονται οι συντελεστές μετατροπής που αναφέρονται στο παράρτημα IV.

5. Τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή συστήματα μέτρησης, ελέγχου και επαλήθευσης με βάση τα οποία διενεργείται τεκμηριωμένη επαλήθευση σε τουλάχιστον ένα στατιστικά σημαντικό ποσοστό και αντιπροσωπευτικό δείγμα των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης που εφαρμόζουν τα υπόχρεα μέρη. Η μέτρηση, ο έλεγχος και η επαλήθευση πραγματοποιούνται ανεξάρτητα από τα υπόχρεα μέρη.

6. Στο πλαίσιο του καθεστώτος επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης, τα κράτη μέλη μπορούν να πράττουν ένα ή και τα δύο από τα ακόλουθα:

α) να επιτρέπουν στα υπόχρεα μέρη να προσμετρούν, στο πλαίσιο της υποχρέωσής τους, την πιστοποιημένη εξοικονόμηση ενέργειας που επέτυχαν οι πάροχοι ενεργειακών υπηρεσιών ή άλλα τρίτα μέρη, ακόμη και όταν τα υπόχρεα μέρη προωθούν μέτρα μέσω άλλων εγκεκριμένων από το κράτος φορέων ή μέσω δημόσιων αρχών, ανεξαρτήτως εάν σε αυτές συμμετέχουν επίσημες συμπράξεις και σε συνδυασμό ενδεχομένως με άλλες πηγές χρηματοδότησης. Όταν τα κράτη μέλη το επιτρέπουν, μεριμνούν ώστε η πιστοποίηση της εξοικονόμησης ενέργειας να ακολουθεί θεσμοθετημένη στα κράτη μέλη διαδικασία έγκρισης, η οποία είναι σαφής, διαφανής και ανοικτή προς όλους τους συμμετέχοντες και η οποία αποσκοπεί στην ελαχιστοποίηση του κόστους πιστοποίησης,

β) να επιτρέπουν στα υπόχρεα μέρη να προσμετρούν την εξοικονόμηση που επιτεύχθηκε σε ένα συγκεκριμένο έτος σαν να είχε επιτευχθεί σε ένα από τα τέσσερα προηγούμενα ή τρία επόμενα έτη, εφόσον η σχετική ημερομηνία δεν υπερβαίνει τη λήξη των περιόδων επιβολής της υποχρέωσης που καθορίζονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1.

Τα κράτη μέλη αξιολογούν και, εφόσον απαιτείται, λαμβάνουν μέτρα για την ελαχιστοποίηση του αντικτύπου των άμεσων και έμμεσων δαπανών των καθεστώτων επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης στην ανταγωνιστικότητα των ενεργοβόρων βιομηχανιών που εκτίθενται στον διεθνή ανταγωνισμό.

▼M3

7. Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν, σε ετήσια βάση, την εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται από κάθε υπόχρεο μέρος ή κάθε υποκατηγορία υπόχρεου μέρους, καθώς και συνολικά στο πλαίσιο του καθεστώτος.

Άρθρο 7β

Εναλλακτικά μέτρα πολιτικής

1. Εφόσον τα κράτη μέλη αποφασίσουν να τηρήσουν την υποχρέωση επίτευξης της απαιτούμενης εξοικονόμησης δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 με τη λήψη εναλλακτικών μέτρων πολιτικής, μεριμνούν, με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφοι 4 και 5, ώστε η απαιτούμενη εξοικονόμηση ενέργειας δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 να επιτυγχάνεται στους τελικούς καταναλωτές.

2. Για όλα τα μέτρα πλην των φορολογικών, τα κράτη μέλη θέτουν σε εφαρμογή συστήματα μέτρησης, ελέγχου και επαλήθευσης, με βάση τα οποία διενεργείται τεκμηριωμένη επαλήθευση σε τουλάχιστον ένα στατιστικά σημαντικό ποσοστό και αντιπροσωπευτικό δείγμα των μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης που εφαρμόζουν τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτηθέντα μέρη. Η μέτρηση, ο έλεγχος και η επαλήθευση πραγματοποιούνται ανεξάρτητα από τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτηθέντα μέρη.

▼B

Άρθρο 8

Ενεργειακοί έλεγχοι και συστήματα ενεργειακής διαχείρισης

1. Τα κράτη μέλη προωθούν τη δυνατότητα διάθεσης, σε όλους τους τελικούς καταναλωτές, ενεργειακών ελέγχων υψηλής ποιότητας οι οποίοι είναι οικονομικώς αποδοτικοί, και:

α) διενεργούνται ανεξάρτητα από ειδικευμένους ή/και διαπιστευμένους εμπειρογνώμονες σύμφωνα με κριτήρια πιστοποίησης, ή

β) την εφαρμογή και επίβλεψη των οποίων αναλαμβάνουν ανεξάρτητες αρχές στο πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας.

Οι ενεργειακοί έλεγχοι που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, μπορούν να πραγματοποιούνται από εσωτερικούς εμπειρογνώμονες ή από ενεργειακούς ελεγκτές υπό τον όρο ότι το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος έχει θεσπίσει πρόγραμμα για τη διασφάλιση και τον έλεγχο της ποιότητάς τους, και ότι περιλαμβάνει, εάν κρίνεται σκόπιμο, ετήσια τυχαία επιλογή τουλάχιστον ενός στατιστικά σημαντικού ποσοστού όλων των ενεργειακών ελέγχων που πραγματοποιούν.

Προκειμένου να παρέχονται εχέγγυα για την υψηλή ποιότητα των ενεργειακών ελέγχων και των συστημάτων ενεργειακής διαχείρισης, τα κράτη μέλη θεσπίζουν διαφανή και αμερόληπτα ελάχιστα κριτήρια για τους ενεργειακούς ελέγχους που ορίζονται στο παράρτημα VI.

Οι ενεργειακοί έλεγχοι δεν περιλαμβάνουν ρήτρες που θα εμποδίζουν τη διαβίβαση των ευρημάτων του ελέγχου σε ειδικευμένο/διαπιστευμένο πάροχο ενεργειακών υπηρεσιών, υπό τον όρο ότι ο πελάτης δεν φέρει αντίρρηση.

2. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν προγράμματα που θα ενθαρρύνουν τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις να υποβάλλονται σε ενεργειακούς ελέγχους και, συνακολούθως, να υλοποιούν τις συστάσεις των ελέγχων αυτών.

▼B

Με βάση διαφανή και αμερόληπτα κριτήρια και με την επιφύλαξη του δικαίου της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν καθεστώτα στήριξης των ΜΜΕ, ακόμη και αν έχουν συνάψει προαιρετικές συμφωνίες, ώστε να καλύπτουν το κόστος του ενεργειακού ελέγχου και της υλοποίησης συστάσεών του που εξασφαλίζουν υψηλή οικονομική απόδοση, εφόσον τα προτεινόμενα μέτρα υλοποιηθούν.

Τα κράτη μέλη φέρουν εις γνώση των ΜΜΕ, μεταξύ άλλων και μέσω των οικείων ενδιάμεσων αντιπροσωπευτικών τους οργανώσεων, συγκεκριμένα παραδείγματα για τον τρόπο με τον οποίο μπορούν να βοηθήσουν τα συστήματα ενεργειακής διαχείρισης στις επιχειρήσεις τους. Η Επιτροπή βοηθά τα κράτη μέλη υποστηρίζοντας την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών στον τομέα αυτόν.

3. Τα κράτη μέλη επεξεργάζονται επίσης προγράμματα για την ευαισθητοποίηση των νοικοκυριών, μέσω κατάλληλων συμβουλευτικών υπηρεσιών, ως προς τα πλεονεκτήματα των ελέγχων αυτών.

Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν εκπαιδευτικά προγράμματα για την επιμόρφωση των ενεργειακών ελεγκτών προκειμένου να διευκολύνεται η αριθμητική επάρκεια των εμπειρογνωμόνων.

4. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι επιχειρήσεις που δεν είναι ΜΜΕ να υποβάλλονται σε ενεργειακό έλεγχο διεξαγόμενο με ανεξάρτητο και οικονομικώς αποδοτικό τρόπο από ειδικευμένους ή/και διαπιστευμένους εμπειρογνώμονες ή που την εφαρμογή και επίβλεψή τους αναλαμβάνουν ανεξάρτητες αρχές στο πλαίσιο της εθνικής νομοθεσίας έως τις 5 Δεκεμβρίου 2015 και τουλάχιστον ανά τετραετία από την ημερομηνία διεξαγωγής του προηγούμενου ενεργειακού ελέγχου.

5. Οι ενεργειακοί έλεγχοι θεωρείται ότι πληρούν τις απαιτήσεις της παραγράφου 4 όταν διεξάγονται με ανεξάρτητο τρόπο, βάσει ελάχιστων κριτηρίων που ορίζονται στο παράρτημα VI και υλοποιούνται στο πλαίσιο προαιρετικών συμφωνιών που συνάπτονται μεταξύ οργανώσεων εμπλεκόμενων παραγόντων και ενός διορισμένου φορέα, ή άλλων φορέων στους οποίους οι αρμόδιες αρχές έχουν εκχωρήσει τη σχετική ευθύνη, και υπό την εποπτεία του οικείου κράτους μέλους ή της Επιτροπής.

Η πρόσβαση στους συμμετέχοντες στην αγορά που παρέχουν ενεργειακές υπηρεσίες βασίζεται σε διαφανή και αμερόληπτα κριτήρια.

6. Οι επιχειρήσεις που δεν είναι ΜΜΕ και εφαρμόζουν σύστημα ενεργειακής ή περιβαλλοντικής διαχείρισης —πιστοποιημένο από ανεξάρτητο φορέα, σύμφωνα με τα σχετικά ευρωπαϊκά ή διεθνή πρότυπα— θα εξαιρούνται από τις απαιτήσεις της παραγράφου 4, υπό τον όρο ότι τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το εν λόγω σύστημα διαχείρισης περιλαμβάνει ενεργειακό έλεγχο βάσει ελάχιστων κριτηρίων που ορίζονται στο παράρτημα VI.

7. Οι ενεργειακοί έλεγχοι μπορούν να είναι μεμονωμένοι ή να αποτελούν μέρος ενός ευρύτερου περιβαλλοντικού ελέγχου. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν η αξιολόγηση του τεχνικώς και οικονομικώς εφικτού της σύνδεσης ενός υφιστάμενου ή σχεδιαζόμενου δικτύου τηλεθέρμανσης ή τηλεψύξης να αποτελεί μέρος του ενεργειακού ελέγχου.

Με την επιφύλαξη του δικαίου της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν καθεστώτα στήριξης και παροχής κινήτρων για την υλοποίηση των συστάσεων από ενεργειακούς ελέγχους και συναφή μέτρα.

▼B

Άρθρο 9

▼M3

Μέτρηση φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, εφόσον είναι τεχνικώς εφικτό, οικονομικώς εύλογο και ανάλογο προς τη δυνητική εξοικονόμηση ενέργειας, παρέχονται σε ανταγωνιστική τιμή στους τελικούς καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου ατομικοί μετρητές που να αναγράφουν επακριβώς την πραγματική ενεργειακή κατανάλωσή τους και να παρέχουν πληροφορίες όσον αφορά τον πραγματικό χρόνο χρήσης.

▼B

Παρόμοιος ατομικός μετρητής σε ανταγωνιστική τιμή παρέχεται πάντα όταν:

α) αντικαθίσταται υπάρχων μετρητής, εκτός αν τούτο είναι τεχνικώς αδύνατο ή δεν είναι οικονομικώς αποδοτικό σε σχέση με τις εκτιμώμενες δυνατότητες μακροπρόθεσμης εξοικονόμησης ενέργειας,

β) πραγματοποιείται νέα σύνδεση σε νέο κτίριο, ή σε κτίριο που υποβάλλεται σε ανακαινίσεις μεγάλης κλίμακας, σύμφωνα με την οδηγία 2010/31/ΕΕ.

2. Στις περιπτώσεις και στον βαθμό που τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν ευφυή συστήματα μέτρησης και διοργανώνουν την ανάπτυξη έξυπνων μετρητών φυσικού αερίου ή/και ηλεκτρισμού σύμφωνα με τις οδηγίες 2009/72/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ:

α) μεριμνούν ώστε τα συστήματα μέτρησης να παρέχουν στους τελικούς καταναλωτές πληροφορίες για τον πραγματικό χρόνο χρήσης και ώστε οι στόχοι της ενεργειακής απόδοσης και τα οφέλη των τελικών καταναλωτών να λαμβάνονται πλήρως υπόψη στον καθορισμό των ελάχιστων λειτουργιών των μετρητών και των υποχρεώσεων που επιβάλλονται στους συμμετέχοντες στην αγορά,

β) διασφαλίζουν την ασφάλεια των έξυπνων μετρητών και των ανταλλαγών δεδομένων, καθώς και την ιδιωτικότητα των τελικών καταναλωτών, σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία της Ένωσης για την προστασία των δεδομένων και της ιδιωτικότητας,

γ) όσον αφορά την ηλεκτρική ενέργεια, κατόπιν αιτήματος του τελικού καταναλωτή, απαιτούν από τους φορείς εκμετάλλευσης μετρητών να διασφαλίζουν ότι ο ή οι μετρητές μπορούν να λαμβάνουν υπόψη την ηλεκτρική ενέργεια που διοχετεύεται στο δίκτυο από τις εγκαταστάσεις του τελικού καταναλωτή,

δ) διασφαλίζουν ότι, εάν οι τελικοί καταναλωτές υποβάλλουν σχετικό αίτημα, τα δεδομένα μέτρησης της παραγωγής ή της κατανάλωσής τους ηλεκτρικής ενέργειας διατίθενται στους ίδιους ή σε τρίτους που ενεργούν για λογαριασμό του τελικού καταναλωτή, σε ευχερώς, κατανοητή μορφή που θα μπορούν να χρησιμοποιήσουν για να συγκρίνουν παρόμοιες προσφορές,

ε) απαιτούν την παροχή κατάλληλων συμβουλών και πληροφοριών στους καταναλωτές κατά το χρόνο εγκατάστασης έξυπνων μετρητών, κυρίως σχετικά με το σύνολο των δυνατοτήτων τους όσον αφορά τη χρήση των ενδείξεων του μετρητή και την παρακολούθηση της κατανάλωσης ενέργειας.

▼M3

_____

▼M3

Άρθρο 9α

Μέτρηση για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό οικιακής χρήσης

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι παρέχονται σε ανταγωνιστική τιμή, στους τελικούς καταναλωτές τηλεθέρμανσης, τηλεψύξης και ζεστού νερού οικιακής χρήσης, μετρητές που αναγράφουν επακριβώς την πραγματική ενεργειακή κατανάλωσή τους.

2. Εφόσον σε ένα κτίριο παρέχεται θέρμανση, ψύξη ή ζεστό νερό οικιακής χρήσης από κεντρική πηγή που εξυπηρετεί πολλά κτίρια ή από σύστημα τηλεθέρμανσης ή τηλεψύξης, εγκαθίσταται μετρητής στον εναλλάκτη θερμότητας ή στο σημείο διανομής.

Άρθρο 9β

Τοπική μέτρηση και επιμερισμός του κόστους για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό οικιακής χρήσης

1. Σε πολυκατοικίες και σε κτίρια πολλαπλών χρήσεων όπου η θέρμανση ή η ψύξη παρέχεται από κεντρική πηγή ή από σύστημα τηλεθέρμανσης ή τηλεψύξης, εγκαθίστανται ατομικοί μετρητές για τη μέτρηση της κατανάλωσης για θέρμανση ή ψύξη ή για ζεστό νερό οικιακής χρήσης σε κάθε κτιριακή μονάδα, όπου αυτό είναι τεχνικά εφικτό και οικονομικά αποδοτικό με κριτήριο την αναλογικότητα προς τη δυνητική εξοικονόμηση ενέργειας.

Σε περίπτωση που η χρήση ατομικών μετρητών δεν είναι τεχνικά εφικτή ή οικονομικώς αποδοτική για τη μέτρηση της κατανάλωσης θέρμανσης σε κάθε κτιριακή μονάδα, χρησιμοποιούνται ατομικοί κατανεμητές κόστους θέρμανσης για τη μέτρηση της κατανάλωσης θέρμανσης σε κάθε θερμαντικό σώμα., εκτός εάν το συγκεκριμένο κράτος μέλος αποδείξει ότι η εγκατάσταση των εν λόγω κατανεμητών κόστους θέρμανσης δεν θα ήταν οικονομικώς αποδοτική. Στις περιπτώσεις αυτές, είναι δυνατόν να εξετάζονται εναλλακτικές και οικονομικώς αποδοτικές μέθοδοι μέτρησης της κατανάλωσης θέρμανσης. Τα γενικά κριτήρια, οι μέθοδοι και/ή οι διαδικασίες καθορισμού της αδυναμίας τεχνικής εφαρμογής και της έλλειψης οικονομικής αποδοτικότητας προσδιορίζονται σαφώς και δημοσιεύονται από κάθε κράτος μέλος.

2. Σε νέες πολυκατοικίες και σε κατοικήσιμα τμήματα νέων κτιρίων πολλαπλών χρήσεων, που διαθέτουν κεντρική πηγή θέρμανσης για ζεστό νερό οικιακής χρήσης ή τροφοδοτούνται από συστήματα τηλεθέρμανσης, τοποθετούνται ατομικοί μετρητές για ζεστό νερό οικιακής χρήσης, παρά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο.

3. Σε πολυκατοικίες ή κτίρια πολλαπλών χρήσεων που διαθέτουν τηλεθέρμανση ή τηλεψύξη ή εφόσον σε τέτοια κτίρια είναι διαδεδομένα τα κοινόχρηστα συστήματα ψύξης ή θέρμανσης, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να έχουν θεσπισθεί διαφανείς, δημοσίως διαθέσιμοι εθνικοί κανόνες περί κατανομής του κόστους της κατανάλωσης θέρμανσης, ψύξης ή ζεστού νερού οικιακής χρήσης στα κτίρια αυτά, ώστε να διασφαλίζεται η διαφάνεια και η ακρίβεια του καταμερισμού της ατομικής κατανάλωσης. Όπου ενδείκνυται, οι κανόνες αυτοί περιλαμβάνουν κατευθυντήριες γραμμές για τον τρόπο κατανομής του κόστους της ενέργειας με τις ακόλουθες χρήσεις:

α) ζεστό νερό οικιακής χρήσης,

▼M3

β) θερμότητα που εκλύεται από την κεντρική εγκατάσταση του κτιρίου για θέρμανση των κοινόχρηστων χώρων, εφόσον τα κλιμακοστάσια και οι διάδρομοι είναι εξοπλισμένοι με θερμαντικά σώματα,

γ) για τον σκοπό της θέρμανσης ή της ψύξης διαμερισμάτων.

Άρθρο 9γ

Απαίτηση εξ αποστάσεως ανάγνωσης

1. Για τους σκοπούς των άρθρων 9α και 9β, οι μετρητές και οι ατομικοί κατανεμητές κόστους θέρμανσης που έχουν εγκατασταθεί μετά τις 25 Οκτωβρίου 2020 είναι συσκευές με δυνατότητα εξ αποστάσεως ανάγνωσης. Οι προϋποθέσεις τεχνικής εφικτότητας και οικονομικής αποδοτικότητας που καθορίζονται στο άρθρο 9β παράγραφος 1 εξακολουθούν να ισχύουν.

2. Μετρητές και κατανεμητές κόστους θέρμανσης που δεν παρέχουν τη δυνατότητα ανάγνωσης εξ αποστάσεως αλλά έχουν ήδη εγκατασταθεί εξοπλίζονται με τη δυνατότητα ανάγνωσης εξ αποστάσεως ή αντικαθίστανται με συσκευές που παρέχουν τη δυνατότητα εξ αποστάσεως ανάγνωσης το αργότερο έως την 1η Ιανουαρίου 2027, εκτός εάν το οικείο κράτος μέλος αποδείξει ότι αυτό δεν είναι οικονομικά αποδοτικό.

▼B

Άρθρο 10

▼M3

Πληροφορίες τιμολόγησης για το φυσικό αέριο και την ηλεκτρική ενέργεια

1. Στις περιπτώσεις που οι τελικοί πελάτες δεν διαθέτουν τους ευφυείς μετρητές που αναφέρονται στις οδηγίες 2009/72/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν, έως την 31η Δεκεμβρίου 2014, ότι οι πληροφορίες τιμολόγησης είναι αξιόπιστες και ακριβείς και βασίζονται στην πραγματική κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου, σύμφωνα με το παράρτημα VII σημείο 1.1, εφόσον αυτό είναι τεχνικά δυνατόν και οικονομικά αιτιολογημένο.

▼B

Η υποχρέωση αυτή μπορεί να εκπληρώνεται από σύστημα τακτικής ανάγνωσης της κατανάλωσης στον μετρητή από τους τελικούς καταναλωτές, την οποία θα κοινοποιούν στον προμηθευτή της ενέργειας. Μόνο εάν ο τελικός καταναλωτής δεν έχει γνωστοποιήσει τα αποτελέσματα αυτής της μέτρησης για δεδομένη περίοδο, η τιμολόγηση θα βασίζεται σε τεκμαρτή ή σε κατ' αποκοπήν κατανάλωση.

2. Οι μετρητές που εγκαθίστανται σύμφωνα με τις οδηγίες 2009/72/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ θα παρέχουν τη δυνατότητα ακριβούς τιμολόγησης, με βάση την πραγματική κατανάλωση. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι τελικοί καταναλωτές έχουν τη δυνατότητα εύκολης πρόσβασης σε συμπληρωματικές πληροφορίες που τους επιτρέπουν να ελέγχουν οι ίδιοι λεπτομερώς το ιστορικό της κατανάλωσής τους.

Οι συμπληρωματικές πληροφορίες για το ιστορικό της κατανάλωσης περιλαμβάνουν:

α) σωρευτικά στοιχεία τουλάχιστον για τα τρία προηγούμενα έτη ή για την περίοδο από την έναρξη της σύμβασης προμήθειας εάν αυτή είναι μικρότερη. Τα στοιχεία αντιστοιχούν στις χρονικές περιόδους για τις οποίες υπάρχουν συχνά τιμολογιακές πληροφορίες· και

▼B

β) λεπτομερή στοιχεία για τον χρόνο χρήσης για οιαδήποτε ημέρα, εβδομάδα, μήνα και έτος. Τα στοιχεία αυτά κοινοποιούνται στον τελικό καταναλωτή μέσω του διαδικτύου ή της διεπαφής του μετρητή τουλάχιστον για το διάστημα των τελευταίων 24 μηνών ή για την περίοδο από την έναρξη της σύμβασης προμήθειας εάν αυτή είναι μικρότερη.

3. Ανεξάρτητα του εάν έχουν εγκατασταθεί έξυπνοι μετρητές ή όχι, τα κράτη μέλη:

α) απαιτούν, στον βαθμό που είναι διαθέσιμα στοιχεία που αφορούν την ενεργειακή τιμολόγηση και το ιστορικό της κατανάλωσης των τελικών καταναλωτών, να διατίθενται κατόπιν αιτήματος του τελικού καταναλωτή, σε πάροχο ενεργειακών υπηρεσιών οριζόμενο από τον τελικό καταναλωτή,

β) διασφαλίζουν ότι στους τελικούς καταναλωτές προσφέρεται η επιλογή ηλεκτρονικών τιμολογιακών πληροφοριών και τιμολόγησης και ότι, εάν οι πελάτες το ζητήσουν, λαμβάνουν σαφείς και κατανοητές εξηγήσεις για τον τρόπο με τον οποίο προέκυψε ο λογαριασμός τους, ιδίως στην περίπτωση που οι λογαριασμοί δεν βασίζονται στην πραγματική κατανάλωση,

γ) διασφαλίζουν ότι στον λογαριασμό παρέχονται κατάλληλα πληροφοριακά στοιχεία ώστε οι τελικοί καταναλωτές να έχουν πλήρη εικόνα του τρέχοντος ενεργειακού κόστους, σύμφωνα με το παράρτημα VII,

δ) μπορούν να προβλέπουν ότι, κατόπιν αιτήματος του τελικού καταναλωτή, οι πληροφορίες που περιέχονται σε αυτά τα τιμολόγια δεν θα θεωρούνται αίτημα προς πληρωμή. Σε αυτές τις περιπτώσεις, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι προμηθευτές ενεργειακών πόρων προσφέρουν ευέλικτες ρυθμίσεις για τις πληρωμές,

ε) μπορούν να απαιτούν οι πληροφορίες και οι εκτιμήσεις του ενεργειακού κόστους να παρέχονται στους καταναλωτές εφόσον τις ζητούν, εγκαίρως και σε κατανοητή μορφή ώστε να μπορούν να συγκρίνουν παρόμοιες προσφορές.

▼M3

Άρθρο 10α

Πληροφορίες τιμολόγησης και κατανάλωσης για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό οικιακής χρήσης

1. Όπου έχουν εγκατασταθεί μετρητές και κατανεμητές κόστους θέρμανσης, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες τιμολόγησης και κατανάλωσης είναι αξιόπιστες και ακριβείς και βασίζονται στην πραγματική κατανάλωση ή τις ενδείξεις του κατανεμητή κόστους θέρμανσης, σύμφωνα με το παράρτημα VIIα σημεία 1 και 2 για όλους τους τελικούς καταναλωτές, δηλαδή τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που αγοράζουν θέρμανση, ψύξη ή ζεστό νερό οικιακής χρήσης για ιδία τελική χρήση ή τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα που κατοικούν σε μονοκατοικία ή σε διαμέρισμα πολυκατοικίας ή κτιρίου πολλαπλών χρήσεων που τροφοδοτείται με θέρμανση, ψύξη ή ζεστό νερό οικιακής χρήσης από κεντρική πηγή που δεν έχει άμεση ή ατομική σύμβαση με τον προμηθευτή ενέργειας.

Η υποχρέωση αυτή, σε περίπτωση που αυτό προβλέπεται από το κράτος μέλος, με εξαίρεση την περίπτωση επιμερισμένης μέτρησης της κατανάλωσης βάσει κατανεμητών κόστους θέρμανσης δυνάμει του άρθρου 9β, μπορεί να εκπληρώνεται από σύστημα που επιτρέπει στον τελικό καταναλωτή ή τον τελικό χρήστη να ελέγχει τακτικά και να κοινοποιεί το αποτέλεσμα της μέτρησης που αναγράφεται στον μετρητή του. Μόνο όταν ο τελικός καταναλωτής ή ο τελικός χρήστης δεν έχει γνωστοποιήσει τα αποτελέσματα αυτής της μέτρησης για δεδομένη περίοδο τιμολόγησης, η τιμολόγηση βασίζεται σε κατ' εκτίμηση ή σε κατ' αποκοπήν χρέωση.

▼M3

2. Τα κράτη μέλη:

α) απαιτούν, αν υπάρχουν πληροφορίες που αφορούν την ενεργειακή τιμολόγηση και το ιστορικό της κατανάλωσης ή τις ενδείξεις του κατανεμητή κόστους θέρμανσης των τελικών χρηστών, να διατίθενται κατ' αίτηση του τελικού χρήστη σε πάροχο ενεργειακών υπηρεσιών τον οποίο ορίζει ο τελικός χρήστης,

β) διασφαλίζουν ότι στους τελικούς καταναλωτές προσφέρεται η επιλογή παροχής των πληροφοριών τιμολόγησης και των λογαριασμών με ηλεκτρονικό τρόπο,

γ) διασφαλίζουν ότι στους λογαριασμούς παρέχονται σε όλους τους τελικούς χρήστες σαφείς και κατανοητές πληροφορίες σύμφωνα με το παράρτημα VIIα σημείο 3 και

δ) προάγουν την κυβερνοασφάλεια και διασφαλίζουν την προστασία της ιδιωτικότητας και των δεδομένων των τελικών χρηστών σύμφωνα με το εφαρμοστέο ενωσιακό δίκαιο.

Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ότι, κατόπιν αιτήματος του τελικού καταναλωτή, η παροχή πληροφοριών τιμολόγησης δεν θεωρείται ότι συνιστά αίτημα προς πληρωμή. Σε αυτές τις περιπτώσεις τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι προσφέρονται ευέλικτες ρυθμίσεις για τις πληρωμές.

3. Τα κράτη μέλη αποφασίζουν ποιος θα επιφορτισθεί με την ευθύνη παροχής των πληροφοριών των παραγράφων 1 και 2 σε τελικούς χρήστες χωρίς άμεση ή ατομική σύμβαση με προμηθευτή ενέργειας.

Άρθρο 11

Κόστος πρόσβασης στα στοιχεία που αφορούν τη μέτρηση και την τιμολόγηση για την ηλεκτρική ενέργεια και το φυσικό αέριο

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι τελικοί καταναλωτές λαμβάνουν ατελώς όλους τους λογαριασμούς τους και τα στοιχεία για την κατανάλωση ενέργειας και ότι οι τελικοί καταναλωτές έχουν κατάλληλη και δωρεάν πρόσβαση στα στοιχεία της κατανάλωσή τους.

Άρθρο 11α

Κόστος πρόσβασης στη μέτρηση και στις πληροφορίες τιμολόγησης και κατανάλωσης για τη θέρμανση, την ψύξη *και το ζεστό νερό οικιακής χρήσης*

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι τελικοί χρήστες λαμβάνουν δωρεάν όλους τους λογαριασμούς τους και τις πληροφορίες τιμολόγησης της κατανάλωσης ενέργειας και ότι οι τελικοί χρήστες έχουν κατάλληλη και δωρεάν πρόσβαση στα στοιχεία της κατανάλωσής τους.

2. Παρά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, η κατανομή του κόστους των πληροφοριών τιμολόγησης για την ατομική κατανάλωση θέρμανσης, ψύξης και ζεστού νερού οικιακής χρήσης σε πολυκατοικίες και κτίρια πολλαπλών χρήσεων σύμφωνα με το άρθρο 9β γίνεται σε μη κερδοσκοπική βάση. Οι δαπάνες που προκύπτουν από την ανάθεση αυτού του καθήκοντος σε τρίτο μέρος, όπως σε πάροχο υπηρεσιών ή σε τοπικό προμηθευτή ενέργειας, οι οποίες καλύπτουν τη μέτρηση, την κατανομή και τον υπολογισμό της πραγματικής ατομικής κατανάλωσης σε κτίρια αυτού του είδους, μπορούν να μετακυλίονται στους τελικούς χρήστες, υπό τον όρο ότι οι δαπάνες αυτές είναι εύλογες.

▼M3

3. Προκειμένου να διασφαλιστεί ο εύλογος χαρακτήρας των δαπανών για υπηρεσίες τοπικής μέτρησης, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2, τα κράτη μέλη μπορούν να τονώσουν τον ανταγωνισμό στον εν λόγω τομέα παροχής υπηρεσιών με τη λήψη κατάλληλων μέτρων, όπως η σύσταση ή η κατ' άλλον τρόπο προώθηση της χρήσης των διαγωνισμών ή της χρήσης διαλειτουργικών συσκευών και συστημάτων για τη διευκόλυνση της εναλλαγής μεταξύ παρόχων υπηρεσιών.

▼B

Άρθρο 12

Ενημέρωση του καταναλωτή και πρόγραμμα ενθάρρυνσης

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν ενδεδειγμένα μέτρα για να προαγάγουν και να διευκολύνουν την αποδοτική χρήση της ενέργειας από μικρούς καταναλωτές ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων των νοικοκυριών. Τα μέτρα αυτά μπορούν να αποτελούν μέρος εθνικής στρατηγικής.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1, τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν ένα ή περισσότερα από τα σημεία που απαριθμούνται στα στοιχεία α) ή β):

α) ένα φάσμα μέσων και πολιτικών για να υποστηρίξουν την αλλαγή συμπεριφορών, τα οποία είναι δυνατό να περιλαμβάνουν:

i) φορολογικά κίνητρα,

ii) πρόσβαση σε χρηματοδότηση, δάνεια ή επιδοτήσεις,

iii) παροχή πληροφοριών,

iv) υποδειγματικά έργα,

v) δραστηριότητες στον χώρο εργασίας,

β) τρόποι και μέσα προκειμένου να συμμετάσχουν οι καταναλωτές και οι οργανώσεις καταναλωτών στην ενδεχόμενη ανάπτυξη έξυπνων μετρητών, μέσω της γνωστοποίησης:

i) οικονομικώς αποδοτικών αλλαγών εύκολης εφαρμογής στη χρήση της ενέργειας,

ii) πληροφοριών για τα μέτρα ενεργειακής απόδοσης.

Άρθρο 13

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κανόνες για τις κυρώσεις που επιβάλλονται σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης προς τις εθνικές διατάξεις που θεσπίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 7 έως 11 και με το άρθρο 18 παράγραφος 3, και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίσουν την εφαρμογή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή έως τις 5 Ιουνίου 2014 και κοινοποιούν αμελλητί κάθε μεταγενέστερη τροποποίηση που τις επηρεάζει.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΠΟΔΟΣΗ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟ ΕΦΟΔΙΑΣΜΟ

Άρθρο 14

Προώθηση της απόδοσης στη θέρμανση και ψύξη

1. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2015, τα κράτη μέλη πραγματοποιούν και κοινοποιούν στην Επιτροπή περιεκτική αξιολόγηση του δυναμικού υλοποίησης της συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης και της αποδοτικής τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης, το οποίο περιλαμβάνει τα πληροφοριακά στοιχεία που αναφέρονται στο παράρτημα VIII. Εάν έχουν ήδη πραγματοποιήσει ανάλογη αξιολόγηση, την κοινοποιούν στην Επιτροπή.

Η περιεκτική αξιολόγηση λαμβάνει πλήρως υπόψη την ανάλυση του εθνικού δυναμικού συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης που διενεργείται βάσει της οδηγίας 2004/8/ΕΚ.

Κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, η αξιολόγηση επικαιροποιείται και κοινοποιείται στην Επιτροπή ανά πενταετία. Η Επιτροπή υποβάλλει παρόμοιο αίτημα τουλάχιστον ένα έτος πριν από τη λήξη της προθεσμίας.

2. Τα κράτη μέλη υιοθετούν πολιτικές που θα συντελούν ώστε να λαμβάνονται δεόντως υπόψη σε τοπικό και σε περιφερειακό επίπεδο οι δυνατότητες επαρκών συστημάτων θέρμανσης και ψύξης, ιδίως δε εκείνων που χρησιμοποιούν συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης. Λαμβάνονται υπόψη οι δυνατότητες ανάπτυξης τοπικών και περιφερειακών αγορών θερμότητας.

3. Για τους σκοπούς της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη διενεργούν ανάλυση κόστους-οφέλους η οποία καλύπτει την επικράτειά τους και βασίζεται στις κλιματολογικές συνθήκες, στην οικονομική σκοπιμότητα και στην τεχνική καταλληλότητα σύμφωνα με το Μέρος 1 του παραρτήματος IX. Η ανάλυση κόστους-οφέλους δύναται να διευκολύνει τον εντοπισμό των πιο αποδοτικών λύσεων από άποψη πόρων και κόστους για την εκπλήρωση των απαιτήσεων θέρμανσης και ψύξης. Αυτή η ανάλυση κόστους-οφέλους μπορεί να αποτελεί τμήμα εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων βάσει της οδηγίας 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων ([1]).

4. Εάν η αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και η ανάλυση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 εντοπίσουν δυνατότητες υλοποίησης της συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης ή/και της αποδοτικής τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης τα οφέλη των οποίων υπερβαίνουν τα κόστη, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την ανάπτυξη αποδοτικών υποδομών τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης ή/και για τη διευκόλυνση της ανάπτυξης συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης και τη χρήση θέρμανσης και ψύξης από απορριπτόμενη θερμότητα και ανανεώσιμες πηγές ενέργειας σύμφωνα με τις παραγράφους 1, 5 και 7.

Εάν η αξιολόγηση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και η ανάλυση που αναφέρεται στην παράγραφο 3 δεν εντοπίσουν δυνατότητες τα οφέλη των οποίων υπερβαίνουν τα κόστη, περιλαμβανομένου του διοικητικού κόστους για τη διεξαγωγή της ανάλυσης κόστους-οφέλους που αναφέρεται στην παράγραφο 5, τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν τις εγκαταστάσεις από τις απαιτήσεις αυτής της παραγράφου.

([1]) ΕΕ L 197 της 21.7.2001, σ. 30.

▼B

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι διεξάγεται ανάλυση κόστους-οφέλους σύμφωνα με το παράρτημα IX μέρος 2 όταν, μετά τις 5 Ιουνίου 2014:

α) σχεδιάζεται μια νέα θερμική εγκατάσταση ηλεκτροπαραγωγής με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ άνω των 20 MW, προκειμένου να αξιολογήσει το κόστος και τα οφέλη από τη λειτουργία της εγκατάστασης ως εγκατάστασης συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης,

β) μια υφιστάμενη θερμική εγκατάσταση ηλεκτροπαραγωγής με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ άνω των 20 MW ανακαινίζεται ουσιαστικά, προκειμένου να αξιολογήσει το κόστος και τα οφέλη από τη μετατροπή της σε συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης,

γ) σχεδιάζεται ή ανακαινίζεται ουσιαστικά βιομηχανική εγκατάσταση με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ άνω των 20 MW που παράγει απορριπτόμενη θερμότητα σε χρήσιμα επίπεδα θερμοκρασίας, προκειμένου να αξιολογήσει το κόστος και τα οφέλη από τη χρησιμοποίηση της απορριπτόμενης θερμότητας για να καλύψει οικονομικά αιτιολογημένη ζήτηση, μεταξύ άλλων μέσω συμπαραγωγής και από τη σύνδεση αυτής της εγκατάστασης σε δίκτυο τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης,

δ) σχεδιάζεται ένα νέο δίκτυο τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης ή όταν σε υφιστάμενο δίκτυο προβλέπεται νέα εγκατάσταση παραγωγής ενέργειας με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ άνω των 20 MW, ή όταν υφιστάμενη εγκατάσταση αυτών των χαρακτηριστικών πρόκειται να ανακαινιστεί ουσιαστικά, προκειμένου να αξιολογήσει το κόστος και τα οφέλη από τη χρησιμοποίηση της απορριπτόμενης θερμότητας από κοντινές βιομηχανικές εγκαταστάσεις.

Η τοποθέτηση εξοπλισμού για τη δέσμευση διοξειδίου του άνθρακα που παράγεται σε εγκαταστάσεις καύσης με σκοπό την αποθήκευσή του σε γεωλογικούς σχηματισμούς σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην οδηγία 2009/31/ΕΚ δεν θεωρείται ανακαίνιση για τους σκοπούς των στοιχείων β), γ) και δ) της παρούσας παραγράφου.

Τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν η ανάλυση κόστους-οφέλους που αναφέρεται στα στοιχεία γ) και δ) να διεξάγεται σε συνεργασία με τις εταιρείες που είναι υπεύθυνες για τη λειτουργία των δικτύων τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης.

6. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από την παράγραφο 5:

α) τις εγκαταστάσεις ηλεκτροπαραγωγής για την κάλυψη της ζήτησης σε περιόδους αιχμής ή την παραγωγή εφεδρικής ενέργειας που προορίζονται να λειτουργούν λιγότερο από 1 500 ώρες ετησίως κατά μέσο όρο για περίοδο πέντε ετών, με βάση διαδικασία επαλήθευσης την οποία καθορίζουν τα κράτη μέλη διασφαλίζοντας ότι πληρούται αυτό το κριτήριο εξαίρεσης,

β) τις εγκαταστάσεις πυρηνικής ενέργειας,

γ) τις εγκαταστάσεις που πρέπει να βρίσκονται κοντά σε χώρο αποθήκευσης σε γεωλογικούς σχηματισμούς που έχουν εγκριθεί δυνάμει της οδηγίας 2009/31/ΕΚ.

Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να καθορίζουν κατώτατα όρια, εκπεφρασμένα ως ποσά της διαθέσιμης χρήσιμης απορριπτόμενης θερμότητας, ως ζήτηση για θερμότητα ή ως αποστάσεις μεταξύ των βιομηχανικών εγκαταστάσεων και των δικτύων τηλεθέρμανσης, για την εξαίρεση μεμονωμένων εγκαταστάσεων από τις διατάξεις των στοιχείων γ) και δ) της παραγράφου 5.

Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν τις εξαιρέσεις που εγκρίνονται δυνάμει της παρούσας παραγράφου στην Επιτροπή έως την 31η Δεκεμβρίου 2013, καθώς και τυχόν μεταγενέστερες αλλαγές που επέρχονται σε αυτές.

▼B

7. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κριτήρια αδειοδότησης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 7 της οδηγίας 2009/72/ΕΚ, ή ισοδύναμα κριτήρια άδειας, προκειμένου:

α) να λαμβάνονται υπόψη τα αποτελέσματα των περιεκτικών αξιολογήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1,

β) να διασφαλίζεται ότι πληρούνται οι απαιτήσεις της παραγράφου 5, και

γ) να λαμβάνεται υπόψη το αποτέλεσμα της ανάλυσης κόστους-οφέλους που αναφέρεται στην παράγραφο 5.

8. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν μεμονωμένες εγκαταστάσεις από την απαίτηση, βάσει των κριτηρίων αδειοδότησης που αναφέρονται στην παράγραφο 7, να θέτουν σε εφαρμογή επιλογές των οποίων τα οφέλη υπερβαίνουν το κόστος, εάν συντρέχουν επιτακτικοί νομικοί, ιδιοκτησιακοί ή οικονομικοί λόγοι να το πράττουν. Σε αυτές τις περιπτώσεις, το σχετικό κράτος μέλος υποβάλει στην Επιτροπή αιτιολογημένη κοινοποίηση της απόφασής του εντός τριών μηνών από την ημερομηνία της λήψης της.

9. Οι παράγραφοι 5, 6, 7 και 8 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται σε εγκαταστάσεις οι οποίες καλύπτονται από την οδηγία 2010/75/ΕΕ περί βιομηχανικών εκπομπών, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων αυτής της οδηγίας.

10. Βάσει των εναρμονισμένων τιμών απόδοσης αναφοράς που αναφέρονται στο στοιχείο στ) του παραρτήματος ΙΙ, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να παρέχεται εγγύηση για την προέλευση της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης σύμφωνα με αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα κριτήρια που καθορίζονται από κάθε κράτος μέλος. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η εν λόγω εγγύηση προέλευσης είναι σύμφωνη με τις απαιτήσεις και περιλαμβάνει τουλάχιστον τα πληροφοριακά στοιχεία που προσδιορίζονται στο παράρτημα Χ. Τα κράτη μέλη αναγνωρίζουν αμοιβαία τις οικείες εγγυήσεις προέλευσης, αποκλειστικά ως απόδειξη των πληροφοριακών στοιχείων που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο. Τυχόν άρνηση αναγνώρισης της εγγύησης προέλευσης ως τέτοιας απόδειξης, ιδίως για λόγους που σχετίζονται με την πρόληψη της απάτης, πρέπει να βασίζεται σε αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα κριτήρια. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή κάθε άρνηση και την αιτιολόγησή της. Σε περίπτωση άρνησης αναγνώρισης μιας εγγύησης προέλευσης, η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει απόφαση με την οποία υποχρεώνει την πλευρά που αρνείται να αναγνωρίσει την εγγύηση, ιδίως με γνώμονα τα αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα κριτήρια στα οποία βασίζεται η αναγνώριση.

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να επανεξετάζει, με κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 23, τις εναρμονισμένες τιμές απόδοσης αναφοράς που καθορίζονται στην εκτελεστική απόφαση 2011/877/ΕΕ της Επιτροπής [1] βάσει της οδηγίας 2004/8/ΕΚ έως την 31η Δεκεμβρίου 2014.

11. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε διαθέσιμη στήριξη της συμπαραγωγής υπόκειται στον όρο ότι η παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια προέρχεται από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης και η απορριπτόμενη θερμότητα χρησιμοποιείται αποτελεσματικά για να επιτευχθεί εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας. Η δημόσια στήριξη της συμπαραγωγής, και της παραγωγής και των δικτύων τηλεθέρμανσης υπάγεται στους κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων, κατά περίπτωση.

[1] ΕΕ L 343 της 23.12.2011, σ. 91.

▼B

Άρθρο 15

Μετατροπή, μεταφορά και διανομή ενέργειας

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ενέργειας, κατά την άσκηση των κανονιστικών καθηκόντων που προβλέπονται στις οδηγίες 2009/72/ΕΚ και 2009/73/ΕΚ, λαμβάνουν δεόντως υπόψη την ενεργειακή απόδοση στις αποφάσεις τους για τη λειτουργία των υποδομών φυσικού αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ιδίως ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ενέργειας, μέσω της ανάπτυξης των τιμολογίων και των κανονιστικών ρυθμίσεων δικτύου, εντός του πλαισίου της οδηγίας 2009/72/ΕΚ και λαμβάνοντας υπόψη το κόστος και τα οφέλη κάθε μέτρου, προβλέπουν κίνητρα για τους φορείς εκμετάλλευσης δικτύου ώστε να διαθέτουν υπηρεσίες συστήματος στους χρήστες δικτύου επιτρέποντάς τους να εφαρμόζουν μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης στο πλαίσιο της συνεχιζόμενης ανάπτυξης ευφυών δικτύων.

Οι εν λόγω υπηρεσίες συστήματος μπορούν να καθορίζονται από τον διαχειριστή συστήματος και δεν έχουν αρνητικές επιπτώσεις στην ασφάλεια του συστήματος.

Για τον ηλεκτρισμό, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι κανονιστικές ρυθμίσεις δικτύου και τα τιμολόγια δικτύου, πληρούν τα κριτήρια του παραρτήματος XI, λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθυντήριες γραμμές και τους κώδικες που εκπονήθηκαν σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 714/2009.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν έως τις 30 Ιουνίου 2015 ότι:

α) διενεργείται εκτίμηση του δυναμικού ενεργειακής απόδοσης των οικείων υποδομών αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας, ιδίως όσον αφορά τη μετάδοση, τη διανομή, τη διαχείριση φορτίου και τη διαλειτουργικότητα, καθώς και τη σύνδεση με τις εγκαταστάσεις παραγωγής ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων των δυνατοτήτων πρόσβασης σε εγκαταστάσεις παραγωγής ενέργειας πολύ μικρής κλίμακας,

β) προσδιορίζονται συγκεκριμένα μέτρα και επενδύσεις για την επίτευξη οικονομικώς αποδοτικών βελτιώσεων της ενεργειακής απόδοσης στην υποδομή δικτύου, με χρονοδιάγραμμα για την εισαγωγή τους.

▼M3

2α. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2020, η Επιτροπή εκπονεί, κατόπιν διαβούλευσης με τους σχετικούς συμφεροντούχους, κοινή μεθοδολογία προκειμένου να ενθαρρύνει τους διαχειριστές δικτύων να περιορίσουν τις απώλειες, να εφαρμόσουν πρόγραμμα επενδύσεων σε οικονομικά και ενεργειακά αποδοτικές υποδομές, και να λαμβάνουν δεόντως υπόψη την ενεργειακή απόδοση και την ευελιξία του δικτύου.

▼B

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εγκρίνουν στοιχεία συστημάτων και τιμολογιακών δομών που εξυπηρετούν κοινωνικούς σκοπούς για τη μεταφορά και διανομή ενέργειας μέσω δικτύου, με την προϋπόθεση ότι οι ενδεχόμενες διαταραχές στο σύστημα μεταφοράς και διανομής είναι οι ελάχιστες δυνατές και δεν είναι δυσανάλογες προς τους κοινωνικούς σκοπούς.

▼B

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την κατάργηση εκείνων των κινήτρων στα τιμολόγια μεταφοράς και διανομής που αποβαίνουν σε βάρος της συνολικής απόδοσης (συμπεριλαμβανομένης της ενεργειακής απόδοσης) της παραγωγής, της μεταφοράς, της διανομής και του εφοδιασμού ηλεκτρικής ενέργειας, ή εκείνων που ενδέχεται να παρεμποδίζουν τη συμμετοχή της ανταπόκρισης στη ζήτηση, στις αγορές εξισορρόπησης και στην παροχή παρεπόμενων υπηρεσιών. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι παρέχονται κίνητρα στους διαχειριστές δικτύου προκειμένου να βελτιώνουν την αποτελεσματικότητα του σχεδιασμού και της λειτουργίας των υποδομών και, στο πλαίσιο της οδηγίας 2009/72/ΕΚ, ότι τα τιμολόγια παρέχουν στους προμηθευτές τη δυνατότητα να βελτιώνουν τη συμμετοχή των καταναλωτών στην αποδοτικότητα του συστήματος, συμπεριλαμβανομένης της ανταπόκρισης στη ζήτηση ανάλογα με τις εθνικές συνθήκες.

5. Με την επιφύλαξη του άρθρου 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 2009/28/ΕΚ και λαμβάνοντας υπόψη το άρθρο 15 της οδηγίας 2009/72/ΕΚ και την ανάγκη εξασφάλισης της απρόσκοπτης παροχής θερμότητας, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, υπό τον όρο τήρησης των απαιτήσεων διατήρησης της αξιοπιστίας και της ασφάλειας δικτύου με βάση διαφανή και αμερόληπτα κριτήρια που καθορίζονται από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, οι διαχειριστές συστήματος μεταφοράς και οι διαχειριστές συστήματος διανομής, όταν είναι υπεύθυνοι για την κατανομή φορτίου των εγκαταστάσεων παραγωγής, στην επικράτειά τους:

α) εγγυώνται τη μεταφορά και διανομή ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης,

β) δίνουν προτεραιότητα ή εγγυώνται την πρόσβαση στο δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης,

γ) κατά την κατανομή φορτίου εγκαταστάσεων ηλεκτροπαραγωγής, δίνουν προτεραιότητα στην κατανομή ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης στον βαθμό που το επιτρέπει η ασφαλής λειτουργία του εθνικού συστήματος παραγωγής ενέργειας.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι κανόνες που αφορούν την κατάταξη των διαφόρων προτεραιοτήτων πρόσβασης και αποστολής που χορηγούνται στα συστήματα ηλεκτρισμού που διαθέτουν, εξηγούνται λεπτομερώς και δημοσιεύονται. ►C1 Όταν παρέχουν κατά προτεραιότητα πρόσβαση ή κατανομή για συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης, τα κράτη μέλη μπορούν να θέτουν διαβαθμίσεις μεταξύ αλλά και εντός των διαφόρων τύπων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης και, σε κάθε περίπτωση, διασφαλίζουν ότι δεν εμποδίζεται η κατά προτεραιότητα πρόσβαση ή κατανομή ενέργειας από μεταβαλλόμενες ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. ◄

Εκτός από τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο, οι διαχειριστές συστήματος μεταφοράς και οι διαχειριστές συστήματος διανομής οφείλουν να συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο παράρτημα XII.

Τα κράτη μέλη μπορούν ειδικότερα να διευκολύνουν τη σύνδεση με το δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης σε μονάδες συμπαραγωγής μικρής και πολύ μικρής κλίμακας. Όπου ενδείκνυται, τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα που σκοπό έχουν να ενθαρρύνουν τους διαχειριστές δικτύου να εφαρμόζουν «διαδικασία εγκατάστασης και ενημέρωσης» με απλή κοινοποίηση για την εγκατάσταση μονάδων συμπαραγωγής πολύ μικρής κλίμακας, ούτως ώστε να απλοποιηθούν και να συντομευθούν οι διαδικασίες έγκρισης για μεμονωμένους πολίτες και υπεύθυνους εγκατάστασης.

▼B

6. Υπό τον όρο τήρησης των απαιτήσεων διατήρησης της αξιοπιστίας και της ασφάλειας του δικτύου, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για να εξασφαλίσουν ότι οι φορείς εκμετάλλευσης συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης μπορούν να προσφέρουν υπηρεσίες εξισορρόπησης και άλλες λειτουργικές υπηρεσίες σε επίπεδο διαχειριστών συστήματος μεταφοράς ή διαχειριστών συστήματος διανομής, όπου αυτό είναι τεχνικά και οικονομικά εφικτό με τον τρόπο λειτουργίας της εγκατάστασης συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης. Οι διαχειριστές συστήματος μεταφοράς και οι διαχειριστές συστήματος διανομής εξασφαλίζουν ότι οι εν λόγω υπηρεσίες αποτελούν μέρος μιας διαδικασίας υποβολής προσφορών για παροχή υπηρεσιών που είναι διαφανής, αμερόληπτη και ανοικτή σε εις βάθος έλεγχο.

Όπου κρίνεται σκόπιμο, τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν από τους διαχειριστές συστήματος μεταφοράς και τους διαχειριστές συστήματος διανομής να ενθαρρύνουν να εγκαθίστανται οι μονάδες συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης πλησίον σημείων ζήτησης μειώνοντας τα τέλη σύνδεσης και τα τέλη χρήσης συστήματος.

7. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης, οι οποίοι επιθυμούν να συνδεθούν με το δίκτυο, να προκηρύσσουν πρόσκληση υποβολής προσφορών για τις εργασίες σύνδεσης.

8. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές ενέργειας να ενθαρρύνουν πόρους από την πλευρά της ζήτησης, όπως η απόκριση στη ζήτηση, να συμμετέχουν, παράλληλα με την πλευρά της προσφοράς, στις αγορές χονδρικού και λιανικού εμπορίου.

Υπό τους όρους των εγγενών στη διαχείριση δικτύων τεχνικών περιορισμών, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι διαχειριστές συστήματος μεταφοράς και οι διαχειριστές συστήματος διανομής, κατά την εκπλήρωση των απαιτήσεων για την εξισορρόπηση και τις βοηθητικές υπηρεσίες, αντιμετωπίζουν τους παρόχους ανταπόκρισης στην ενεργειακή ζήτηση, συμπεριλαμβανομένων των φορέων συγκέντρωσης, με αμερόληπτο τρόπο, με βάση τις τεχνικές ικανότητές τους.

Υπό τους όρους των εγγενών στη διαχείριση δικτύων τεχνικών περιορισμών, τα κράτη μέλη προωθούν την πρόσβαση της ανταπόκρισης στη ζήτηση στην εξισορρόπηση, την αποθεματοποίηση και σε άλλες αγορές υπηρεσιών, καθώς και τη συμμετοχή τους, απαιτώντας μεταξύ άλλων από τις εθνικές ρυθμιστικές αρχές ενέργειας ή, στις περιπτώσεις που το απαιτούν τα εθνικά τους ρυθμιστικά συστήματα, από τους διαχειριστές συστημάτων μεταφοράς και διανομής σε στενή συνεργασία με τους παρόχους υπηρεσιών στον τομέα της ζήτησης, και από τους καταναλωτές, να ορίσουν τεχνικές ρυθμίσεις για τη συμμετοχή στις αγορές αυτές, με βάση τις τεχνικές απαιτήσεις των συγκεκριμένων αγορών και τις δυνατότητες ανταπόκρισης στη ζήτηση. Οι προδιαγραφές αυτές περιλαμβάνουν τη συμμετοχή των φορέων συγκέντρωσης.

9. Κατά την δυνάμει της οδηγίας 2010/75/ΕΕ υποβολή εκθέσεων και με την επιφύλαξη του άρθρου 9 παράγραφος 2 αυτής της οδηγίας, τα κράτη μέλη περιλαμβάνουν πληροφορίες σχετικά με τα επίπεδα ενεργειακής απόδοσης των εγκαταστάσεων που πραγματοποιούν καύση καυσίμων με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ 50 MW και άνω, με βάση τις σχετικές βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές που έχουν αναπτυχθεί σύμφωνα με την οδηγία 2010/75/ΕΕ και την οδηγία 2008/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης ([1]).

([1]) ΕΕ L 24 της 29.1.2008, σ. 8.

▼B

Τα κράτη μέλη μπορούν να ενθαρρύνουν τους φορείς εκμετάλλευσης των εγκαταστάσεων που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, να βελτιώσουν τα μέσα ετήσια καθαρά λειτουργικά τους ποσοστά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΟΡΙΖΟΝΤΙΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 16

Συστήματα αναγνώρισης προσόντων, διαπίστευσης και πιστοποίησης

1. Εφόσον ένα κράτος μέλος εκτιμά ότι το εθνικό επίπεδο τεχνικών ικανοτήτων, αντικειμενικότητας και αξιοπιστίας είναι ανεπαρκές, εξασφαλίζει ότι, έως την 31η Δεκεμβρίου 2014, θεσπίζονται ή υπάρχουν καθεστώτα πιστοποίησης ή/και διαπίστευσης ή/και ισοδύναμα καθεστώτα επαγγελματικών προσόντων και, όπου απαιτείται, κατάλληλα εκπαιδευτικά προγράμματα για τους παρόχους ενεργειακών υπηρεσιών, ενεργειακών ελέγχων, τους διαχειριστές ενέργειας και τους υπεύθυνους εγκατάστασης σχετικών με την ενέργεια δομικών στοιχείων, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 παράγραφος 9 της οδηγίας 2010/31/ΕΕ.

2. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα καθεστώτα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχουν διαφάνεια στους καταναλωτές, είναι αξιόπιστα και συμβάλλουν σε εθνικούς στόχους ενεργειακής απόδοσης.

3. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν τα καθεστώτα πιστοποίησης ή/και διαπίστευσης ή τα ισοδύναμα καθεστώτα επαγγελματικών προσόντων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και συνεργάζονται μεταξύ τους και με την Επιτροπή για συγκρίσεις μεταξύ των καθεστώτων και την αναγνώρισή τους.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα προκειμένου να γνωρίζουν οι καταναλωτές την ύπαρξη καθεστώτων πιστοποίησης ή/και διαπίστευσης σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1.

Άρθρο 17

Πληροφόρηση και κατάρτιση

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η ενημέρωση όσον αφορά τους διαθέσιμους μηχανισμούς ενεργειακής απόδοσης, καθώς και τα οικονομικά και νομικά πλαίσια, είναι διαφανής και διαδίδεται ευρέως σε όλους τους ενδιαφερόμενους συντελεστές της αγοράς, όπως οι καταναλωτές, οι οικοδόμοι, οι αρχιτέκτονες, οι μηχανικοί, οι περιβαλλοντικοί και ενεργειακοί ελεγκτές, καθώς και οι υπεύθυνοι εγκατάστασης δομικών στοιχείων, κατά τα οριζόμενα στην οδηγία 2010/31/ΕΕ.

Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν ώστε να παρέχονται πληροφορίες στις τράπεζες και σε άλλα χρηματοπιστωτικά ιδρύματα για τις δυνατότητες συμμετοχής, συμπεριλαμβανομένης της δημιουργίας συμπράξεων ιδιωτικού/δημοσίου τομέα, όσον αφορά τη χρηματοδότηση μέτρων για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης.

2. Τα κράτη μέλη δημιουργούν κατάλληλες συνθήκες για τους παράγοντες της αγοράς ώστε να παρέχουν επαρκή και στοχοθετημένη ενημέρωση και συμβουλές στους καταναλωτές ενέργειας σχετικά με την ενεργειακή απόδοση.

3. Η Επιτροπή επανεξετάζει τον αντίκτυπο των μέτρων της προς υποστήριξη της ανάπτυξης πλατφορμών με τη συμμετοχή, μεταξύ άλλων, των ευρωπαϊκών φορέων κοινωνικού διαλόγου στην προώθηση προγραμμάτων κατάρτισης για την ενεργειακή απόδοση και, εφόσον απαιτείται, υποβάλλει περαιτέρω μέτρα. Η Επιτροπή ενθαρρύνει τις συζητήσεις των Ευρωπαίων κοινωνικών εταίρων για την ενεργειακή απόδοση.

▼B

4. Τα κράτη μέλη, με τη συμμετοχή των ενδιαφερομένων μερών, συμπεριλαμβανομένων των τοπικών και περιφερειακών αρχών, προωθούν κατάλληλες πρωτοβουλίες ενημέρωσης, ευαισθητοποίησης και κατάρτισης ώστε να ενημερώνουν τους πολίτες για τα οφέλη και τις πρακτικές πτυχές που προκύπτουν από την υιοθέτηση μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

5. Η Επιτροπή ενθαρρύνει την παροχή και την ευρεία ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις βέλτιστες πρακτικές ενεργειακής απόδοσης στα κράτη μέλη.

Άρθρο 18

Ενεργειακές υπηρεσίες

1. Τα κράτη μέλη προωθούν την αγορά ενεργειακών υπηρεσιών και την πρόσβαση των ΜΜΕ στην εν λόγω αγορά:

α) διαδίδοντας σαφείς και εύκολα προσβάσιμες πληροφορίες σχετικά με:

i) τις διαθέσιμες συμβάσεις ενεργειακών υπηρεσιών και τις ρήτρες που πρέπει να περιλαμβάνονται στις εν λόγω συμβάσεις προκειμένου να διασφαλίζονται η εξοικονόμηση ενέργειας και τα δικαιώματα των τελικών καταναλωτών,

ii) τα χρηματοοικονομικά μέσα, τα κίνητρα, τις επιχορηγήσεις και τα δάνεια για τη στήριξη έργων υπέρ της ενεργειακής απόδοσης,

β) ενθαρρύνοντας την ανάπτυξη σημάτων ποιότητας, μεταξύ άλλων, από εμπορικές ενώσεις,

γ) δημοσιοποιώντας και επικαιροποιώντας τακτικά κατάλογο των διαθέσιμων παρόχων ενεργειακών υπηρεσιών οι οποίοι είναι ειδικευμένοι ή/και πιστοποιημένοι, καθώς τα προσόντα ή/και τα πιστοποιητικά τους σύμφωνα με το άρθρο 16, ή παρέχοντας διεπαφή στην οποία οι πάροχοι ενεργειακών υπηρεσιών μπορούν να παρέχουν πληροφορίες,

δ) υποστηρίζοντας την ανάληψη, από τον δημόσιο τομέα, προσφορών ενεργειακών υπηρεσιών, κυρίως για ανακαινίσεις κτιρίων:

i) παρέχοντας υποδείγματα συμβάσεων για συνάψεις συμβάσεων ενεργειακής απόδοσης τα οποία περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα στοιχεία που παρατίθενται στο παράρτημα XIII,

ii) παρέχοντας πληροφορίες σχετικά με βέλτιστες πρακτικές για συμβάσεις ενεργειακής απόδοσης, οι οποίες θα περιλαμβάνουν, εφόσον υπάρχει, ανάλυση κόστους-οφέλους χρησιμοποιώντας μια προσέγγιση που θα βασίζεται στον κύκλο ζωής.

▼M4

———————

▼B

2. Τα κράτη μέλη υποστηρίζουν την ορθή λειτουργία της αγοράς ενεργειακών υπηρεσιών, όπου ενδείκνυται:

α) εντοπίζοντας και δημοσιοποιώντας σημεία επαφής στα οποία οι τελικοί καταναλωτές μπορούν να λαμβάνουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1,

β) λαμβάνοντας, εφόσον απαιτείται, μέτρα για την άρση των κανονιστικών και μη κανονιστικών φραγμών που παρεμποδίζουν τη σύναψη συμβάσεων ενεργειακής απόδοσης και άλλα πρότυπα υπηρεσιών ενεργειακής αποδοτικότητας για τον εντοπισμό ή/και την εφαρμογή μέτρων εξοικονόμησης ενέργειας,

▼B

γ) μελετώντας τη σύσταση ή την ανάθεση του ρόλου ανεξάρτητου μηχανισμού, όπως ο διαμεσολαβητής, για να εξασφαλίζει την αποτελεσματική διαχείριση καταγγελιών και την εξωδικαστική επίλυση διαφορών που ανακύπτουν από συμβάσεις ενεργειακών υπηρεσιών,

δ) επιτρέποντας σε ανεξάρτητους μεσάζοντες στις αγορές να διαδραματίζουν ρόλο στην τόνωση της ανάπτυξης της αγοράς από την πλευρά τόσο της ζήτησης όσο και της προσφοράς.

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές συστημάτων διανομής και οι εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας να απέχουν από οποιεσδήποτε δραστηριότητες που ενδέχεται να παρακωλύσουν τη ζήτηση και την προμήθεια ενεργειακών υπηρεσιών ή άλλων μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, ή να παρεμποδίσουν την ανάπτυξη αγορών παρόμοιων υπηρεσιών ή μέτρων, μεταξύ άλλων με αποκλεισμό των ανταγωνιστών από την αγορά ή με κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης.

Άρθρο 19

Άλλα μέτρα προώθησης της ενεργειακής απόδοσης

1. Τα κράτη μέλη αξιολογούν και, εάν απαιτείται, λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για την άρση των ρυθμιστικών και μη ρυθμιστικών φραγμών στην ενεργειακή απόδοση χωρίς να θίγονται οι βασικές αρχές του δικαίου των κρατών μελών για την ιδιοκτησία και τις μισθώσεις, κυρίως όσον αφορά:

α) την κατανομή κινήτρων μεταξύ ιδιοκτήτη και ενοικιαστή κτηρίου ή μεταξύ ιδιοκτητών, με σκοπό να διασφαλιστεί ότι τα συγκεκριμένα μέρη δεν αποτρέπονται από την πραγματοποίηση επενδύσεων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, τις οποίες θα είχαν ειδάλλως πραγματοποιήσει, από το γεγονός ότι ατομικά δεν αποκομίζουν όλα τα οφέλη ή λόγω έλλειψης κανόνων επιμερισμού του κόστους και των οφελών μεταξύ τους, συμπεριλαμβανομένων εθνικών κανόνων και μέτρων για τη διευθέτηση των διαδικασιών λήψης αποφάσεων για την πολυιδιοκτησία,

β) τις νομικές και κανονιστικές διατάξεις και τις διοικητικές πρακτικές, όσον αφορά τις κρατικές προμήθειες και τον ετήσιο προϋπολογισμό και λογιστική, με σκοπό να διασφαλιστεί ότι οι μεμονωμένοι δημόσιοι φορείς δεν αποτρέπονται από την πραγματοποίηση επενδύσεων για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης και την ελαχιστοποίηση του κόστους του αναμενόμενου κύκλου ζωής και από τη χρησιμοποίηση συμβάσεων ενεργειακής απόδοσης και άλλων χρηματοδοτικών μηχανισμών τρίτων μερών σε μακροπρόθεσμη συμβατική βάση.

Τα εν λόγω μέτρα άρσης των φραγμών μπορεί να περιλαμβάνουν παροχή κινήτρων, κατάργηση ή τροποποίηση νομοθετικών ή κανονιστικών διατάξεων, ή έγκριση κατευθυντήριων γραμμών και ερμηνευτικών ανακοινώσεων ή απλοποίηση διοικητικών διαδικασιών. Τα μέτρα αυτά μπορούν να συνδυαστούν με την παροχή εκπαίδευσης, επιμόρφωσης και ειδικών πληροφοριών και τεχνικής βοήθειας για την ενεργειακή απόδοση.

2. Η εκτίμηση των φραγμών και των μέτρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 κοινοποιείται στην Επιτροπή, στο πρώτο εθνικό σχέδιο δράσης για την ενεργειακή απόδοση που αναφέρεται στο άρθρο 24 παράγραφος 2. Σε αυτή τη συνάρτηση, η Επιτροπή ενθαρρύνει την ανταλλαγή εθνικών βέλτιστων πρακτικών.

▼B

Άρθρο 20

Εθνικό ταμείο ενεργειακής απόδοσης και χρηματοδοτικής και τεχνικής υποστήριξης

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα κράτη μέλη διευκολύνουν τη δημιουργία ή τη χρήση υπαρχόντων μηχανισμών χρηματοδότησης για μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης προκειμένου να μεγιστοποιηθούν τα οφέλη από τη συγκέντρωση διαφόρων χρηματοδοτικών ροών.

2. Η Επιτροπή, κατά περίπτωση, βοηθά, άμεσα ή μέσω των ευρωπαϊκών χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, τα κράτη μέλη στη δημιουργία μηχανισμών χρηματοδότησης και συστημάτων τεχνικής υποστήριξης με στόχο την αύξηση της ενεργειακής απόδοσης σε διάφορους τομείς.

3. Η Επιτροπή διευκολύνει την ανταλλαγή της βέλτιστης πρακτικής μεταξύ των αρμόδιων εθνικών ή περιφερειακών αρχών ή οργάνων π.χ. μέσω ετήσιων συνεδριάσεων των ρυθμιστικών φορέων, δημοσίων βάσεων δεδομένων με πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή των μέτρων από το κράτος μέλος και τη σύγκριση της χώρας.

▼M3

3α. Για την κινητοποίηση ιδιωτικής χρηματοδότησης υπέρ μέτρων ενεργειακής απόδοσης και ενεργειακών ανακαινίσεων, σύμφωνα με την οδηγία 2010/31/ΕΕ, η Επιτροπή διεξάγει διάλογο τόσο με τα δημόσια όσο και τα ιδιωτικά χρηματοοικονομικά ιδρύματα, προκειμένου να σχεδιάσει τις πιθανές δράσεις που μπορεί να αναλάβει.

3β. στις δράσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3α περιλαμβάνονται οι ακόλουθες:

α) η κινητοποίηση κεφαλαιακών επενδύσεων στην ενεργειακή απόδοση με εξέταση των ευρύτερων επιπτώσεων της εξοικονόμησης ενέργειας έναντι της διαχείρισης του χρηματοοικονομικού κινδύνου,

β) η διασφάλιση καλύτερων δεδομένων για τις ενεργειακές και χρηματοδοτικές επιδόσεις μέσω:

i) της περαιτέρω εξέτασης του τρόπου με τον οποίο οι επενδύσεις ενεργειακής απόδοσης βελτιώνουν τις υποκείμενες αξίες ενεργητικού,

ii) της υποστήριξης μελετών για να εκτιμηθεί η αποτίμηση σε νόμισμα των μη ενεργειακών οφελών που αποφέρουν οι επενδύσεις στην ενεργειακή απόδοση.

3γ. για τους σκοπούς της κινητοποίησης ιδιωτικής χρηματοδότησης σε μέτρα ενεργειακής απόδοσης και ενεργειακής ανακαίνισης, τα κράτη μέλη, κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας:

α) εξετάζουν τρόπους για καλύτερη αξιοποίηση των ενεργειακών ελέγχων βάσει του άρθρου 8 προς επηρεασμό της διαδικασίας λήψης αποφάσεων,

β) αξιοποιούν με τον καλύτερο τρόπο τις δυνατότητες και τα εργαλεία που προτείνονται στην πρωτοβουλία «Έξυπνη χρηματοδότηση για έξυπνα κτίρια».

3δ. Έως την 1η Ιανουαρίου 2020, η Επιτροπή παρέχει καθοδήγηση στα κράτη μέλη σχετικά με τρόπους απελευθέρωσης των ιδιωτικών επενδύσεων.

▼B

4. Τα κράτη μέλη μπορούν να συστήσουν Εθνικό Ταμείο Ενεργειακής Απόδοσης. Σκοπός του ταμείου αυτού θα είναι να υποστηρίζει εθνικές πρωτοβουλίες ενεργειακής απόδοσης.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν οι υποχρεώσεις που καθορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 να υλοποιούνται με ετήσιες συμβολές στο εθνικό ταμείο ενεργειακής απόδοσης με ποσό ισοδύναμο προς τις επενδύσεις που απαιτούνται για την υλοποίηση των υποχρεώσεων αυτών.

6. Τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι τα υπόχρεα μέρη μπορούν να υλοποιούν τις υποχρεώσεις τους που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 1, συμβάλλοντας ετησίως στο εθνικό ταμείο ενεργειακής απόδοσης με ποσό ισοδύναμο προς τις επενδύσεις που απαιτούνται για την υλοποίηση των υποχρεώσεων αυτών.

7. Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν τα έσοδά τους από τα ετήσια δικαιώματα εκπομπής δυνάμει της απόφασης αριθ. 406/2009/ΕΚ για την ανάπτυξη καινοτόμων χρηματοδοτικών μηχανισμών ώστε να λάβει υπόσταση ο στόχος στο άρθρο 5 για βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης των κτιρίων.

Άρθρο 21

Συντελεστές μετατροπής

Για τους σκοπούς της σύγκρισης της εξοικονόμησης ενέργειας και της μετατροπής σε συγκρίσιμη μονάδα ισχύουν οι συντελεστές μετατροπής του παραρτήματος IV, εκτός εάν μπορεί να δικαιολογηθεί η χρήση άλλων συντελεστών μετατροπής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 22

Κατ' εξουσιοδότηση πράξεις

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 23, για την επανεξέταση των εναρμονισμένων τιμών απόδοσης αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 10 δεύτερο εδάφιο.

▼M3

2. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 23, για την τροποποίηση της παρούσας οδηγίας μέσω της προσαρμογής στην τεχνική πρόοδο των τιμών, των μεθόδων υπολογισμού, του προκαθορισμένου συντελεστή πρωτογενούς ενέργειας και των απαιτήσεων των παραρτημάτων I έως V, των παραρτημάτων VII έως X και του παραρτήματος XII.

▼B

Άρθρο 23

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τους όρους που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

▼M3

2. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που προβλέπεται στο άρθρο 22 ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από τις 24 Δεκεμβρίου 2018. Η Επιτροπή συντάσσει έκθεση σχετικά με την ανάθεση της εν λόγω αρμοδιότητας το αργότερο εννέα μήνες πριν από το τέλος της πενταετούς περιόδου. Η εξουσιοδότηση παρατείνεται σιωπηρά για περιόδους ίσης διάρκειας, εκτός εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εγείρουν αντιρρήσεις για την εν λόγω παράταση, το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.

▼B

3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 22 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτή. Δεν θίγει το κύρος των ήδη εν ισχύι κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

▼M3

3α. Πριν εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή διαβουλεύεται με εμπειρογνώμονες που ορίζονται από κάθε κράτος μέλος σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου ([1]).

▼B

4. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 22 τίθεται σε ισχύ μόνο εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 24

Επισκόπηση και παρακολούθηση της εφαρμογής

1. Έως τις 30 Απριλίου κάθε έτους, αρχής γενομένης από το 2013, τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση για την πρόοδο που έχει επιτευχθεί στην επίτευξη των εθνικών στόχων ενεργειακής απόδοσης, σύμφωνα με το παράρτημα XIV μέρος 1. Η έκθεση μπορεί να αποτελεί μέρος των εθνικών προγραμμάτων μεταρρυθμίσεων που αναφέρονται στη σύσταση 2010/410/ΕΕ του Συμβουλίου της 13ης Ιουλίου 2010 σχετικά με τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Ένωσης ([2]).

▼M4

_____

▼B

3. Η Επιτροπή αξιολογεί τις ετήσιες εκθέσεις και τα εθνικά σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση, και εκτιμά τον βαθμό στον οποίο τα κράτη μέλη έχουν σημειώσει πρόοδο στην επίτευξη των εθνικών στόχων ενεργειακής απόδοσης που απαιτούνται από το άρθρο 3 παράγραφος 1 και στην εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Η Επιτροπή διαβιβάζει την εκτίμησή της στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο. Επί τη βάσει της αξιολόγησης των εκθέσεων και των εθνικών σχεδίων δράσης για την ενεργειακή απόδοση, η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει συστάσεις προς τα κράτη μέλη.

([1]) ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.
([2]) ΕΕ L 191 της 23.7.2010, σ. 28.

▼B

4. Η Επιτροπή παρακολουθεί τον αντίκτυπο από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στις οδηγίες 2003/87/ΕΚ, 2009/28/ΕΚ και 2010/31/ΕΕ, στην απόφαση αριθ. 406/2009/ΕΚ και στους βιομηχανικούς κλάδους, ιδίως δε σε όσους είναι εκτεθειμένοι σε σημαντικό κίνδυνο διαρροής άνθρακα κατά τα οριζόμενα στην απόφαση 2010/2/ΕΕ.

▼M3

4α. Στο πλαίσιο της έκθεσης για την κατάσταση της Ενεργειακής Ένωσης, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τη λειτουργία της αγοράς άνθρακα, σύμφωνα με το άρθρο 35 παράγραφος 1 και το άρθρο 35 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματα της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

▼B

5. Η Επιτροπή επανεξετάζει κατά πόσον εξακολουθεί να υπάρχει ανάγκη των εξαιρέσεων που καθορίζονται στο άρθρο 14 παράγραφος 6 για πρώτη μεν φορά στην αξιολόγηση του πρώτου εθνικού σχεδίου δράσης για την ενεργειακή απόδοση, στη δε συνέχεια ανά τριετία. Όταν από την επανεξέταση καταδεικνύεται ότι υπάρχουν κριτήρια για τις εξαιρέσεις αυτές που δεν δικαιολογούνται πλέον λαμβάνοντας υπόψη τη διαθεσιμότητα θερμικού φορτίου και τις πραγματικές συνθήκες λειτουργίας των εγκαταστάσεων που έχουν λάβει εξαίρεση, η Επιτροπή προτείνει ενδεδειγμένα μέτρα.

6. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή, πριν από τις 30 Απριλίου κάθε έτους, στατιστικά στοιχεία για την εθνική παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας από συμπαραγωγή υψηλής και χαμηλής απόδοσης, σύμφωνα με τη μεθοδολογία που παρουσιάζεται στο παράρτημα Ι, σε σχέση με το συνολικό δυναμικό παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας. Υποβάλλουν επίσης ετήσιες στατιστικές για το δυναμικό συμπαραγωγής θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας και για τα καύσιμα που χρησιμοποιούνται στη συμπαραγωγή, καθώς και για την παραγωγή και το δυναμικό τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης σε σχέση με τη συνολική παραγωγή και το δυναμικό θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στατιστικές για την εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας που επιτυγχάνεται με την εφαρμογή συμπαραγωγής, σύμφωνα με τη μεθοδολογία που παρουσιάζεται στο παράρτημα ΙΙ.

7. Έως τις 30 Ιουνίου 2014, η Επιτροπή υποβάλλει την αξιολόγηση που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, συνοδευόμενη, εφόσον κριθεί απαραίτητο, από προτάσεις για τη λήψη περαιτέρω μέτρων.

8. Η Επιτροπή επανεξετάζει την αποτελεσματικότητα της εφαρμογής του άρθρου 6 έως τις 5 Δεκεμβρίου 2015, λαμβάνοντας υπόψη τις απαιτήσεις της οδηγίας 2004/18/ΕΚ και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο. Η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις για περαιτέρω μέτρα.

9. Έως τις 30 Ιουνίου 2016, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο για την εφαρμογή του άρθρου 7. Η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται, ενδεχομένως, από νομοθετική πρόταση για έναν ή περισσότερους από τους ακόλουθους σκοπούς:

α) την αλλαγή της τελικής ημερομηνίας που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1,

▼B

β) την επανεξέταση των απαιτήσεων που τίθενται στο άρθρο 7 παράγραφοι 1, 2 και 3,

γ) τη θέσπιση πρόσθετων κοινών απαιτήσεων, ιδίως όσον αφορά τα θέματα που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 7.

10. Έως τις 30 Ιουνίου 2018, η Επιτροπή αξιολογεί την πρόοδο των κρατών μελών όσον αφορά την άρση των κανονιστικών και μη κανονιστικών φραγμών που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1. Την εν λόγω αξιολόγηση ακολουθούν, ενδεχομένως, προτάσεις για περαιτέρω μέτρα.

11. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τις εκθέσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2.

▼M3

12. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2019, η Επιτροπή αξιολογεί την αποτελεσματικότητα της εφαρμογής του ορισμού των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων για τους σκοπούς του άρθρου 8 παράγραφος 4 και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Το συντομότερο δυνατόν μετά την υποβολή της εν λόγω έκθεσης, η Επιτροπή εγκρίνει, ενδεχομένως, νομοθετικές προτάσεις.

13. Έως την 1η Ιανουαρίου 2021, η Επιτροπή διενεργεί εκτίμηση των δυνατοτήτων ενεργειακής απόδοσης κατά τη μετατροπή, τον μετασχηματισμό, τη μετάδοση, τη μεταφορά και την αποθήκευση ενέργειας και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο. Η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται, ενδεχομένως, από νομοθετικές προτάσεις.

14. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2021, η Επιτροπή, εκτός αν έχουν εν τω μεταξύ προταθεί αλλαγές στις διατάξεις που αφορούν την αγορά λιανικής στην οδηγία 2009/73/ΕΚ σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά φυσικού αερίου, διενεργεί αξιολόγηση και υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τις διατάξεις που αφορούν τη μέτρηση, την τιμολόγηση και την πληροφόρηση του καταναλωτή για το φυσικό αέριο, με στόχο την ενδεχόμενη ευθυγράμμισή τους προς τις σχετικές διατάξεις για την ηλεκτρική ενέργεια στην οδηγία 2009/72/ΕΚ, προκειμένου να ενισχυθεί η προστασία των καταναλωτών και να δοθεί η δυνατότητα στους τελικούς καταναλωτές να λαμβάνουν συχνότερα σαφείς και επικαιροποιημένες πληροφορίες σχετικά με την κατανάλωσή τους φυσικού αερίου και να ρυθμίζουν την οικεία χρήση ενέργειας. Το συντομότερο δυνατόν μετά την υποβολή της εν λόγω έκθεσης, η Επιτροπή εγκρίνει, ενδεχομένως, νομοθετικές προτάσεις.

15. Έως τις 28 Φεβρουαρίου 2024 και μετέπειτα ανά πενταετία, η Επιτροπή αξιολογεί την παρούσα οδηγία και υποβάλλει σχετική έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Η εν λόγω αξιολόγηση περιλαμβάνει:

α) εξέταση του αν είναι σκόπιμο να προσαρμοσθούν, μετά το 2030, οι απαιτήσεις και η εναλλακτική προσέγγιση που προβλέπεται στο άρθρο 5,

β) εκτίμηση της γενικής αποτελεσματικότητας της παρούσας οδηγίας και της ανάγκης να προσαρμοσθεί περαιτέρω η πολιτική ενεργειακής απόδοσης της Ένωσης σύμφωνα με τους στόχους της συμφωνίας του Παρισιού του 2015 για την κλιματική αλλαγή κατά την 21η διάσκεψη των μερών της σύμβασης-πλαισίου των Ηνωμένων Εθνών για την κλιματική αλλαγή [1] και υπό το πρίσμα των εξελίξεων στην οικονομία και την καινοτομία.

Η εν λόγω έκθεση συνοδεύεται, ενδεχομένως, από προτάσεις για περαιτέρω μέτρα.

[1] ΕΕ L 282 της 19.10.2016, σ. 4.

▼B

Άρθρο 25

Επιγραμμική πλατφόρμα

Η Επιτροπή δημιουργεί μια επιγραμμική πλατφόρμα για την ενίσχυση της πρακτικής εφαρμογής της παρούσας οδηγίας σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο. Η πλατφόρμα αυτή υποστηρίζει την ανταλλαγή εμπειριών όσον αφορά πρακτικές, τη συγκριτική αξιολόγηση, δραστηριότητες δικτύωσης, καθώς και καινοτόμες πρακτικές.

Άρθρο 26

Διαδικασία επιτροπών

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 27

Τροποποιήσεις και καταργήσεις

1. Η οδηγία 2006/32/ΕΚ καταργείται από τις 5 Ιουνίου 2014, εκτός από το άρθρο 4 παράγραφοι 1 έως 4 και τα παραρτήματα I, III και IV, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών σχετικά με την προθεσμία μεταφοράς της στο εθνικό δίκαιο. Το άρθρο 4 παράγραφοι 1 έως 4 και τα παραρτήματα I, III και IV της οδηγίας 2006/32/ΕΚ καταργούνται με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2017.

Η οδηγία 2004/8/ΕΚ καταργείται από τις 5 Ιουνίου 2014 με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών σχετικά με την προθεσμία μεταφοράς της στο εθνικό δίκαιο.

Οι παραπομπές στις οδηγίες 2006/32/ΕΚ και 2004/8/ΕΚ θεωρούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος XV.

2. Το άρθρο 9 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας 2010/30/ΕΕ διαγράφεται από τις 5 Ιουνίου 2014.

3. Η οδηγία 2009/125/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1) Παρεμβάλλεται η ακόλουθη αιτιολογική σκέψη:

«(35α) Η οδηγία 2010/31/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 2010, για την ενεργειακή απόδοση των κτιρίων (*) απαιτεί από τα κράτη μέλη να καθορίζουν απαιτήσεις για την ενεργειακή απόδοση των δομικών στοιχείων που αποτελούν μέρος του κελύφους του κτιρίου και συστημικές απαιτήσεις όσον αφορά τη συνολική ενεργειακή απόδοση, την ορθή εγκατάσταση και τη σωστή διαστασιολόγηση, ρύθμιση και έλεγχο των τεχνικών συστημάτων κτιρίων που εγκαθίστανται σε υφιστάμενα κτίρια. Παρουσιάζει συνεκτικότητα προς τους στόχους της παρούσας οδηγίας το γεγονός ότι οι απαιτήσεις αυτές μπορούν σε ορισμένες περιπτώσεις να περιορίζουν την εγκατάσταση προϊόντων σχετικών με την ενέργεια τα οποία συμμορφώνονται προς την εν λόγω οδηγία και τα εκτελεστικά της μέτρα, υπό τον όρο ότι οι εν λόγω απαιτήσεις δεν αποτελούν αδικαιολόγητο φραγμό για το εμπόριο.

(*) ΕΕ L 153 της 18.6.2010, σ. 13.».

▼B

2) Προστίθεται η ακόλουθη περίοδος στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 6:

«Τούτο ισχύει με την επιφύλαξη των απαιτήσεων για την ενεργειακή απόδοση και των συστημικών απαιτήσεων που καθορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 και το άρθρο 8 της οδηγίας 2010/31/ΕΕ.».

Άρθρο 28

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως τις 5 Ιουνίου 2014.

Παρά το πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με το άρθρο 4, το άρθρο 5 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, το άρθρο 5 παράγραφος 5, το άρθρο 5 παράγραφος 6, το άρθρο 7 παράγραφος 9 τελευταίο εδάφιο, το άρθρο 14 παράγραφος 6, το άρθρο 19 παράγραφος 2, το άρθρο 24 παράγραφος 1 και το άρθρο 24 παράγραφος 2 και με το παράρτημα V σημείο 4, μέχρι τις ημερομηνίες που αναφέρονται σε αυτά.

Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις λεπτομέρειες της εν λόγω παραπομπής.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 29

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 30

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΑΠΟ ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗ

Μέρος Ι

Γενικές αρχές

Οι τιμές που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή προσδιορίζονται βάσει της αναμενόμενης ή της πραγματικής λειτουργίας της μονάδας υπό κανονικές συνθήκες χρήσης. Για μονάδες συμπαραγωγής πολύ μικρής κλίμακας ο υπολογισμός μπορεί να βασίζεται σε πιστοποιημένες τιμές.

α) Η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή θεωρείται ίση με τη συνολική ετήσια παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας της μονάδας που μετράται στο σημείο εξόδου των κύριων γεννητριών,

   i) σε μονάδες συμπαραγωγής τύπου β), δ), ε), στ), ζ) και η) που αναφέρονται στο μέρος ΙΙ με ετήσια συνολική απόδοση οριζόμενη από τα κράτη μέλη σε επίπεδο τουλάχιστον 75 %, και

   ii) σε μονάδες συμπαραγωγής τύπου α) και γ) που αναφέρονται στο μέρος ΙΙ, με ετήσια συνολική απόδοση οριζόμενη από τα κράτη μέλη σε επίπεδο τουλάχιστον 80 %.

β) Σε μονάδες συμπαραγωγής με ετήσια συνολική απόδοση κάτω από την τιμή που αναφέρεται στο στοιχείο α) σημείο i) [μονάδες συμπαραγωγής τύπου β), δ), ε), στ), ζ), και η) που αναφέρονται στο μέρος ΙΙ] ή με ετήσια συνολική απόδοση κάτω από την τιμή που αναφέρεται στο στοιχείο α) σημείο ii) [μονάδες συμπαραγωγής τύπου α) και γ) που αναφέρονται στο μέρος ΙΙ], η συμπαραγωγή υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

$E_{CHP} = H_{CHP} * C$

όπου:

E_{CHP} η ποσότητα ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή

C ο λόγος ηλεκτρικής ενέργειας προς θερμότητα

H_{CHP} η ποσότητα ωφέλιμης θερμότητας από συμπαραγωγή (υπολογιζόμενη για τον σκοπό αυτό ως η συνολική παραγωγή θερμότητας μείον τη θερμότητα που παράγεται ενδεχομένως από χωριστούς λέβητες ή από την απαγωγή ενεργού ατμού από τον ατμολέβητα που βρίσκεται πριν από τον στρόβιλο).

Ο υπολογισμός της ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή πρέπει να βασίζεται στον πραγματικό λόγο της ηλεκτρικής ενέργειας προς τη θερμότητα. Εάν δεν είναι γνωστός ο πραγματικός λόγος ηλεκτρικής ενέργειας προς θερμότητα μιας μονάδας συμπαραγωγής, μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι ακόλουθες προκαθορισμένες τιμές, ιδίως για στατιστικούς σκοπούς, για μονάδες τύπου α), β), γ), δ) και ε) που αναφέρονται στο μέρος ΙΙ, υπό τον όρο ότι η υπολογιζόμενη ηλεκτρική ενέργεια από συμπαραγωγή είναι μικρότερη ή ίση με τη συνολική παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας της μονάδας:

Τύπος μονάδας	Προκαθορισμένος λόγος ηλεκτρικής ενέργειας προς θερμότητα, C
Αεριοστρόβιλος συνδυασμένου κύκλου με ανάκτηση θερμότητας	0,95
Ατμοστρόβιλος με αντίθλιψη	0,45
Ατμοστρόβιλος συμπύκνωσης — εξάτμισης	0,45
Αεριοστρόβιλος με ανάκτηση θερμότητας	0,55
Κινητήρας εσωτερικής καύσης	0,75

▼B

Εάν τα κράτη μέλη θεσπίσουν προκαθορισμένες τιμές για τον λόγο ηλεκτρικής ενέργειας προς θερμότητα για μονάδες των τύπων στ), ζ), η), θ), ι) και ια) που αναφέρονται στο μέρος ΙΙ, οι εν λόγω προκαθορισμένες τιμές δημοσιεύονται και κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

γ) Εάν μέρος του ενεργειακού περιεχομένου των καυσίμων που χρησιμοποιούνται στη διαδικασία συμπαραγωγής ανακτάται σε χημικά προϊόντα και ανακυκλώνεται, το μέρος αυτό μπορεί να αφαιρεθεί από την ποσότητα των χρησιμοποιούμενων καυσίμων πριν από τον υπολογισμό της συνολικής απόδοσης που αναφέρεται στα στοιχεία α) και β).

δ) Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίσουν τον λόγο ηλεκτρικής ενέργειας προς θερμότητα ως τον λόγο της ηλεκτρικής ενέργειας προς την ωφέλιμη θερμότητα κατά τη λειτουργία με τον τρόπο της συμπαραγωγής με μικρότερη ισχύ, χρησιμοποιώντας τα επιχειρησιακά δεδομένα της συγκεκριμένης μονάδας.

ε) Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν και άλλες περιόδους υποβολής εκθέσεων πλην του έτους για τους σκοπούς των υπολογισμών σύμφωνα με τα στοιχεία α) και β).

Μέρος ΙΙ

Τεχνολογίες συμπαραγωγής που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία

α) Αεριοστρόβιλος συνδυασμένου κύκλου με ανάκτηση θερμότητας

β) Ατμοστρόβιλος με αντίθλιψη

γ) Ατμοστρόβιλος συμπύκνωσης – εξάτμισης

δ) Αεριοστρόβιλος με ανάκτηση θερμότητας

ε) Κινητήρας εσωτερικής καύσης

στ) Μικροστρόβιλοι

ζ) Μηχανές Stirling

η) Κυψέλες καυσίμου

θ) Ατμομηχανές

ι) Κύκλοι Rankine για βιομάζα

ια) Κάθε άλλος τύπος τεχνολογίας ή συνδυασμός αυτών που εμπίπτουν στον ορισμό που διατυπώνεται στο άρθρο 2 σημείο 30.

Κατά την υλοποίηση και εφαρμογή των γενικών αρχών για τον υπολογισμό της ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή, τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν τις αναλυτικές κατευθυντήριες γραμμές που θεσπίστηκαν με την απόφαση 2008/952/ΕΚ της Επιτροπής, της 19ης Νοεμβρίου 2008, περί καθορισμού αναλυτικών κατευθυντήριων γραμμών για την υλοποίηση και εφαρμογή του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας 2004/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([1]).

([1]) ΕΕ L 338 της 17.12.2008, σ. 55.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΥΜΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Οι τιμές που χρησιμοποιούνται για τον υπολογισμό της απόδοσης της συμπαραγωγής και της εξοικονόμησης πρωτογενούς ενέργειας προσδιορίζονται βάσει της αναμενόμενης ή της πραγματικής λειτουργίας της μονάδας υπό κανονικές συνθήκες χρήσης.

α) Συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, η συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης πρέπει να πληροί τα ακόλουθα κριτήρια:

— η συμπαραγωγή από μονάδες συμπαραγωγής αποδίδει εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας υπολογιζόμενη σύμφωνα με το στοιχείο β) σε τουλάχιστον 10 % συγκριτικά με τις τιμές αναφοράς για τη χωριστή παραγωγή θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας,

— η παραγωγή από μονάδες συμπαραγωγής μικρής και πολύ μικρής κλίμακας που αποδίδει εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας μπορεί να θεωρηθεί συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης.

β) Υπολογισμός της εξοικονόμησης πρωτογενούς ενέργειας

Η ποσότητα της εξοικονομούμενης πρωτογενούς ενέργειας που αποδίδεται από συμπαραγωγή και ορίζεται σύμφωνα με το παράρτημα Ι υπολογίζεται με βάση τον ακόλουθο τύπο:

$$PES = \left(1 - \frac{1}{\frac{CHPH\eta}{RefH\eta} + \frac{CHPE\eta}{RefE\eta}}\right) \times 100\%$$

Όπου:

PES η εξοικονομούμενη πρωτογενής ενέργεια.

CHP Hη η θερμική απόδοση της συμπαραγωγής η οποία ορίζεται ως η ετησίως παραγόμενη ωφέλιμη θερμότητα διαιρούμενη διά της ποσότητας καυσίμων που χρησιμοποιήθηκαν για την παραγωγή του συνόλου της παραγόμενης ωφέλιμης θερμότητας και της ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή.

Ref Hη η τιμή απόδοσης αναφοράς για χωριστή παραγωγή θερμότητας.

CHP Eη η ηλεκτρική απόδοση της συμπαραγωγής η οποία ορίζεται ως η ετησίως παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια από συμπαραγωγή διαιρούμενη διά της ποσότητας καυσίμων που χρησιμοποιήθηκαν για την παραγωγή του συνόλου της παραγόμενης ωφέλιμης θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή. Εάν μια μονάδα συμπαραγωγής παράγει μηχανική ενέργεια, η ετήσια παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή μπορεί να προσαυξηθεί κατά μια πρόσθετη ποσότητα που αντιπροσωπεύει την ποσότητα ηλεκτρικής ενέργειας που ισοδυναμεί με την ποσότητα μηχανικής ενέργειας. Αυτή η πρόσθετη ποσότητα δεν δημιουργεί δικαίωμα έκδοσης εγγυήσεων προέλευσης σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 10.

Ref Eη η τιμή απόδοσης αναφοράς για χωριστή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

γ) Υπολογισμοί εξοικονόμησης ενέργειας με χρήση εναλλακτικών μεθόδων υπολογισμού

Τα κράτη μέλη μπορούν να υπολογίζουν την εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας από παραγωγή θερμότητας, ηλεκτρικής και μηχανικής ενέργειας, όπως αναφέρονται κατωτέρω, χωρίς να εφαρμόζουν το παράρτημα Ι, προκειμένου να αποκλείσουν τις ποσότητες θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας της ίδιας διαδικασίας που δεν παράγονται από συμπαραγωγή. Η παραγωγή αυτή μπορεί να θεωρηθεί ως συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης υπό τον όρο ότι πληροί τα κριτήρια απόδοσης του στοιχείου α) του παρόντος παραρτήματος και, προκειμένου περί μονάδων συμπαραγωγής με ισχύ ηλεκτροπαραγωγής άνω των 25 MW, η συνολική απόδοση υπερβαίνει το 70 %. Ο

▼B

προσδιορισμός όμως της ποσότητας ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή που παράγεται στο πλαίσιο αυτής της παραγωγής, για τη χορήγηση εγγυήσεων προέλευσης και για στατιστικούς σκοπούς, πρέπει να καθορίζεται σύμφωνα με το παράρτημα Ι.

Εάν η εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας για μια διαδικασία υπολογίζεται με τις εναλλακτικές μεθόδους που αναφέρονται ανωτέρω, η εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας υπολογίζεται με τον τύπο του στοιχείου β) του παρόντος παραρτήματος, αντικαθιστώντας: «CHP Hη» με «Hη» και «CHP Eη» με «Eη», όπου:

Hη η θερμική απόδοση της διαδικασίας, η οποία ορίζεται ως η ετησίως παραγόμενη θερμότητα διαιρούμενη διά της ποσότητας των καυσίμων που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή του συνόλου της παραγόμενης θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας.

Eη η ηλεκτρική απόδοση της διαδικασίας, οριζόμενη ως η ετησίως παραγόμενη ηλεκτρική ενέργεια διαιρούμενη διά της ποσότητας καυσίμων που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή του συνόλου της παραγόμενης θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας. Εάν μια μονάδα συμπαραγωγής παράγει μηχανική ενέργεια, η ετήσια παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή μπορεί να προσαυξηθεί κατά μια πρόσθετη ποσότητα που αντιπροσωπεύει την ποσότητα ηλεκτρικής ενέργειας που ισοδυναμεί με την ποσότητα μηχανικής ενέργειας. Αυτή η πρόσθετη ποσότητα δεν δημιουργεί δικαίωμα έκδοσης εγγυήσεων προέλευσης σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 10.

δ) Τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν και άλλες περιόδους υποβολής εκθέσεων πλην του έτους για τους σκοπούς των υπολογισμών σύμφωνα με το στοιχεία β) και γ) του παρόντος παραρτήματος.

ε) Για τις μονάδες συμπαραγωγής πολύ μικρής κλίμακας ο υπολογισμός της εξοικονόμησης πρωτογενούς ενέργειας μπορεί να βασίζεται σε πιστοποιημένα στοιχεία.

στ) Τιμές απόδοσης αναφοράς για χωριστή παραγωγή θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας

Οι εναρμονισμένες τιμές απόδοσης αναφοράς συνίστανται σε έναν πίνακα τιμών που διαφοροποιούνται με κατάλληλους παράγοντες, όπως το έτος κατασκευής και οι τύποι καυσίμων, και πρέπει να βασίζονται σε μια καλά τεκμηριωμένη ανάλυση η οποία λαμβάνει υπόψη, μεταξύ άλλων, τα δεδομένα λειτουργικής χρήσης σε πραγματικές συνθήκες, το μείγμα καυσίμων και τις κλιματικές συνθήκες, καθώς και τις εφαρμοζόμενες τεχνολογίες συμπαραγωγής.

Οι τιμές απόδοσης αναφοράς για τη χωριστή παραγωγή θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας σύμφωνα με τον τύπο που παρατίθεται στο στοιχείο β) καθορίζουν τη λειτουργική απόδοση της χωριστής παραγωγής θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας, την οποία καλείται να υποκαταστήσει η συμπαραγωγή.

Οι τιμές απόδοσης αναφοράς υπολογίζονται σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

1. Για τις μονάδες συμπαραγωγής η σύγκριση με τη χωριστή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας βασίζεται στην αρχή ότι συγκρίνονται οι ίδιες κατηγορίες καυσίμων.

2. Κάθε μονάδα συμπαραγωγής συγκρίνεται με τη βέλτιστη διαθέσιμη και οικονομικώς δικαιολογημένη τεχνολογία της αγοράς για τη χωριστή παραγωγή θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας κατά το έτος κατασκευής της μονάδας συμπαραγωγής.

3. Οι τιμές απόδοσης αναφοράς για μονάδες συμπαραγωγής ηλικίας άνω των 10 ετών καθορίζονται βάσει των τιμών αναφοράς μονάδων ηλικίας 10 ετών.

4. Οι τιμές απόδοσης αναφοράς για τη χωριστή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας αντικατοπτρίζουν τις κλιματικές διαφορές μεταξύ κρατών μελών.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ, ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΚΑΙ ΚΤΙΡΙΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ

Οι κεντρικές δημόσιες διοικήσεις που αγοράζουν προϊόντα, υπηρεσίες ή κτίρια θα πρέπει, στον βαθμό που τούτο είναι συμβατό προς την οικονομική αποδοτικότητα, την οικονομική σκοπιμότητα, τη γενικότερη βιωσιμότητα, την τεχνική καταλληλότητα, καθώς και τον επαρκή ανταγωνισμό:

α) εάν ένα προϊόν καλύπτεται από κατ' εξουσιοδότηση πράξη εκδοθείσα δυνάμει της οδηγίας 2010/30/ΕΕ ή σχετικής εκτελεστικής οδηγίας της Επιτροπής, να αγοράζουν αποκλειστικά προϊόντα που πληρούν το κριτήριο σύμφωνα με το οποίο ανήκουν στην υψηλότερη δυνατή κατηγορία ενεργειακής απόδοσης, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να εξασφαλιστεί επαρκής ανταγωνισμός,

β) εάν ένα προϊόν που δεν καλύπτεται από το στοιχείο α) καλύπτεται από εκτελεστικό μέτρο δυνάμει της οδηγίας 2009/125/ΕΚ που εγκρίθηκε μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας, να αγοράζουν αποκλειστικά προϊόντα τα οποία συμμορφώνονται προς τα κριτήρια αναφοράς για την ενεργειακή απόδοση που προσδιορίζονται στο εν λόγω εκτελεστικό μέτρο,

γ) να αγοράζουν προϊόντα εξοπλισμού γραφείου που καλύπτονται από την απόφαση 2006/1005/ΕΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για τη σύναψη της συμφωνίας μεταξύ της κυβέρνησης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σχετικά με το συντονισμό προγραμμάτων επισήμανσης της ενεργειακής απόδοσης για το γραφειακό εξοπλισμό [1] τα οποία συμμορφώνονται προς απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης που δεν είναι λιγότερο αυστηρές από τις απαιτήσεις που παρατίθενται στο παράρτημα Γ της συμφωνίας που επισυνάπτεται στην εν λόγω απόφαση,

δ) να αγοράζουν αποκλειστικά ελαστικά που συμμορφώνονται προς το κριτήριο σύμφωνα με το οποίο έχουν την υψηλότερη κατηγορία ενεργειακής απόδοσης καυσίμων, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1222/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με τη σήμανση των ελαστικών επισώτρων αναφορικά με την εξοικονόμηση καυσίμου και άλλες ουσιώδεις παραμέτρους [2]. Η απαίτηση αυτή δεν εμποδίζει τους δημόσιους φορείς να αγοράζουν ελαστικά με την υψηλότερη κατηγορία πρόσφυσης σε υγρό οδόστρωμα ή κατηγορία εξωτερικού θορύβου κύλισης όταν δικαιολογείται για λόγους ασφάλειας ή δημόσιας υγείας,

ε) να απαιτούν, στις οικείες προσκλήσεις σύναψης συμβάσεων παροχής υπηρεσιών, από τους παρόχους υπηρεσιών να χρησιμοποιούν, για τους σκοπούς της παροχής των εν λόγω υπηρεσιών, αποκλειστικά προϊόντα που συμμορφώνονται προς τις απαιτήσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως δ), κατά την παροχή των υπόψη υπηρεσιών. Η απαίτηση αυτή ισχύει μόνον για τα νέα προϊόντα που αγοράζουν οι πάροχοι υπηρεσιών εν μέρει ή εξ ολοκλήρου για τον σκοπό της παροχής της συγκεκριμένης υπηρεσίας,

στ) να αγοράζουν ή συνάπτουν νέες συμφωνίες μίσθωσης αποκλειστικά για κτίρια που πληρούν τουλάχιστον τις ελάχιστες απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1, εκτός εάν σκοπός της αγοράς είναι:

   i) η ανάληψη ριζικής ανακαίνισης ή η κατεδάφισης,

   ii) σε περίπτωση δημόσιων φορέων, η μεταπώληση του κτιρίου χωρίς να χρησιμοποιηθεί για ίδιους σκοπούς του δημόσιου φορέα, ή

   iii) η διατήρηση του κτιρίου ως επισήμως προστατευόμενο τμήμα συγκεκριμένου περιβάλλοντος, ή λόγω της ιδιαίτερης αρχιτεκτονικής ή ιστορικής του αξίας.

Η συμμόρφωση προς τις εν λόγω απαιτήσεις επαληθεύεται μέσω των πιστοποιητικών ενεργειακής απόδοσης που αναφέρονται στο άρθρο 11 της οδηγίας 2010/31/ΕΕ.

[1] ΕΕ L 381 της 28.12.2006, σ. 24.
[2] ΕΕ L 342 της 22.12.2009, σ. 46.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΩΝ ΕΠΙΛΕΓΜΕΝΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΓΙΑ ΤΕΛΙΚΗ ΧΡΗΣΗ – ΠΙΝΑΚΑΣ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗΣ ([1])

Ενεργειακό προϊόν	kg ι.π.	(καθαρή θερμογόνος δύναμη)	kWh (καθαρή θερμογόνος δύναμη)
1 kg οπτάνθρακας	28 500	0,676	7,917
1 kg λιθάνθρακας	17 200 - 30 700	0,411 - 0,733	4,778 - 8,528
1 kg μπρικέτες φαιάνθρακα	20 000	0,478	5,556
1 kg μαύρος λιγνίτης	10 500 - 21 000	0,251 - 0,502	2,917 - 5,833
1 kg φαιάνθρακας	5 600 - 10 500	0,134 - 0,251	1,556 - 2,917
1 kg πετρελαιούχος σχιστόλιθος	8 000 - 9 000	0,191 - 0,215	2,222 - 2,500
1 kg τύρφη	7 800 - 13 800	0,186 - 0,330	2,167 - 3,833
1 kg μπρικέτες τύρφης	16 000 - 16 800	0,382 - 0,401	4,444 - 4,667
1 kg βαρύ μαζούτ (βαρύ πετρέλαιο)	40 000	0,955	11,111
1 kg ελαφρό μαζούτ	42 300	1,010	11,750
1 kg βενζίνη κινητήρων (βενζίνη αυτοκινήτων)	44 000	1,051	12,222
1 kg παραφίνη	40 000	0,955	11,111
1 kg υγροποιημένο πετρελαϊκό αέριο (υγραέριο)	46 000	1,099	12,778
1 kg φυσικό αέριο ([1])	47 200	1,126	13,10
1 kg υγροποιημένο φυσικό αέριο	45 190	1,079	12,553
1 kg ξύλα (25 % υγρασία) ([2])	13 800	0,330	3,833
1 kg συσφαιρώματα/μπρικέτες ξύλου	16 800	0,401	4,667
1 kg απόβλητα	7 400 - 10 700	0,177 - 0,256	2,056 - 2,972
1 MJ παραγόμενη θερμότητα	1 000	0,024	0,278
1 kWh ηλεκτρική ενέργεια	3 600	0,086	1 ([3])

Πηγή: Στατιστική Υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Eurostat).

([1]) 93 % μεθάνιο.

([2]) Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν άλλες τιμές, ανάλογα με το είδος ξύλου που χρησιμοποιείται συνήθως στο εκάστοτε κράτος μέλος.

►M3 ([3]) Ισχύει όταν η εξοικονόμηση ενέργειας υπολογίζεται σε όρους πρωτογενούς ενέργειας με χρήση προσέγγισης από κάτω προς τα πάνω με γνώμονα την τελική κατανάλωση ενέργειας. Για την εξοικονόμηση ηλεκτρικής ενέργειας σε kWh, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν συντελεστή που καθορίζεται μέσω διαφανούς μεθόδου με βάση τις εθνικές συνθήκες που επηρεάζουν την κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας, προκειμένου να διασφαλίζεται ο ακριβής υπολογισμός της πραγματικής εξοικονόμησης. Οι εν λόγω συνθήκες είναι αιτιολογημένες και επαληθεύσιμες και βασίζονται σε αντικειμενικά και αμερόληπτα κριτήρια. Για την εξοικονόμηση ηλεκτρικής ενέργειας σε kWh, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν προκαθορισμένο συντελεστή 2,1 ή να χρησιμοποιούν τη διακριτική τους ευχέρεια για να καθορίσουν διαφορετικό συντελεστή εφόσον μπορούν να τον δικαιολογήσουν. Στην περίπτωση αυτή, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη το ενεργειακό τους μείγμα που περιλαμβάνεται στα ολοκληρωμένα εθνικά σχέδιά τους για την ενέργεια και το κλίμα τα οποία κοινοποιούνται στην Επιτροπή σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999. Έως τις 25 Δεκεμβρίου 2022 και εν συνεχεία ανά τετραετία, η Επιτροπή αναθεωρεί τον προκαθορισμένο συντελεστή με βάση παρατηρούμενα στοιχεία. Η εν λόγω αναθεώρηση διενεργείται λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεών της σε άλλα τμήματα του ενωσιακού δικαίου, όπως η οδηγία 2009/125/ΕΚ και ο κανονισμός (ΕΕ) 2017/1369 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2017, σχετικά με τον καθορισμό ενός πλαισίου για την ενεργειακή σήμανση και για την κατάργηση της οδηγίας 2010/30/ΕΕ (ΕΕ L 198 της 28.7.2017, σ. 1). ◄

([1]) Τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόζουν διαφορετικούς συντελεστές μετατροπής εφόσον αυτοί μπορούν να δικαιολογηθούν.

▼M3

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Κοινές μέθοδοι και αρχές για τον υπολογισμό των επιπτώσεων των καθεστώτων επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης ή άλλων μέτρων πολιτικής δυνάμει των άρθρων 7, 7α και 7β και του άρθρου 20 παράγραφος 6:

1. Μέθοδοι για τον υπολογισμό της εξοικονόμησης ενέργειας, εκτός εκείνης που προκύπτει από φορολογικά μέτρα για τους σκοπούς των άρθρων 7, 7α και 7β και του άρθρου 20 παράγραφος 6.

   Τα υπόχρεα, συμμετέχοντα ή εξουσιοδοτηθέντα μέρη ή οι δημόσιες αρχές επιβολής μπορούν να χρησιμοποιούν τις ακόλουθες μεθόδους για να υπολογίζουν την εξοικονόμηση ενέργειας:

   α) την προβλεπόμενη εξοικονόμηση, με βάση τα αποτελέσματα ανεξάρτητου ελέγχου προηγούμενων ενεργειακών βελτιώσεων σε παρόμοιες εγκαταστάσεις. Η γενική προσέγγιση ονομάζεται «εκ των προτέρων»,

   β) την καταμετρημένη εξοικονόμηση, στο πλαίσιο της οποίας η εξοικονόμηση από την εφαρμογή μέτρου ή δέσμης μέτρων προσδιορίζεται με την καταγραφή της πραγματικής μείωσης της χρήσης ενέργειας, λαμβανομένων δεόντως υπόψη παραγόντων όπως η προσθετικότητα, ο βαθμός πληρότητας, τα επίπεδα παραγωγής και οι καιρικές συνθήκες που ενδέχεται να επηρεάζουν την κατανάλωση. Η γενική προσέγγιση ονομάζεται «εκ των υστέρων»,

   γ) την κλιμακωτή εξοικονόμηση, όταν χρησιμοποιούνται εκτιμήσεις μηχανικού για την εξοικονόμηση. Αυτή η προσέγγιση μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο όταν είναι δύσκολη ή δυσανάλογα δαπανηρή η εξαγωγή έγκυρων δεδομένων από μετρήσεις σε συγκεκριμένη εγκατάσταση, π.χ. αντικατάσταση συμπιεστή ή ηλεκτρικού κινητήρα διαφορετικής κατάταξης σε kWh από εκείνον για τον οποίο υπάρχουν ανεξάρτητες μετρήσεις όσον αφορά την εξοικονόμηση, ή όταν οι εκτιμήσεις αυτές διεξάγονται βάσει εθνικών μεθοδολογιών και κριτηρίων αναφοράς από ειδικευμένους ή πιστοποιημένους εμπειρογνώμονες, οι οποίοι εργάζονται ανεξάρτητα από τα υπόχρεα, τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτηθέντα εμπλεκόμενα μέρη,

   δ) την εξοικονόμηση σύμφωνα με έρευνα, όταν προσδιορίζεται η ανταπόκριση των καταναλωτών σε συμβουλές, ενημερωτικές εκστρατείες, καθεστώτα επισήμανσης ή πιστοποίησης ή «έξυπνες» μετρήσεις. Η προσέγγιση αυτή μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο για εξοικονόμηση που προκύπτει από αλλαγές στη συμπεριφορά των καταναλωτών. Δεν χρησιμοποιείται για εξοικονόμηση που προκύπτει από την εγκατάσταση υλικών μέτρων εξοικονόμησης.

2. Για τον υπολογισμό της εξοικονόμησης ενέργειας από μέτρο ενεργειακής απόδοσης για τους σκοπούς των άρθρων 7, 7α και 7β και του άρθρου 20 παράγραφος 6, εφαρμόζονται οι ακόλουθες αρχές:

   α) Η εξοικονόμηση αποδεικνύεται ότι είναι συμπληρωματική εκείνης που θα είχε επιτευχθεί ούτως ή άλλως χωρίς τη δραστηριότητα των υπόχρεων, των συμμετεχόντων ή των εξουσιοδοτηθέντων μερών ή των αρμόδιων δημόσιων αρχών επιβολής. Για να υπολογίσουν την εξοικονόμηση που μπορεί να χαρακτηρισθεί ως συμπληρωματική, τα κράτη μέλη εξετάζουν το πώς θα εξελισσόταν η χρήση και η ζήτηση ενέργειας χωρίς τη λήψη του συγκεκριμένου μέτρου πολιτικής λαμβάνοντας υπόψη τουλάχιστον τους εξής παράγοντες: τάσεις κατανάλωσης ενέργειας, αλλαγές στη συμπεριφορά των καταναλωτών, τεχνολογική πρόοδο και αλλαγές που οφείλονται σε άλλα μέτρα που εφαρμόζονται σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο.

   β) Ως εξοικονόμηση που προκύπτει από την εφαρμογή υποχρεωτικού ενωσιακού δικαίου θεωρείται η εξοικονόμηση που θα είχε προκύψει ούτως ή άλλως και, ως εκ τούτου, δεν δηλώνεται ως εξοικονόμηση ενέργειας για τους σκοπούς του άρθρου 7 παράγραφος 1. Κατά παρέκκλιση από την εν λόγω υποχρέωση, η εξοικονόμηση που αφορά την ανακαίνιση υφιστάμενων κτιρίων μπορεί να δηλώνεται ως εξοικονόμηση ενέργειας για τους σκοπούς του άρθρου 7 παράγραφος 1, με την προϋπόθεση ότι διασφαλίζεται το κριτήριο της σημαντικότητας που αναφέρεται στο σημείο 3 στοιχείο η) του παρόντος παραρτήματος. Εξοικονόμηση που προκύπτει από την εφαρμογή εθνικών ελάχιστων απαιτήσεων που έχουν θεσπιστεί για νέα κτίρια πριν από τη μεταφορά της οδηγίας 2010/31/ΕΕ στο εθνικό δίκαιο μπορεί να δηλώνεται ως εξοικονόμηση ενέργειας για τους σκοπούς του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο α), με την προϋπόθεση ότι διασφαλίζεται το κριτήριο της σημαντικότητας που αναφέρεται στο σημείο 3 στοιχείο η) του παρόντος παραρτήματος και ότι η εν λόγω εξοικονόμηση έχει κοινοποιηθεί από τα κράτη μέλη στα εθνικά τους σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση σύμφωνα με το άρθρο 24 παράγραφος 2.

▼M3

γ) Λαμβάνεται υπόψη μόνο η εξοικονόμηση που υπερβαίνει τα ακόλουθα επίπεδα:

i) τα πρότυπα επιδόσεων της Ένωσης για τις εκπομπές από τα καινούργια επιβατικά αυτοκίνητα και τα καινούργια ελαφρά επαγγελματικά οχήματα κατ' εφαρμογή των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 443/2009 ([1]) και (ΕΕ) αριθ. 510/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([2]),

ii) τις απαιτήσεις της Ένωσης που αφορούν την απόσυρση από την αγορά ορισμένων συνδεόμενων με την ενέργεια προϊόντων κατ' εφαρμογή εκτελεστικών μέτρων δυνάμει της οδηγίας 2009/125/ΕΚ.

δ) Επιτρέπονται πολιτικές με σκοπό να ενθαρρυνθούν υψηλότερα επίπεδα ενεργειακής απόδοσης προϊόντων, εξοπλισμού, μεταφορικών συστημάτων, οχημάτων και καυσίμων, κτιρίων και δομικών στοιχείων, διαδικασιών ή αγορών.

ε) Τα μέτρα που προάγουν την εγκατάσταση τεχνολογιών ανανεώσιμων πηγών ενέργειας μικρής κλίμακας επί ή εντός κτιρίων μπορούν να είναι επιλέξιμα να ληφθούν υπόψη για την εκπλήρωση εξοικονόμησης ενέργειας που απαιτείται βάσει του άρθρου 7 παράγραφος 1, εφόσον συντελούν σε εξοικονόμηση ενέργειας που μπορεί να επαληθευθεί και να μετρηθεί ή να εκτιμηθεί. Ο υπολογισμός της εξοικονόμησης ενέργειας είναι σύμφωνος με τις απαιτήσεις του παρόντος παραρτήματος.

στ) Όσον αφορά πολιτικές που επιταχύνουν τη χρήση πιο αποδοτικών προϊόντων και οχημάτων, η εξοικονόμηση μπορεί να λαμβάνεται πλήρως υπόψη, εφόσον αποδεικνύεται ότι η εν λόγω αντικατάσταση λαμβάνει χώρα πριν λήξει ο μέσος αναμενόμενος κύκλος ζωής των προϊόντων ή των οχημάτων ή πριν από τη συνήθη αντικατάσταση των προϊόντων ή των οχημάτων και η εξοικονόμηση δηλώνεται μόνο για την περίοδο μέχρι τη λήξη του μέσου αναμενόμενου κύκλου ζωής των προϊόντων ή των οχημάτων που πρόκειται να αντικατασταθούν.

ζ) Όταν προωθούν τη λήψη μέτρων ενεργειακής απόδοσης, τα κράτη μέλη μεριμνούν, όπου συντρέχει περίπτωση, ώστε να διατηρηθούν ή, εφόσον δεν υφίστανται, να καθιερωθούν προδιαγραφές ποιότητας για προϊόντα, υπηρεσίες και την εγκαθίδρυση μέτρων.

η) Για να συνυπολογισθούν οι κλιματικές διακυμάνσεις μεταξύ περιοχών, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέξουν να προσαρμόσουν την εξοικονόμηση σε μια σταθερή τιμή ή να ορίσουν διαφορετικές τιμές εξοικονόμησης ενέργειας συναρτήσει των διακυμάνσεων της θερμοκρασίας μεταξύ περιοχών.

θ) Κατά τον υπολογισμό της εξοικονόμησης ενέργειας λαμβάνεται υπόψη ο κύκλος ζωής των μέτρων και ο ρυθμός μείωσης της εξοικονόμησης με την πάροδο του χρόνου. Κατά τον εν λόγω υπολογισμό συνυπολογίζεται η εξοικονόμηση που επιτυγχάνεται με κάθε επιμέρους δράση κατά την περίοδο από την ημερομηνία εφαρμογής της έως την 31η Δεκεμβρίου 2020 ή την 31η Δεκεμβρίου 2030, ανάλογα με την περίπτωση. Εναλλακτικά, τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίζουν διαφορετική μέθοδο η οποία κρίνεται ότι επιτυγχάνει τουλάχιστον την ίδια συνολική εξοικονόμηση. Κατά τη χρήση άλλης μεθόδου, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι η συνολική εξοικονομούμενη ενέργεια η οποία υπολογίζεται βάσει της εν λόγω μεθόδου δεν υπερβαίνει την εξοικονόμηση ενέργειας που θα προέκυπτε από τον υπολογισμό της όταν υπολογίζεται η εξοικονόμηση κάθε επιμέρους δράσης κατά την περίοδο από την ημερομηνία εφαρμογής της έως την 31η Δεκεμβρίου 2020 ή την 31η Δεκεμβρίου 2030, ανάλογα με την περίπτωση. Τα κράτη μέλη περιγράφουν λεπτομερώς στα ολοκληρωμένα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα που καταρτίζουν σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999 την άλλη μέθοδο και τις διατάξεις που εισήγαγαν για να διασφαλίσουν ότι τηρούν τη δεσμευτική υποχρέωση υπολογισμού.

([1]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 443/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με τα πρότυπα επιδόσεων για τις εκπομπές από τα καινούργια επιβατικά αυτοκίνητα, στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης προσέγγισης της Κοινότητας για τη μείωση των εκπομπών CO_2 από ελαφρά οχήματα (ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 1).

([2]) Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 510/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2011, σχετικά με τα πρότυπα επιδόσεων για τις εκπομπές από τα καινούργια ελαφρά επαγγελματικά οχήματα όσον αφορά τις εκπομπές, στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης προσέγγισης της Ένωσης για τη μείωση των εκπομπών CO_2 από ελαφρά οχήματα (ΕΕ L 145 της 31.5.2011, σ. 1).

▼M3

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τηρούνται οι ακόλουθες απαιτήσεις για τα μέτρα πολιτικής που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 7β και το άρθρο 20 παράγραφος 6:

α) τα μέτρα πολιτικής και οι επιμέρους δράσεις έχουν ως αποτέλεσμα επαληθεύσιμη εξοικονόμηση ενέργειας κατά την τελική χρήση,

β) καθορίζεται με σαφήνεια η ευθύνη κάθε συμμετέχοντος μέρους, εξουσιοδοτηθέντος μέρους ή δημόσιας αρχής επιβολής, ανάλογα με την περίπτωση,

γ) προσδιορίζεται με διαφάνεια η εξοικονόμηση ενέργειας που επιτυγχάνεται ή πρόκειται να επιτευχθεί,

δ) η ποσότητα της εξοικονόμησης ενέργειας που απαιτείται ή που πρόκειται να επιτευχθεί από το μέτρο πολιτικής εκφράζεται ως κατανάλωση είτε τελικής είτε πρωτογενούς ενέργειας, χρησιμοποιώντας τους συντελεστές μετατροπής που ορίζονται στο παράρτημα IV,

ε) υποβάλλεται και δημοσιοποιείται ετήσια έκθεση για την εξοικονόμηση ενέργειας που επέτυχαν τα εξουσιοδοτηθέντα μέρη, τα συμμετέχοντα μέρη και οι δημόσιες αρχές επιβολής, μαζί με τα στοιχεία της ετήσιας τάσης εξοικονόμησης ενέργειας,

στ) παρακολούθηση των αποτελεσμάτων και λήψη κατάλληλων μέτρων, εάν η πρόοδος δεν είναι ικανοποιητική,

ζ) η εξοικονόμηση ενέργειας από επιμέρους δράση δεν δηλώνεται από περισσότερα του ενός μέρη,

η) αποδεικνύεται ότι οι δραστηριότητες του συμμετέχοντος μέρους, του εξουσιοδοτηθέντος μέρους ή της δημόσιας αρχής επιβολής είχαν σημαντική συμβολή στην επίτευξη της δηλούμενης εξοικονόμησης ενέργειας.

4. Για τον προσδιορισμό της εξοικονόμησης ενέργειας από φορολογικά μέτρα που λαμβάνονται δυνάμει του άρθρου 7β, εφαρμόζονται οι ακόλουθες αρχές:

α) λαμβάνεται υπόψη μόνο εξοικονόμηση ενέργειας από φορολογικά μέτρα που υπερβαίνουν τα ελάχιστα επίπεδα φορολογίας των καυσίμων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 2003/96/ΕΚ ([1]) ή 2006/112/ΕΚ ([2]) του Συμβουλίου,

β) η ελαστικότητα των τιμών για τον υπολογισμό των επιπτώσεων των (ενεργειακών) φορολογικών μέτρων αντιπροσωπεύει την ανταπόκριση της ζήτησης ενέργειας στις μεταβολές των τιμών και υπολογίζεται με βάση τις πρόσφατες και αντιπροσωπευτικές επίσημες πηγές στοιχείων,

γ) η εξοικονόμηση ενέργειας από συνοδευτικά μέσα φορολογικής πολιτικής, περιλαμβανομένων των φορολογικών κινήτρων ή της πληρωμής σε ταμείο, υπολογίζεται χωριστά.

5. Κοινοποίηση της μεθοδολογίας

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2018/1999, τη λεπτομερή μεθοδολογία που προτείνουν για τη λειτουργία των καθεστώτων επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης και τα εναλλακτικά μέτρα που αναφέρονται στα άρθρα 7α και 7β και στο άρθρο 20 παράγραφος 6. Με εξαίρεση την περίπτωση φορολόγησης, η εν λόγω κοινοποίηση περιλαμβάνει λεπτομερή στοιχεία σχετικά με:

α) το επίπεδο της εξοικονόμησης ενέργειας που απαιτείται δυνάμει του άρθρου 7 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο β) ή την εξοικονόμηση που αναμένεται να επιτευχθεί συνολικά κατά την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2021 έως τις 31 Δεκεμβρίου 2030,

([1]) Οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ L 283 της 31.10.2003, σ. 51).

([2]) Οδηγία 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347 της 11.12.2006, σ. 1).

▼**M3**

β) τα υπόχρεα, τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτηθέντα μέρη ή τις δημόσιες αρχές επιβολής,

γ) τους στοχευόμενους τομείς,

δ) τα μέτρα πολιτικής και τις επιμέρους δράσεις, περιλαμβανομένης της αναμενόμενης συνολικής ποσότητας σωρευτικής εξοικονόμησης ενέργειας για κάθε μέτρο,

ε) τη διάρκεια της περιόδου υποχρέωσης για το καθεστώς επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης,

στ) τις δράσεις που προβλέπονται με το μέτρο πολιτικής,

ζ) τη μεθοδολογία υπολογισμού, καθώς και το πώς προσδιορίστηκε η προσθετικότητα και η σημαντικότητα και ποιες μεθοδολογίες και κριτήρια αναφοράς χρησιμοποιούνται για την προβλεπόμενη και κλιμακωτή εξοικονόμηση,

η) τον κύκλο ζωής των μέτρων και τον τρόπο υπολογισμού τους ή σε τι βασίζονται,

θ) την προσέγγιση που θα χρησιμοποιηθεί για την αντιμετώπιση των κλιματικών διακυμάνσεων στο κράτος μέλος,

ι) τα συστήματα παρακολούθησης και επαλήθευσης των μέτρων δυνάμει των άρθρων 7α και 7β και με ποιο τρόπο διασφαλίζεται η ανεξαρτησία τους από τα υπόχρεα, τα συμμετέχοντα ή τα εξουσιοδοτηθέντα μέρη,

ια) στην περίπτωση φορολόγησης:

i) τους στοχευόμενους τομείς και την κατηγορία φορολογουμένων,

ii) τη δημόσια αρχή επιβολής,

iii) την εξοικονόμηση που αναμένεται να επιτευχθεί,

iv) τη διάρκεια ισχύος του φορολογικού μέτρου και

v) τη μεθοδολογία υπολογισμού, περιλαμβανομένης της χρησιμοποιούμενης ελαστικότητας των τιμών και του τρόπου με τον οποίο έχει προκύψει.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

Ελάχιστα κριτήρια για τους ενεργειακούς ελέγχους περιλαμβανομένων και εκείνων που εφαρμόζονται ως μέρος συστημάτων ενεργειακής διαχείρισης

Οι ενεργειακοί έλεγχοι που αναφέρονται στο άρθρο 8 βασίζονται στις ακόλουθες κατευθυντήριες γραμμές:

α) βασίζονται σε επικαιροποιημένα, μετρήσιμα, ανιχνεύσιμα λειτουργικά δεδομένα ως προς την κατανάλωση ενέργειας και (για την ηλεκτρική ενέργεια) σε χαρακτηριστικά φορτίου,

β) περιλαμβάνουν λεπτομερή επισκόπηση των χαρακτηριστικών της ενεργειακής κατανάλωσης ενός κτιρίου ή μιας ομάδας κτιρίων, μιας βιομηχανικής δραστηριότητας ή εγκατάστασης, περιλαμβανομένων και των μεταφορών,

γ) βασίζονται, όπου είναι δυνατόν, σε ανάλυση κόστους κύκλου ζωής (LCCA) και όχι σε απλές περιόδους επιστροφής (SPP), προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι μακροπρόθεσμες εξοικονομήσεις, οι εναπομένουσες αξίες των μακροπρόθεσμων επενδύσεων και τα ποσοστά αναπροσαρμογής,

δ) είναι αναλογικοί και επαρκώς αντιπροσωπευτικοί ώστε να δίδουν μια αξιόπιστη εικόνα της συνολικής ενεργειακής απόδοσης και να εντοπίζουν με αξιοπιστία τις σημαντικότερες ευκαιρίες για βελτίωση.

Οι ενεργειακοί έλεγχοι επιτρέπουν λεπτομερείς και επικυρωμένους υπολογισμούς των προτεινόμενων μέτρων ώστε να παρέχονται σαφείς πληροφορίες ως προς την πιθανή εξοικονόμηση.

Τα χρησιμοποιούμενα στους ενεργειακούς ελέγχους δεδομένα αποθηκεύονται ώστε να είναι δυνατή η εκ των υστέρων ανάλυση της απόδοσης.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

▼M3

Ελάχιστες απαιτήσεις για την τιμολόγηση και την πληροφόρηση τιμολόγησης με βάση την πραγματική κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας και φυσικού αερίου

▼B

1. Ελάχιστες απαιτήσεις τιμολόγησης

1.1. Τιμολόγηση με βάση την πραγματική κατανάλωση

Προκειμένου οι τελικοί καταναλωτές να μπορούν να ρυθμίζουν την ενεργειακή τους κατανάλωση, η τιμολόγηση θα πρέπει να γίνεται με βάση την πραγματική κατανάλωση τουλάχιστον άπαξ ετησίως, οι δε πληροφορίες για την τιμολόγηση θα πρέπει να διατίθενται τουλάχιστον ανά τρίμηνο εφόσον έχουν ζητηθεί ή οι καταναλωτές έχουν επιλέξει να λαμβάνουν ηλεκτρονική τιμολόγηση, διαφορετικά δύο φορές ανά έτος. Το φυσικό αέριο που χρησιμοποιείται μόνο για μαγειρική δύναται να εξαιρείται από την απαίτηση αυτή.

1.2. Ελάχιστες πληροφορίες που περιλαμβάνονται στον λογαριασμό

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν είναι σκόπιμο, οι ακόλουθες πληροφορίες διατίθενται στους τελικούς καταναλωτές με σαφή και κατανοητό τρόπο στους λογαριασμούς, συμβάσεις, συναλλαγές και αποδείξεις τους ή συνοδεύουν τα προαναφερθέντα στους σταθμούς διανομής:

α) οι τρέχουσες πραγματικές τιμές και η πραγματική κατανάλωση ενέργειας,

β) συγκρίσεις της τρέχουσας κατανάλωσης του τελικού καταναλωτή προς την κατανάλωσή του κατά την ίδια περίοδο του προηγούμενου έτους, κατά προτίμηση υπό μορφή διαγράμματος,

γ) τα στοιχεία επικοινωνίας των οργανώσεων των τελικών καταναλωτών, των οργανισμών ενέργειας ή συναφών οργανισμών, μαζί με διευθύνσεις ιστότοπων, από τους οποίους μπορούν να αντλούνται πληροφορίες για τα διαθέσιμα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, συγκρίσεις των χαρακτηριστικών των τελικών χρηστών και αντικειμενικές τεχνικές προδιαγραφές για τον εξοπλισμό χρήσης ενέργειας.

Επιπλέον, όταν είναι δυνατό και σκόπιμο, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι συγκρίσεις με τον μέσο κανονικό ή υποδειγματικό τελικό καταναλωτή της ίδιας κατηγορίας χρήστη διατίθενται στους τελικούς καταναλωτές με σαφή και κατανοητό τρόπο στους λογαριασμούς, συμβάσεις, συναλλαγές και αποδείξεις τους ή συνοδεύουν τα προαναφερθέντα ή σηματοδοτούνται στους σταθμούς διανομής.

1.3. Συμβουλές ενεργειακής απόδοσης που επισυνάπτονται στους λογαριασμούς και άλλες μορφές ενημέρωσης των τελικών καταναλωτών

Κατά την αποστολή των συμβάσεων και των τροποποιήσεών τους, καθώς και στους λογαριασμούς που λαμβάνουν οι καταναλωτές ή σε ιστότοπους που απευθύνονται σε μεμονωμένους καταναλωτές, οι διανομείς ενέργειας, οι διαχειριστές συστημάτων διανομής και οι εταιρείες λιανικής πώλησης ενέργειας οφείλουν να ενημερώνουν τους πελάτες τους με σαφή και κατανοητό τρόπο, παρέχοντας τα στοιχεία επικοινωνίας των ανεξάρτητων κέντρων παροχής συμβουλών στους καταναλωτές, οργανισμών ενέργειας ή συναφών οργανισμών, καθώς και τις διευθύνσεις τους στο Διαδίκτυο, όπου μπορούν να λαμβάνουν συμβουλές για τα διαθέσιμα μέτρα ενεργειακής απόδοσης, τα μέτρα σύγκρισης για την ενεργειακή τους κατανάλωση και τις τεχνικές προδιαγραφές των συσκευών κατανάλωσης ενέργειας που μπορούν να χρησιμεύσουν για τη μείωση της κατανάλωσης ενέργειας των εν λόγω συσκευών.

▼M3

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIIα

Ελάχιστες απαιτήσεις για την πληροφόρηση τιμολόγησης και κατανάλωσης για θέρμανση, ψύξη και ζεστό νερό οικιακής χρήσης

1. Τιμολόγηση με βάση την πραγματική κατανάλωση ή τις ενδείξεις του κατανεμητή κόστους θέρμανσης

   Προκειμένου να είναι σε θέση οι τελικοί καταναλωτές να ρυθμίζουν οι ίδιοι την ενεργειακή τους κατανάλωση, η τιμολόγηση πραγματοποιείται με βάση την πραγματική κατανάλωση ή τις ενδείξεις του κατανεμητή κόστους θέρμανσης τουλάχιστον μία φορά ετησίως.

2. Ελάχιστη συχνότητα τιμολόγησης ή πληροφόρηση κατανάλωσης

   Από τις 25 Οκτωβρίου 2020, εφόσον έχουν εγκατασταθεί εξ αποστάσεως αναγνώσιμοι μετρητές ή κατανεμητές κόστους θέρμανσης, οι πληροφορίες τιμολόγησης ή κατανάλωσης οι οποίες βασίζονται στην πραγματική κατανάλωση ή τις ενδείξεις των κατανεμητών κόστους θέρμανσης παρέχονται στους τελικούς χρήστες τουλάχιστον ανά τρίμηνο κατόπιν αίτησης ή όταν οι τελικοί καταναλωτές έχουν επιλέξει να λαμβάνουν ηλεκτρονική τιμολόγηση, ειδάλλως δύο φορές ετησίως.

   Από την 1η Ιανουαρίου 2022, εφόσον έχουν εγκατασταθεί εξ αποστάσεως αναγνώσιμοι μετρητές ή κατανεμητές κόστους θέρμανσης, η πληροφόρηση τιμολόγησης ή κατανάλωσης με βάση την πραγματική κατανάλωση ή τις ενδείξεις κατανεμητή κόστους θέρμανσης παρέχεται στους τελικούς χρήστες τουλάχιστον μηνιαίως. Μπορεί επίσης να διατίθεται μέσω του διαδικτύου και να επικαιροποιείται όσο συχνά επιτρέπεται από τις συσκευές και τα συστήματα μέτρησης που χρησιμοποιούνται. Η θέρμανση και η ψύξη επιτρέπεται να εξαιρούνται από την εν λόγω απαίτηση εκτός των εποχών θέρμανσης/ψύξης.

3. Ελάχιστες πληροφορίες που περιλαμβάνονται στον λογαριασμό

   Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι ακόλουθες πληροφορίες διατίθενται στους τελικούς χρήστες με σαφείς και κατανοητούς όρους στους λογαριασμούς ή μαζί με αυτούς στις περιπτώσεις που βασίζονται στην πραγματική κατανάλωση ή τις ενδείξεις του κατανεμητή κόστους θέρμανσης:

   α) οι τρέχουσες πραγματικές τιμές και η πραγματική κατανάλωση ενέργειας ή το συνολικό κόστος θέρμανσης και οι ενδείξεις του κατανεμητή κόστους θέρμανσης,

   β) πληροφορίες για το μείγμα καυσίμων που χρησιμοποιείται και τις αντίστοιχες ετήσιες εκπομπές αερίων θερμοκηπίου, μεταξύ άλλων και για τους τελικούς χρήστες τηλεθέρμανσης ή τηλεψύξης, καθώς και περιγραφή των διαφορετικών φόρων, εισφορών και τιμολογίων. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν το πεδίο της υποχρέωσης παροχής πληροφόρησης για τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, ούτως ώστε να περιλαμβάνονται μόνο παροχές από τα συστήματα τηλεθέρμανσης με συνολική ονομαστική θερμική ισχύ άνω των 20 MW,

   γ) συγκρίσεις της τρέχουσας κατανάλωσης των τελικών χρηστών με την κατανάλωση κατά την ίδια περίοδο του προηγούμενου έτους, υπό μορφή διαγράμματος, με διορθωμένα τα στοιχεία των κλιματικών διακυμάνσεων για τη θέρμανση και την ψύξη,

   δ) τα στοιχεία επικοινωνίας των οργανώσεων των τελικών καταναλωτών, των οργανισμών ενέργειας ή συναφών οργανισμών, μαζί με διευθύνσεις ιστοτόπων, από τους οποίους μπορούν να αντλούνται πληροφορίες για τα διαθέσιμα μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης, συγκρίσεις των χαρακτηριστικών των τελικών χρηστών και αντικειμενικές τεχνικές προδιαγραφές για τον εξοπλισμό χρήσης ενέργειας,

   ε) πληροφορίες για τις σχετικές διαδικασίες υποβολής καταγγελιών, τις υπηρεσίες διαμεσολάβησης ή εναλλακτικούς μηχανισμούς επίλυσης διαφορών, όπως ισχύουν στα κράτη μέλη,

   στ) συγκρίσεις με τον μέσο κανονικό ή υποδειγματικό τελικό καταναλωτή της ίδιας κατηγορίας χρήστη. Στην περίπτωση των ηλεκτρονικών τιμολογίων, οι συγκρίσεις αυτές μπορούν αντ' αυτού να διατίθεται στο διαδίκτυο και να επισημαίνεται στους λογαριασμούς.

   Οι λογαριασμοί που δεν βασίζονται στην πραγματική κατανάλωση ή τις ενδείξεις του κατανεμητή κόστους θέρμανσης περιλαμβάνουν σαφή και κατανοητή εξήγηση του τρόπου με τον οποίο υπολογίστηκε το ποσό που αναφέρεται στον λογαριασμό και τουλάχιστον τις πληροφορίες που αναφέρονται στα στοιχεία δ) και ε).

▼M5

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

Δυναμικό απόδοσης στη θέρμανση και την ψύξη

Η περιεκτική αξιολόγηση του εθνικού δυναμικού θέρμανσης και ψύξης που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 1 περιλαμβάνει και βασίζεται στα ακόλουθα:

Μέρος Ι

ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΨΥΞΗΣ

1. Ζήτηση θέρμανσης και ψύξης εκπεφρασμένη ως εκτιμώμενη ωφέλιμη ενέργεια ([1]) και ποσοτικοποιημένη κατανάλωση τελικής ενέργειας σε GWh ανά έτος ([2]), ανά τομέα:

   α) οικιστικός·

   β) υπηρεσιών·

   γ) βιομηχανικός·

   δ) κάθε άλλος τομέας που καταναλώνει μεμονωμένα πάνω από το 5 % της συνολικής εθνικής ζήτησης για ωφέλιμη θέρμανση και ψύξη·

2. Προσδιορισμός ή, στην περίπτωση του σημείου 2 στοιχείο α) σημείο i), προσδιορισμός ή εκτίμηση, της υφιστάμενης παροχής θέρμανσης και ψύξης:

   α) ανά τεχνολογία, σε GWh ανά έτος ([3]), εντός των τομέων που αναφέρονται στο σημείο 1, όπου είναι δυνατόν, κάνοντας διάκριση μεταξύ της ενέργειας από ορυκτές και της ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές:

      i) που παρέχεται επιτόπου στις εγκαταστάσεις, σε οικιστικές ζώνες και τόπους παροχής υπηρεσιών με τους εξής τρόπους:

         — λέβητες παραγωγής μόνον θερμότητας·

         — υψηλής απόδοσης συμπαραγωγή θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας·

         — αντλίες θερμότητας·

         — άλλες επιτόπιες τεχνολογίες και πηγές·

      ii) που παρέχεται επιτόπου στις εγκαταστάσεις, εκτός τόπων παροχής υπηρεσιών και οικιστικών ζωνών, με τους εξής τρόπους:

         — λέβητες παραγωγής μόνον θερμότητας·

         — υψηλής απόδοσης συμπαραγωγή θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας·

         — αντλίες θερμότητας·

         — άλλες επιτόπιες τεχνολογίες και πηγές·

      iii) που παρέχεται εκτός εγκαταστάσεων με τους εξής τρόπους:

         — υψηλής απόδοσης συμπαραγωγή θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας·

         — απορριπτόμενη θερμότητα·

([1]) Η ποσότητα θερμικής ενέργειας που απαιτείται για την κάλυψη της ζήτησης των τελικών χρηστών για θέρμανση και ψύξη.
([2]) Πρέπει να χρησιμοποιούνται τα πλέον πρόσφατα διαθέσιμα δεδομένα.
([3]) Πρέπει να χρησιμοποιούνται τα πλέον πρόσφατα διαθέσιμα δεδομένα.

▼M5

— άλλες επιτόπιες τεχνολογίες και πηγές·

β) προσδιορισμός των εγκαταστάσεων που παράγουν απορριπτόμενη θερμότητα ή απορριπτόμενο ψύχος και της δυνητικής παροχής θέρμανσης ή ψύξης από τις εγκαταστάσεις αυτές, σε GWh ανά έτος:

i) εγκαταστάσεις θερμικής ηλεκτροπαραγωγής που μπορούν να παρέχουν ή·μπορούν να μετεξοπλιστούν ώστε να παρέχουν απορριπτόμενη θερμότητα συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος άνω των 50 MW·

ii) εγκαταστάσεις συμπαραγωγής θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας που χρησιμοποιούν τεχνολογίες οι οποίες αναφέρονται στο παράρτημα I μέρος II, συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος άνω των 20 MW·

iii) μονάδες καύσης αποβλήτων·

iv) εγκαταστάσεις ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος άνω των 20 MW εκτός των εγκαταστάσεων παραγωγής θερμότητας ή ψύξης με χρήση ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές που αναφέρονται στο σημείο 2 στοιχεία β)·i) και β) ii)·

v) βιομηχανικές εγκαταστάσεις συνολικής ονομαστικής θερμικής ισχύος άνω των 20 MW που μπορούν να παρέχουν απορριπτόμενη θερμότητα·

γ) αναφερόμενο μερίδιο ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και από απορριπτόμενη θερμότητα ή απορριπτόμενο ψύχος στην κατανάλωση τελικής ενέργειας του τομέα τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης ([1]) κατά τα τελευταία 5 έτη, σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2018/2001·

3. Χάρτης του συνόλου της εθνικής επικράτειας στον οποίο προσδιορίζονται (ενώ παράλληλα προστατεύονται ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες) τα εξής:

α) οι περιοχές ζήτησης θέρμανσης και ψύξης που προκύπτουν από την ανάλυση του σημείου 1, βάσει συνεπών κριτηρίων για την εστίαση σε περιοχές υψηλής ενεργειακής πυκνότητας εντός δήμων ή αστικών κέντρων·

β) τα υφιστάμενα σημεία παροχής θέρμανσης και ψύξης που αναφέρονται στο σημείο 2 στοιχείο β) και οι υφιστάμενες εγκαταστάσεις μεταφοράς τηλεθέρμανσης·

γ) τα σχεδιαζόμενα σημεία παροχής θέρμανσης και ψύξης που αναφέρονται στο σημείο 2 στοιχείο β) και οι σχεδιαζόμενες εγκαταστάσεις μεταφοράς τηλεθέρμανσης·

4. Πρόβλεψη των τάσεων της ζήτησης για θέρμανση και ψύξη, σε GWh, ώστε να διατηρηθεί μια προοπτική για τα επόμενα 30 έτη, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τις προβολές για τα επόμενα 10 έτη, τη μεταβολή της ζήτησης στα κτίρια και σε διάφορους τομείς της βιομηχανίας, και τις επιπτώσεις των πολιτικών και των στρατηγικών που σχετίζονται με τη διαχείριση της ζήτησης, όπως οι μακροπρόθεσμες στρατηγικές ανακαίνισης κτιρίων σύμφωνα με την οδηγία (ΕΕ) 2018/844·

([1]) Μετά τον καθορισμό της μεθοδολογίας για τον υπολογισμό της ποσότητας ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές που χρησιμοποιείται για την ψύξη και την τηλεψύξη σύμφωνα με το άρθρο 35 της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001, ο προσδιορισμός της «ψύξης από ανανεώσιμες πηγές» πραγματοποιείται σύμφωνα με την εν λόγω οδηγία. Μέχρι τότε, πραγματοποιείται σύμφωνα με κατάλληλη εθνική μεθοδολογία.

▼M5

Μέρος ΙΙ

ΣΤΟΧΟΙ, ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

5. Προγραμματισμένη συνεισφορά του κράτους μέλους στους εθνικούς στόχους, επιδιώξεις και συνεισφορές που αφορούν τις πέντε διαστάσεις της Ενεργειακής Ένωσης, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999, που υλοποιούνται μέσω της απόδοσης στη θέρμανση και την ψύξη, ιδίως σε σχέση με το άρθρο 4 στοιχείο β) σημεία 1 έως 4 και με το άρθρο 15 παράγραφος 4 στοιχείο β), προσδιορίζοντας ποιο από τα εν λόγω στοιχεία είναι επιπρόσθετο σε σύγκριση με τα ενοποιημένα εθνικά σχέδια των κρατών μελών για την ενέργεια και το κλίμα·

6. Γενική επισκόπηση των υφιστάμενων πολιτικών και μέτρων, όπως περιγράφονται στην πλέον πρόσφατη έκθεση που υποβλήθηκε σύμφωνα με τα άρθρα 3, 20, 21 και 27 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999·

Μέρος ΙΙΙ

ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΔΥΝΑΜΙΚΟΥ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΣΤΗ ΘΕΡΜΑΝΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΥΞΗ

7. Η ανάλυση του οικονομικού δυναμικού ([1]) των διαφόρων τεχνολογιών θέρμανσης και ψύξης πραγματοποιείται για το σύνολο της εθνικής επικράτειας χρησιμοποιώντας την ανάλυση κόστους-οφέλους που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 3, και προσδιορίζει εναλλακτικά σενάρια για πιο αποδοτικές τεχνολογίες θέρμανσης και ψύξης από ανανεώσιμες πηγές, κάνοντας διάκριση μεταξύ ενέργειας από ορυκτές και ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, κατά περίπτωση.

Πρέπει να εξετάζονται οι ακόλουθες τεχνολογίες:

α) βιομηχανική απορριπτόμενη θερμότητα και βιομηχανικό απορριπτόμενο ψύχος·

β) καύση αποβλήτων·

γ) συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης·

δ) ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (όπως η γεωθερμική, η ηλιακή θερμική ενέργεια και η βιομάζα), εκτός από εκείνες που χρησιμοποιούνται για τη συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης·

ε) αντλίες θερμότητας·

στ) μείωση των απωλειών θερμότητας και ψύχους των υφιστάμενων αστικών δικτύων·

8. Η εν λόγω ανάλυση του οικονομικού δυναμικού περιλαμβάνει τις ακόλουθες ενέργειες και εκτιμήσεις:

α) εκτιμήσεις:

i) η ανάλυση κόστους-οφέλους για τους σκοπούς του άρθρου 14 παράγραφος 3 περιλαμβάνει οικονομική ανάλυση που λαμβάνει υπόψη κοινωνικοοικονομικούς και περιβαλλοντικούς παράγοντες ([2]), καθώς και χρηματοοικονομική ανάλυση που πραγματοποιείται για την αξιολόγηση των έργων από την πλευρά των επενδυτών. Τόσο οι οικονομικές όσο και οι χρηματοοικονομικές αναλύσεις βασίζονται στην καθαρή παρούσα αξία ως κριτήριο για την αξιολόγηση·

([1]) Η ανάλυση του οικονομικού δυναμικού θα πρέπει να παρουσιάζει τον όγκο ενέργειας (σε GWh) που μπορεί να παραχθεί ανά έτος από κάθε αναλυόμενη τεχνολογία. Θα πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη οι περιορισμοί και οι διασυνδέσεις στο πλαίσιο του ενεργειακού συστήματος. Στην ανάλυση μπορούν να χρησιμοποιούνται μοντέλα που βασίζονται σε παραδοχές που αντιπροσωπεύουν τη λειτουργία κοινών τύπων τεχνολογιών ή συστημάτων.

([2]) Συμπεριλαμβανομένης της εκτίμησης που αναφέρεται στο άρθρο 15 παράγραφος 7 της οδηγίας (ΕΕ) 2018/2001.

▼M5

ii) το βασικό σενάριο θα πρέπει να χρησιμεύει ως σημείο αναφοράς, να λαμβάνει υπόψη τις ισχύουσες πολιτικές κατά τη στιγμή της κατάρτισης της εν λόγω περιεκτικής αξιολόγησης ([1]) και να συνδέεται με δεδομένα που συλλέγονται σύμφωνα με το μέρος I και το μέρος II σημείο 6 του παρόντος παραρτήματος·

iii) σενάρια εναλλακτικά του βασικού σεναρίου λαμβάνουν υπόψη τους στόχους για την ενεργειακή απόδοση και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1999. Κάθε σενάριο παρουσιάζει τα ακόλουθα στοιχεία σε σύγκριση με το βασικό σενάριο:

— το οικονομικό δυναμικό των τεχνολογιών που εξετάζονται με τη χρήση της καθαρής παρούσας αξίας ως κριτηρίου·

— τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου·

— την εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας σε GWh ανά έτος·

— τις επιπτώσεις στο μερίδιο των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο εθνικό ενεργειακό μείγμα.

Σενάρια που δεν είναι εφικτά για τεχνικούς ή οικονομικούς λόγους ή για λόγους εθνικής νομοθεσίας μπορούν να αποκλείονται στα πρώτα στάδια της ανάλυσης κόστους-οφέλους, εφόσον αυτό αιτιολογείται βάσει προσεκτικών, σαφών και τεκμηριωμένων εκτιμήσεων.

Η αξιολόγηση και η λήψη αποφάσεων θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη το κόστος και την εξοικονόμηση ενέργειας, σε κάθε αναλυθέν σενάριο, από την αυξημένη ευελιξία στον ενεργειακό εφοδιασμό και από τη βελτιστοποίηση της λειτουργίας των δικτύων ηλεκτρικής ενέργειας, συμπεριλαμβανομένου του αποφευχθέντος κόστους και της εξοικονόμησης από τη μείωση των επενδύσεων σε υποδομές.

β) κόστος και οφέλη

Το κόστος και τα οφέλη που αναφέρονται στο σημείο 8 στοιχείο α) περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα ακόλουθα:

i) οφέλη:

— αξία της παραγωγής προς τον καταναλωτή (θερμότητα, ψύξη και ηλεκτρική ενέργεια)·

— εξωτερικά οφέλη, όπως περιβαλλοντικά οφέλη, οφέλη σε σχέση με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου, καθώς και οφέλη υγείας και ασφάλειας, κατά το δυνατόν·

— επίδραση στην αγορά εργασίας, την ενεργειακή ασφάλεια και την ανταγωνιστικότητα, κατά το δυνατόν.

ii) κόστος:

— κόστος κεφαλαίου εγκαταστάσεων και εξοπλισμού·

— κόστος κεφαλαίου των συνδεδεμένων ενεργειακών δικτύων·

— μεταβλητό και πάγιο λειτουργικό κόστος·

— κόστος ενέργειας·

— κόστος για το περιβάλλον, την υγεία και την ασφάλεια, κατά το δυνατόν·

([1]) Η καταληκτική ημερομηνία για τη συνεκτίμηση πολιτικών στο σενάριο αναφοράς είναι το τέλος του έτους που προηγείται του έτους στα τέλη του οποίου πρέπει να έχει υποβληθεί η περιεκτική αξιολόγηση. Επομένως, οι πολιτικές που θεσπίζονται εντός ενός έτους πριν από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής της περιεκτικής αξιολόγησης δεν χρειάζεται να λαμβάνονται υπόψη.

▼M5

— κόστος για την αγορά εργασίας, την ενεργειακή ασφάλεια και την ανταγωνιστικότητα, κατά το δυνατόν.

γ) σενάρια σχετικά με το βασικό σενάριο:

Εξετάζονται όλα τα εναλλακτικά σενάρια που είναι σχετικά με το βασικό σενάριο, συμπεριλαμβανομένου του ρόλου της αποδοτικής ατομικής θέρμανσης και ψύξης.

i) η ανάλυση κόστους-οφέλους μπορεί να καλύπτει αξιολόγηση είτε έργου είτε δέσμης έργων για ευρύτερη τοπική, περιφερειακή ή εθνική αξιολόγηση, ώστε, για λόγους προγραμματισμού, να προσδιοριστεί η οικονομικώς αποδοτικότερη και επωφελέστερη επιλογή θέρμανσης ή ψύξης για μια δεδομένη γεωγραφική περιοχή, σε σύγκριση με το βασικό σενάριο·

ii) τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρμόδιες αρχές που είναι υπεύθυνες για τη διενέργεια των αναλύσεων κόστους-οφέλους δυνάμει του άρθρου 14. Παρέχουν τις αναλυτικές μεθοδολογίες και παραδοχές σύμφωνα με το παρόν παράρτημα και καθορίζουν και δημοσιοποιούν τις διαδικασίες για την οικονομική ανάλυση.

δ) όρια και ολοκληρωμένη προσέγγιση:

i) το γεωγραφικό όριο καλύπτει μια κατάλληλη σαφώς καθορισμένη γεωγραφική περιοχή·

ii) στις αναλύσεις κόστους-οφέλους λαμβάνονται υπόψη όλοι οι σχετικοί κεντρικοί ή αποκεντρωμένοι πόροι εφοδιασμού που είναι διαθέσιμοι εντός του συστήματος και του γεωγραφικού ορίου, συμπεριλαμβανομένων των τεχνολογιών που εξετάζονται σύμφωνα με το μέρος ΙΙΙ σημείο 7 του παρόντος παραρτήματος, καθώς και τις τάσεις και τα χαρακτηριστικά της ζήτησης για θέρμανση και ψύξη.

ε) παραδοχές:

i) τα κράτη μέλη παρέχουν παραδοχές, για τον σκοπό των αναλύσεων κόστους-οφέλους, σχετικά με τις τιμές των μειζόνων συντελεστών εισροών και εκροών και το προεξοφλητικό επιτόκιο·

ii) το προεξοφλητικό επιτόκιο που χρησιμοποιείται στην οικονομική ανάλυση για τον υπολογισμό της καθαρής παρούσας αξίας επιλέγεται σύμφωνα με ευρωπαϊκές ή εθνικές κατευθυντήριες γραμμές·

iii) τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν εθνικές, ευρωπαϊκές ή διεθνείς προβλέψεις εξέλιξης των τιμών της ενέργειας, εφόσον αυτό είναι εφικτό στο εθνικό ή/και περιφερειακό/τοπικό πλαίσιο·

iv) οι τιμές που χρησιμοποιούνται για την οικονομική ανάλυση πρέπει να αντικατοπτρίζουν το κοινωνικοοικονομικό κόστος και τα οφέλη. Το εξωτερικό κόστος, όπως οι επιπτώσεις στο περιβάλλον και την υγεία, θα πρέπει να περιλαμβάνεται στο μέτρο του δυνατού, δηλαδή όταν υπάρχει τιμή αγοράς ή όταν ήδη περιλαμβάνεται στην ευρωπαϊκή ή την εθνική νομοθεσία.

στ) ανάλυση ευαισθησίας:

i) η ανάλυση ευαισθησίας περιλαμβάνεται για την εκτίμηση του κόστους και του οφέλους ενός έργου ή μιας ομάδας έργων και βασίζεται σε μεταβλητούς παράγοντες που έχουν σημαντική επίπτωση στα αποτελέσματα των υπολογισμών, όπως διαφορετικές τιμές ενέργειας, επίπεδα ζήτησης, προεξοφλητικά επιτόκια και άλλα.

▼M5

Μέρος IV

ΔΥΝΗΤΙΚΕΣ ΝΕΕΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

9. Επισκόπηση νέων νομοθετικών και μη νομοθετικών μέτρων πολιτικής ([1]) για την υλοποίηση του οικονομικού δυναμικού που προσδιορίζεται σύμφωνα με τα σημεία 7 και 8, καθώς και τις προβλέψεις τους ως προς:

α) τη μείωση των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου·

β) την εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας σε GWh ανά έτος·

γ) τις επιπτώσεις στο μερίδιο της συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης·

δ) τις επιπτώσεις στο μερίδιο των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στο εθνικό ενεργειακό μείγμα και στον τομέα της θέρμανσης και της ψύξης·

ε) τη σύνδεση με τον εθνικό οικονομικό προγραμματισμό και την εξοικονόμηση κόστους για τον δημόσιο προϋπολογισμό και τους συμμετέχοντες στην αγορά·

στ) εκτιμώμενα μέτρα δημόσιας στήριξης, εάν υπάρχουν, με τον ετήσιο προϋπολογισμό τους και προσδιορισμό του δυνητικού στοιχείου ενίσχυσης.

([1]) Η επισκόπηση αυτή περιλαμβάνει μέτρα και προγράμματα χρηματοδότησης που ενδεχομένως να εγκριθούν κατά την περίοδο της περιεκτικής αξιολόγησης, χωρίς να προδικάζεται ξεχωριστή κοινοποίηση των καθεστώτων δημόσιας στήριξης για την αξιολόγηση των κρατικών ενισχύσεων.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IX

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΟΣΤΟΥΣ-ΟΦΕΛΟΥΣ

▼M5

———————

▼B

Μέρος 2

Αρχές για τον σκοπό του άρθρου 14 παράγραφοι 5 και 7

Οι αναλύσεις κόστους-οφέλους παρέχουν πληροφορίες για τα μέτρα που αναφέρονται στο άρθρο 14, παράγραφοι 5 και 7:

Όταν σχεδιάζεται εγκατάσταση αποκλειστικής παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας ή εγκατάσταση χωρίς ανάκτηση θερμότητας, αντιπαραβάλλονται οι σχεδιαζόμενες εγκαταστάσεις ή η σχεδιαζόμενη ανακαίνιση με ισοδύναμη εγκατάσταση η οποία παράγει την ίδια ποσότητα ηλεκτρικής ενέργειας ή βιομηχανικής θερμότητας, αλλά ανακτά την απορριπτόμενη θερμότητα και παρέχει θερμότητα μέσω δικτύων συμπαραγωγής υψηλής απόδοσης ή/και αποδοτικής τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης.

Εντός συγκεκριμένων γεωγραφικών ορίων κατά την αξιολόγηση λαμβάνεται υπόψη η σχεδιαζόμενη εγκατάσταση και τα τυχόν υφιστάμενα ή πιθανά σημεία ζήτησης θέρμανσης και ψύξης τα οποία θα μπορούσαν να εφοδιάζονται από αυτήν, λαμβάνοντας υπόψη τις ορθολογικές δυνατότητες (π.χ. τεχνική εφικτότητα και απόσταση).

Τα όρια του συστήματος ορίζονται ώστε να περιλαμβάνουν τη σχεδιαζόμενη εγκατάσταση και τα θερμικά φορτία, όπως το/α κτήριο/α και τις βιομηχανικές διαδικασίες. Εντός των εν λόγω ορίων του συστήματος, το συνολικό κόστος παροχής θέρμανσης και ηλεκτρικής ενέργειας καθορίζεται και για τις δύο περιπτώσεις και αντιπαραβάλλεται.

Στα θερμικά φορτία περιλαμβάνονται τα υφιστάμενα θερμικά φορτία, όπως οι βιομηχανικές εγκαταστάσεις ή τα υφιστάμενα συστήματα τηλεθέρμανσης, και επιπλέον, σε αστικές περιοχές, τα θερμικά φορτία και το κόστος που θα υφίσταντο εάν ένα σύνολο κτηρίων ή τμήμα της πόλης διέθεταν τα ανωτέρω ή/και συνδέονταν σε ένα νέο δίκτυο τηλεθέρμανσης.

Η ανάλυση κόστους-οφέλους βασίζεται σε περιγραφή της σχεδιαζόμενης εγκατάστασης και των εγκαταστάσεων που πρόκειται να αντιπαραβληθούν με αυτήν, η οποία καλύπτει την ηλεκτρική και θερμική ικανότητα, κατά περίπτωση, τον τύπο καυσίμου, τη σχεδιαζόμενη χρήση και το σχεδιαζόμενο αριθμό των ωρών λειτουργίας ετησίως, την τοποθεσία και τη ζήτηση ηλεκτρικής ενέργειας και θερμότητας.

Για τους σκοπούς της αντιπαραβολής, λαμβάνονται υπόψη η ζήτηση θερμικής ενέργειας και οι τύποι θέρμανσης και ψύξης που χρησιμοποιούνται από τα κοντινά σημεία ζήτησης θερμότητας. Η αντιπαραβολή καλύπτει το κόστος που αφορά την υποδομή της σχεδιαζόμενης εγκατάστασης και των εγκαταστάσεων που πρόκειται να αντιπαραβληθούν.

Οι αναλύσεις κόστους-οφέλους για τους σκοπούς του άρθρου 14 παράγραφος 5 περιλαμβάνουν οικονομική ανάλυση που καλύπτει ανάλυση ισολογισμού που αντανακλά τις τρέχουσες συναλλαγές ταμειακών ροών από την επένδυση σε μεμονωμένες εγκαταστάσεις και από τη λειτουργία τους.

Σχέδια με θετικό πρόσημο κόστους προς όφελος είναι εκείνα των οποίων το άθροισμα των προεξοφλούμενων οφελών στην οικονομική ανάλυση είναι μεγαλύτερο από το άθροισμα του προεξοφλούμενου κόστους (ωφέλεια στη σχέση κόστους-αποτελέσματος).

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν κατευθυντήριες αρχές για την μέθοδο, τις υποθέσεις και τον χρονικό ορίζοντα της οικονομικής ανάλυσης.

Τα κράτη μέλη ενδέχεται να απαιτούν από τις εταιρείες που είναι υπεύθυνες για τη λειτουργία των εγκαταστάσεων παραγωγής θερμοηλεκτρικής ενέργειας, τις βιομηχανικές εταιρείες, τα δίκτυα τηλεθέρμανσης και τηλεψύξης, ή άλλα μέρη που επηρεάζονται από τα καθορισμένα όρια συστήματος και γεωγραφικά όρια, να παρέχουν δεδομένα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν στην αξιολόγηση του κόστους και των οφελών μεμονωμένης εγκατάστασης.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ X

Εγγύηση προέλευσης της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης

α) Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα ώστε να διασφαλίσουν ότι:

i) η εγγύηση προέλευσης της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης:

— επιτρέπει στους παραγωγούς να αποδείξουν ότι η ηλεκτρική ενέργεια που πωλούν προέρχεται από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης και εκδίδεται για τον σκοπό αυτό ως ανταπόκριση σε αίτημα του παραγωγού,

— είναι ακριβής, αξιόπιστη και δεν επιδέχεται παραποίησης,

— εκδίδεται, μεταφέρεται και ακυρώνεται ηλεκτρονικά·

ii) η ίδια ποσότητα ενέργειας από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης λαμβάνεται υπόψη μία μόνο φορά.

β) Η εγγύηση προέλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 10 περιέχει τουλάχιστον τα εξής πληροφοριακά στοιχεία:

i) την ταυτότητα, την τοποθεσία, το είδος και την ισχύ (θερμική και ηλεκτρική) της εγκατάστασης στην οποία παράγεται η ενέργεια,

ii) τις ημερομηνίες και τους τόπους παραγωγής,

iii) τη χαμηλότερη θερμογόνο δύναμη της καύσιμης ύλης από την οποία παράγεται η ηλεκτρική ενέργεια,

iv) την ποσότητα και τη χρήση της θερμότητας που παράγεται μαζί με την ηλεκτρική ενέργεια,

v) την ποσότητα της ηλεκτρικής ενέργειας από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης σύμφωνα με το παράρτημα II την οποία εκφράζει η εγγύηση,

vi) την εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας που υπολογίζεται σύμφωνα με το παράρτημα II με βάση τις εναρμονισμένες τιμές απόδοσης αναφοράς που αναφέρονται στο παράρτημα II στοιχείο στ),

vii) την ονομαστική ηλεκτρική και θερμική απόδοση της μονάδας,

viii) εάν και σε ποιο βαθμό η εγκατάσταση έχει επωφεληθεί από στήριξη επενδύσεων,

ix) εάν και σε ποιο βαθμό η μονάδα ενέργειας έχει επωφεληθεί με άλλο τρόπο από εθνικό καθεστώς στήριξης, και το είδος του καθεστώτος στήριξης,

x) την ημερομηνία κατά την οποία η εγκατάσταση άρχισε να λειτουργεί, και

xi) την ημερομηνία και τη χώρα έκδοσης και τον ενιαίο αριθμό αναγνώρισης.

Η εγγύηση προέλευσης είναι τυποποιημένου μεγέθους 1 MWh. Αναφέρει την καθαρή παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας η οποία μετράται στα όρια του σταθμού και εξάγεται στο δίκτυο.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XI

Κριτήρια ενεργειακής απόδοσης για τη ρύθμιση δικτύου ενέργειας και για τα τιμολόγια δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας

1. Τα τιμολόγια δικτύου αντικατοπτρίζουν ως προς το κόστος την εξοικονόμηση δαπανών στα δίκτυα, που επιτυγχάνεται από την πλευρά της ζήτησης και από μέτρα ανταπόκρισης στη ζήτηση και από την αποκεντρωμένη παραγωγή, συμπεριλαμβανομένης της εξοικονόμησης που οφείλεται στη μείωση του κόστους παράδοσης ή στις επενδύσεις σε δίκτυα και στην πλέον βέλτιστη λειτουργία του δικτύου.

2. Η ρύθμιση και τα τιμολόγια δικτύου δεν παρεμποδίζουν τους διαχειριστές δικτύων ή τους λιανοπωλητές ενέργειας να παρέχουν υπηρεσίες συστήματος στο πλαίσιο των μέτρων ανταπόκρισης στη ζήτηση, διαχείρισης της ζήτησης και αποκεντρωμένης παραγωγής σε οργανωμένες αγορές ηλεκτρικής ενέργειας, ιδίως:

   α) τη μετατόπιση, από τους τελικούς καταναλωτές, φορτίου από τις ώρες αιχμής στις ώρες εκτός αιχμής, λαμβάνοντας υπόψη τη διαθεσιμότητα ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, ενέργειας από συμπαραγωγή και αποκεντρωμένης παραγωγής,

   β) την εξοικονόμηση ενέργειας, χάρη στην ανταπόκριση αποκεντρωμένων καταναλωτών στη ζήτηση, από φορείς συγκέντρωσης ενέργειας,

   γ) τη μείωση της ζήτησης χάρη σε μέτρα ενεργειακής απόδοσης που ελήφθησαν από παρόχους ενεργειακών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των εταιρειών παροχής ενεργειακών υπηρεσιών,

   δ) τη σύνδεση και κατανομή πηγών ηλεκτροπαραγωγής σε χαμηλότερα επίπεδα τάσης,

   ε) τη σύνδεση πηγών ηλεκτροπαραγωγής που βρίσκονται σε τόπο πλησιέστερο στην κατανάλωση, και

   στ) την αποθήκευση ενέργειας.

   Για τους σκοπούς της παρούσας διάταξης, ο όρος «οργανωμένες αγορές ηλεκτρικής ενέργειας» περιλαμβάνει τις εξωχρηματιστηριακές αγορές και τα χρηματιστήρια ηλεκτρικής ενέργειας για τη διαπραγμάτευση της ενέργειας, της ισχύος, υπηρεσιών εξισορρόπησης και παρεπόμενων υπηρεσιών σε όλα τα χρονικά πλαίσια, συμπεριλαμβανομένων των προθεσμιακών αγορών και των ημερήσιων αγορών και ενδοημερήσιων αγορών.

3. Τα τιμολόγια δικτύου ή λιανικής μπορούν να στηρίζουν τη δυναμική τιμολόγηση στο πλαίσιο μέτρων ανταπόκρισης στη ζήτηση των τελικών καταναλωτών, όπως:

   α) τιμολόγια αναλόγως του χρόνου χρήσης,

   β) κρίσιμη τιμολόγηση των ωρών αιχμής,

   γ) τιμολόγηση σε πραγματικό χρόνο, και

   δ) εκπτώσεις στις ώρες αιχμής.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XII

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΓΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

Οι διαχειριστές συστήματος μεταφοράς και οι διαχειριστές συστήματος διανομής:

▼M3

α) θεσπίζουν και δημοσιοποιούν τους τυποποιημένους κανόνες τους για την ανάληψη και τον επιμερισμό του κόστους των τεχνικών προσαρμογών, όπως συνδέσεις με το ηλεκτρικό δίκτυο, ενισχύσεις του δικτύου και εισαγωγή νέων δικτύων, βελτίωση της λειτουργίας του δικτύου και κανόνες σχετικά με την αμερόληπτη εφαρμογή των κωδικών δικτύου, οι οποίοι είναι απαραίτητοι προκειμένου να ενταχθούν νέοι παραγωγοί που τροφοδοτούν το διασυνδεδεμένο δίκτυο με ηλεκτρική ενέργεια που προέρχεται από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης,

▼B

β) παρέχουν σε κάθε νέο παραγωγό ηλεκτρικής ενέργειας που προέρχεται από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης ο οποίος επιθυμεί να συνδεθεί με το ηλεκτρικό δίκτυο τις απαραίτητες περιεκτικές πληροφορίες, στις οποίες περιλαμβάνονται:

   i) πλήρης και αναλυτική εκτίμηση του σχετικού κόστους σύνδεσης,

   ii) λογικό και ακριβές χρονοδιάγραμμα για τη λήψη και επεξεργασία της αίτησης σύνδεσης με το δίκτυο,

   iii) λογικό ενδεικτικό χρονοδιάγραμμα για κάθε προτεινόμενη σύνδεση με το δίκτυο. Η συνολική διαδικασία σύνδεσης με το δίκτυο δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τους 24 μήνες, λαμβάνοντας υπόψη τι είναι ευλόγως εφικτό και δεν δημιουργεί διακρίσεις,

γ) παρέχουν τυποποιημένες και απλουστευμένες διαδικασίες σύνδεσης των κατανεμημένων παραγωγών ενέργειας από συμπαραγωγή υψηλής απόδοσης με σκοπό τη διευκόλυνση της σύνδεσής τους με το ηλεκτρικό δίκτυο.

Οι τυποποιημένοι κανόνες που αναφέρονται στο στοιχείο α) βασίζονται σε αντικειμενικά, διαφανή και αμερόληπτα κριτήρια, λαμβάνοντας ιδίως υπόψη ολόκληρο το κόστος και όλα τα οφέλη που σχετίζονται με τη σύνδεση των εν λόγω παραγωγών με το ηλεκτρικό δίκτυο. Οι εν λόγω κανόνες μπορούν να προβλέπουν διαφορετικούς τύπους σύνδεσης.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XIII

Ελάχιστα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνονται στις συμβάσεις ενεργειακής απόδοσης με το δημόσιο τομέα ή σε σχετικούς όρους διαγωνισμού

— Σαφής και διαφανής κατάλογος των μέτρων απόδοσης που πρέπει να εφαρμοστούν ή των αποτελεσμάτων απόδοσης που πρέπει να επιτευχθούν.

— Εγγυημένη εξοικονόμηση που πρέπει να επιτευχθεί με την εφαρμογή των μέτρων της σύμβασης.

— Διάρκεια και στάδια της σύμβασης, όροι και προθεσμία καταγγελίας.

— Σαφής και διαφανής κατάλογος των υποχρεώσεων κάθε συμβαλλόμενου μέρους.

— Ημερομηνία(-ες) αναφοράς για τον προσδιορισμό της επιτευχθείσας εξοικονόμησης.

— Σαφής και διαφανής κατάλογος των δράσεων που πρέπει να αναληφθούν για την υλοποίηση ενός μέτρου ή δέσμης μέτρων και, κατά περίπτωση, σχετικό κόστος.

— Υποχρέωση πλήρους εφαρμογής των μέτρων της σύμβασης και τεκμηρίωση όλων των τροποποιήσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια του έργου.

— Κανονισμοί που ρυθμίζουν τη συμπερίληψη ισοδύναμων απαιτήσεων σε κάθε υπεργολαβία με τρίτους.

— Σαφής και διαφανής παρουσίαση των οικονομικών επιπτώσεων του έργου και κατανομή του μεριδίου των δύο μερών στην επιτευχθείσα εξοικονόμηση χρημάτων (ήτοι αμοιβή του παρόχου υπηρεσιών).

— Σαφείς και διαφανείς διατάξεις σχετικά με τη μέτρηση και επαλήθευση της επιτευχθείσας εγγυημένης εξοικονόμησης, τους ποιοτικούς ελέγχους και τις εγγυήσεις.

— Διατάξεις που αποσαφηνίζουν τη διαδικασία αντιμετώπισης του μεταβαλλόμενου πλαισίου συνθηκών οι οποίες επηρεάζουν το περιεχόμενο και τα αποτελέσματα της σύμβασης (ήτοι μεταβαλλόμενες τιμές ενέργειας, μεταβαλλόμενη ένταση χρήσης της εγκατάστασης).

— Λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τις υποχρεώσεις κάθε συμβαλλόμενου μέρους και τις κυρώσεις για την παραβίασή τους.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XIV

ΓΕΝΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

Μέρος 1

Γενικό πλαίσιο για τις ετήσιες εκθέσεις

Οι ετήσιες εκθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 24 παράγραφος 1 παρέχουν τη βάση για την παρακολούθηση της προόδου προς την επίτευξη των εθνικών στόχων για το 2020. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι εκθέσεις περιλαμβάνουν τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

α) εκτίμηση των ακόλουθων δεικτών για το έτος πριν από το προηγούμενο [έτος X ([1]) – 2]:

i) κατανάλωση πρωτογενούς ενέργειας,

ii) συνολική τελική κατανάλωση ενέργειας,

iii) τελική κατανάλωση ενέργειας ανά τομέα

— βιομηχανία

— μεταφορές (διάκριση μεταξύ επιβατικών και εμπορευματικών μεταφορών, εάν υπάρχουν)

— νοικοκυριά

— υπηρεσίες,

iv) ακαθάριστη προστιθέμενη αξία ανά τομέα

— βιομηχανία

— υπηρεσίες,

v) διαθέσιμο εισόδημα νοικοκυριών,

vi) ακαθάριστο εγχώριο προϊόν (ΑΕΠ),

vii) παραγωγή ηλεκτρισμού από θερμική ηλεκτροπαραγωγή,

viii) παραγωγή ηλεκτρισμού από συμπαραγωγή θερμότητας και ηλεκτρικής ενέργειας,

ix) παραγωγή θερμότητας από θερμική ηλεκτροπαραγωγή,

x) παραγωγή θερμότητας από σταθμούς συμπαραγωγής θερμότητας και ηλεκτρισμού, συμπεριλαμβανομένης βιομηχανικής απορριπτόμενης θερμότητας,

xi) καύσιμα για την παραγωγή θερμικής ενέργειας,

xii) επιβατοχιλιόμετρα (pkm), εάν υπάρχουν,

xiii) τονοχιλιόμετρα (tkm), εάν υπάρχουν,

xiv) συνδυασμένα χιλιόμετρα μεταφορών (pkm + tkm), σε περίπτωση που δεν διατίθενται τα σημεία xii) και xiii),

xv) πληθυσμός.

Σε τομείς στους οποίους η κατανάλωση ενέργειας παραμένει σταθερή ή αυξάνεται, τα κράτη μέλη αναλύουν τους σχετικούς λόγους και επισυνάπτουν στις εκτιμήσεις την αξιολόγησή τους.

Η δεύτερη έκθεση και οι επόμενες περιλαμβάνουν επίσης τα κάτωθι στοιχεία β) έως ε):

β) επικαιροποίηση των κύριων νομοθετικών και μη νομοθετικών μέτρων που εφαρμόστηκαν το προηγούμενο έτος τα οποία συμβάλλουν στην επίτευξη των συνολικών εθνικών στόχων ενεργειακής απόδοσης για το 2020,

([1]) Όπου X = το τρέχον έτος.

▼B

γ) το συνολικό εμβαδόν δαπέδου των κτιρίων με συνολικό ωφέλιμο εμβαδόν άνω των 500 m^2 και από 9ης Ιουλίου 2015 άνω των 250 m^2 ιδιόκτητα και καταλαμβανόμενα από την κεντρική δημόσια διοίκηση των κρατών μελών, τα οποία, την 1η Ιανουαρίου του έτους για το οποίο πρέπει να υποβληθεί η έκθεση, δεν πληρούσαν τις απαιτήσεις ενεργειακής απόδοσης που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1,

δ) το συνολικό εμβαδόν δαπέδου των θερμαινόμενων ή/και ψυχόμενων κτιρίων που είναι ιδιόκτητα και καταλαμβανόμενα από την κεντρική δημόσια διοίκηση των κρατών μελών τα οποία ανακαινίστηκαν το προηγούμενο έτος κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 5 παράγραφος 1 ή την ποσότητα εξοικονόμησης ενέργειας σε επιλέξιμα κτίρια ιδιόκτητα και καταλαμβανόμενα από την κεντρική δημόσια διοίκησή τους κατά τα αναφερόμενα στο άρθρο 5 παράγραφος 6,

ε) την επιτευχθείσα εξοικονόμηση ενέργειας χάρη στα εθνικά καθεστώτα επιβολής της υποχρέωσης ενεργειακής απόδοσης όπως αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 ή στα εναλλακτικά μέτρα που εγκρίθηκαν κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 9.

Η πρώτη έκθεση περιλαμβάνει επίσης τον εθνικό στόχο που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1.

Στις αναφερόμενες στο άρθρο 24 παράγραφος 1 ετήσιες εκθέσεις, τα κράτη μέλη δύνανται να περιλαμβάνουν και πρόσθετους εθνικούς στόχους. Αυτοί μπορεί να αφορούν ειδικότερα τους στατιστικούς δείκτες που απαριθμούνται στο στοιχείο α αυτού του μέρους ή συνδυασμούς αυτών, όπως ένταση πρωτογενούς ή τελικής ενέργειας ή τομεακές ενεργειακές εντάσεις.

Μέρος 2

Γενικό πλαίσιο για τα εθνικά σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση

Τα εθνικά σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση που αναφέρονται στο άρθρο 24 παράγραφος 2 παρέχουν το πλαίσιο για την ανάπτυξη εθνικών στρατηγικών ενεργειακής απόδοσης.

Τα εθνικά σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση αφορούν τα σημαντικά μέτρα βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης και την αναμενόμενη/επιτευχθείσα εξοικονόμηση ενέργειας, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων στον τομέα του εφοδιασμού, της μεταφοράς και διανομής ενέργειας, καθώς και της τελικής χρήσης ενέργειας. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα εθνικά σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση περιλαμβάνουν τουλάχιστον τις ακόλουθες πληροφορίες:

1. Στόχοι και στρατηγικές

   — ο ενδεικτικός εθνικός στόχος ενεργειακής απόδοσης για το 2020, όπως απαιτείται από το άρθρο 3 παράγραφος 1,

   — ο εθνικός ενδεικτικός στόχος εξοικονόμησης ενέργειας που τίθεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 της οδηγίας 2006/32/ΕΚ,

   — άλλοι υφιστάμενοι στόχοι ενεργειακής απόδοσης που αφορούν το σύνολο της οικονομίας ή ειδικούς τομείς.

2. Μέτρα και εξοικονόμηση ενέργειας

   Τα εθνικά σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση παρέχουν πληροφορίες για τα μέτρα που εγκρίθηκαν ή προβλέπεται να εγκριθούν ενόψει της εφαρμογής των κύριων στοιχείων της παρούσας οδηγίας και της σχετικής εξοικονόμησης.

   α) Εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας

      Τα εθνικά σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση παραθέτουν τα σημαντικά μέτρα που ελήφθησαν και τις σημαντικές δράσεις που ανελήφθησαν για την εξοικονόμηση πρωτογενούς ενέργειας σε όλους τους τομείς της οικονομίας. Για κάθε μέτρο ή δέσμη μέτρων/δράσεων παρέχονται εκτιμήσεις της αναμενόμενης εξοικονόμησης για το 2020 και της εξοικονόμησης που έχει επιτευχθεί έως τη στιγμή της υποβολής εκθέσεων.

▼B

Εφόσον διατίθενται, θα πρέπει να παρέχονται στοιχεία σχετικά με άλλες επιπτώσεις/οφέλη των μέτρων (μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου, βελτίωση της ποιότητας του αέρα, δημιουργία θέσεων εργασίας κ.λπ.) και ο προϋπολογισμός εκτέλεσης.

β) Τελική εξοικονόμηση ενέργειας

Τα πρώτα και τα δεύτερα εθνικά σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση περιλαμβάνουν τα αποτελέσματα σε σχέση με την εκπλήρωση του στόχου της τελικής εξοικονόμησης ενέργειας που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2 της οδηγίας 2006/32/ΕΚ. Εάν ο υπολογισμός/εκτίμηση της εξοικονόμησης ανά μέτρο δεν είναι διαθέσιμα, η μείωση της κατανάλωσης ενέργειας σε επίπεδο τομέα αποδεικνύεται με βάση τον συνδυασμό μέτρων.

Τα πρώτα και τα δεύτερα εθνικά σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση περιλαμβάνουν επίσης τη μέτρηση ή/και μεθοδολογία υπολογισμού που χρησιμοποιήθηκε για τον υπολογισμό της εξοικονόμησης ενέργειας. Εάν εφαρμόζεται η «συνιστώμενη μεθοδολογία» [1], το εθνικό σχέδιο δράσης για την ενεργειακή απόδοση θα πρέπει να περιλαμβάνει αναφορά σε αυτή.

3. Ειδικά πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας

3.1. Δημόσιοι φορείς (άρθρο 5)

Τα εθνικά σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση περιλαμβάνουν κατάλογο των δημόσιων φορέων που έχουν εκπονήσει σχέδιο ενεργειακής απόδοσης σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 7.

3.2. Υποχρεώσεις ενεργειακής απόδοσης (άρθρο 7)

Τα εθνικά σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση περιλαμβάνουν τους εθνικούς συντελεστές που επελέγησαν σύμφωνα με το παράρτημα IV.

Το πρώτο εθνικό σχέδιο δράσης για την ενεργειακή απόδοση περιλαμβάνει σύντομη περιγραφή του εθνικού καθεστώτος που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 ή τα εναλλακτικά μέτρα που εγκρίθηκαν κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 παράγραφος 9.

3.3. Ενεργειακοί έλεγχοι και καθεστώτα διαχείρισης (άρθρο 8)

Τα εθνικά σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση περιλαμβάνουν:

α) τον αριθμό των ενεργειακών ελέγχων που διενεργήθηκαν την προηγούμενη περίοδο,

β) τον αριθμό των ενεργειακών ελέγχων που διενεργήθηκαν σε μεγάλες επιχειρήσεις την προηγούμενη περίοδο,

γ) τον αριθμό των μεγάλων εταιρειών στην επικράτεια των κρατών μελών, με ένδειξη του αριθμού των εταιρειών που αφορά το άρθρο 8 παράγραφος 5.

3.4. Προώθηση της αποδοτικής θέρμανσης και ψύξης (άρθρο 14)

Τα εθνικά σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση περιλαμβάνουν εκτίμηση της προόδου που έχει συντελεσθεί κατά την εφαρμογή της περιεκτικής αξιολόγησης που αναφέρεται στο άρθρο 14 παράγραφος 1.

3.5. Μεταφορά και διανομή ενέργειας (άρθρο 15)

Το πρώτο εθνικό σχέδιο δράσης για την ενεργειακή απόδοση και οι επόμενες εκθέσεις που πρέπει να υποβάλλονται στη συνέχεια ανά 10 έτη περιλαμβάνουν την αξιολόγηση που έχει εκπονηθεί, τα μέτρα και τις επενδύσεις που έχουν προσδιοριστεί για την αξιοποίηση του δυναμικού ενεργειακής απόδοσης των υποδομών αερίου και ηλεκτρικής ενέργειας που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 2.

[1] Συστάσεις για μεθόδους μέτρησης και επαλήθευσης στο πλαίσιο της οδηγίας 2006/32/ΕΚ για την ενεργειακή απόδοση κατά την τελική χρήση και τις ενεργειακές υπηρεσίες.

▼B

3.6. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν εκθέσεις, ως μέρος των εθνικών τους σχεδίων δράσης για την ενεργειακή απόδοση, ως προς τα μέτρα που λαμβάνονται για την εφαρμογή και ανάπτυξη ανταπόκρισης στη ζήτηση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 15.

3.7. Συστήματα αναγνώρισης προσόντων, διαπίστευσης και πιστοποίησης (άρθρο 16)

Τα εθνικά σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση περιλαμβάνουν πληροφοριακά στοιχεία για τα διαθέσιμα συστήματα αναγνώρισης προσόντων, διαπίστευσης και πιστοποίησης ή τα ισοδύναμα συστήματα επαγγελματικών προσόντων για τους παρόχους ενεργειακών υπηρεσιών, ενεργειακών ελέγχων και μέτρων βελτίωσης της ενεργειακής απόδοσης.

3.8. Ενεργειακές υπηρεσίες (άρθρο 18)

Τα εθνικά σχέδια δράσης για την ενεργειακή απόδοση περιλαμβάνουν εσωτερικό σύνδεσμο στον ιστότοπο με τον κατάλογο ή τη διεπαφή των παρόχων ενεργειακών υπηρεσιών που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο γ).

3.9. Άλλα μέτρα προώθησης της ενεργειακής απόδοσης (άρθρο 19)

Το πρώτο εθνικό σχέδιο δράσης για την ενεργειακή απόδοση περιλαμβάνει κατάλογο των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 19 παράγραφος 1.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ XV

Πίνακας αντιστοιχίας

Οδηγία 2004/8/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1	Άρθρο 1 παράγραφος 1
Άρθρο 2	Άρθρο 1 παράγραφος 1
Άρθρο 3 στοιχείο α)	Άρθρο 2 σημείο 30
Άρθρο 3 στοιχείο β)	Άρθρο 2 σημείο 32
Άρθρο 3 στοιχείο γ)	Άρθρο 2 σημείο 31
Άρθρο 3 στοιχείο δ)	Άρθρο 2 σημείο 33
Άρθρο 3 στοιχεία ε) και στ)	—
Άρθρο 3 στοιχείο ζ)	Άρθρο 2 σημείο 35
Άρθρο 3 στοιχείο η)	—
Άρθρο 3 στοιχείο θ)	Άρθρο 2 σημείο 34
Άρθρο 3 στοιχείο ι)	—
Άρθρο 3 στοιχείο ια)	Άρθρο 2 σημείο 36
Άρθρο 3 στοιχείο ιβ)	Άρθρο 2 σημείο 37
Άρθρο 3 στοιχείο ιγ)	Άρθρο 2 σημείο 39
Άρθρο 3 στοιχείο ιδ)	Άρθρο 2 σημείο 38
Άρθρο 3 στοιχείο ιε)	—
—	Άρθρο 2 σημεία 40, 41, 42, 43 και 44
Άρθρο 4 παράγραφος 1	Παράρτημα II στοιχείο στ) πρώτο εδάφιο
Άρθρο 4 παράγραφος 2	Άρθρο 14 παράγραφος 10 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 4 παράγραφος 3	—
Άρθρο 5	Άρθρο 14 παράγραφος 10 πρώτο εδάφιο και παράρτημα X
Άρθρο 6	Άρθρο 14 παράγραφοι 1 και 3 και παραρτήματα VIII και IX
Άρθρο 7 παράγραφος 1	Άρθρο 14 παράγραφος 11
Άρθρο 7 παράγραφοι 2 και 3	—
Άρθρο 8	Άρθρο 15 παράγραφος 5
—	Άρθρο 15 παράγραφοι 6, 7, 8 και 9
Άρθρο 9	—
Άρθρο 10 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 14 παράγραφος 1 και άρθρο 24 παράγραφος 2 και παράρτημα XIV μέρος 2
Άρθρο 10 παράγραφος 3	Άρθρο 24 παράγραφος 6
Άρθρο 11	Άρθρο 24 παράγραφος 3
—	Άρθρο 24 παράγραφος 5

▼B

Οδηγία 2004/8/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 12 παράγραφοι 1 και 3	—
Άρθρο 12 παράγραφος 2	Παράρτημα II στοιχείο γ)
Άρθρο 13	Άρθρο 22 παράγραφος 2
Άρθρο 14	—
Άρθρο 15	Άρθρο 28
Άρθρο 16	—
Άρθρο 17	Άρθρο 29
Άρθρο 18	Άρθρο 30
Παράρτημα I	Παράρτημα I μέρος II
Παράρτημα II	Παράρτημα I μέρος I και μέρος II τελευταίο εδάφιο
Παράρτημα III	Παράρτημα II
Παράρτημα IV	Παράρτημα VIII
—	Παράρτημα IX

Οδηγία 2006/32/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1	Άρθρο 1 παράγραφος 1
Άρθρο 2	Άρθρο 1 παράγραφος 1
Άρθρο 3 στοιχείο α)	Άρθρο 2 σημείο 1
Άρθρο 3 στοιχείο β)	Άρθρο 2 σημείο 4
Άρθρο 3 στοιχείο γ)	Άρθρο 2 σημείο 6
Άρθρο 3 στοιχείο δ)	Άρθρο 2 σημείο 5
—	Άρθρο 2 σημεία 2 και 3
Άρθρο 3 στοιχείο ε)	Άρθρο 2 σημείο 7
Άρθρο 3 στοιχεία στ), ζ), η) και θ)	—
—	Άρθρο 2 σημεία 8 έως 19
Άρθρο 3 στοιχείο ι)	Άρθρο 2 σημείο 27
—	Άρθρο 2 σημείο 28
Άρθρο 3 στοιχείο ια)	—
Άρθρο 3 στοιχείο ιβ)	Άρθρο 2 σημείο 25
—	Άρθρο 2 σημείο 26
Άρθρο 3 στοιχείο ιγ)	—
Άρθρο 3 στοιχείο ιδ)	Άρθρο 2 σημείο 23
Άρθρο 3 στοιχείο ιε)	Άρθρο 2 σημείο 20
Άρθρο 3 στοιχείο ιστ)	Άρθρο 2 σημείο 21
Άρθρο 3 στοιχείο ιζ)	Άρθρο 2 σημείο 22
Άρθρο 3 στοιχεία ιη) και ιθ)	—
—	Άρθρο 2 σημεία 24, 29, 44 και 45

▼B

Οδηγία 2006/32/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
—	Άρθρο 3
—	Άρθρο 4
Άρθρο 4	—
Άρθρο 5	Άρθρα 5 και 6
Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α)	Άρθρο 7 παράγραφος 8 στοιχεία α) και β)
Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 18 παράγραφος 3
Άρθρο 6 παράγραφος 2	Άρθρο 7 παράγραφοι 1, 5, 6, 7, 9, 10, 11 και 12
—	Άρθρο 7 παράγραφοι 2 και 3
Άρθρο 6 παράγραφος 3	Άρθρο 18 παράγραφος 2 στοιχεία β) και γ)
Άρθρο 6 παράγραφος 5	—
Άρθρο 7	Άρθρο 17
Άρθρο 8	Άρθρο 16 παράγραφος 1
—	Άρθρο 16 παράγραφοι 2 και 3
Άρθρο 9 παράγραφος 1	Άρθρο 19
Άρθρο 9 παράγραφος 2	Άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο δ) σημείο i)
—	Άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ), άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο δ) σημείο ii) και άρθρο 18 παράγραφος 1 στοιχείο ε)
Άρθρο 10 παράγραφος 1	Άρθρο 15 παράγραφος 4
Άρθρο 10 παράγραφος 2	Άρθρο 15 παράγραφος 3
—	Άρθρο 15 παράγραφοι 7, 8 και 9
Άρθρο 11	Άρθρο 20
Άρθρο 12 παράγραφος 1	Άρθρο 8 παράγραφος 1
Άρθρο 12 παράγραφος 2	—
—	Άρθρο 8 παράγραφοι 2, 3, 4, 5, 6 και 7
Άρθρο 12 παράγραφος 3	—
Άρθρο 13 παράγραφος 1	Άρθρο 9
Άρθρο 13 παράγραφος 2	Άρθρο 10 και παράρτημα VII σημείο 1.1
Άρθρο 13 παράγραφος 3	Παράρτημα VII σημεία 1.2 και 1.3
—	Άρθρο 11
—	Άρθρο 12
—	Άρθρο 13
—	Άρθρο 15 παράγραφοι 1 και 2
—	Άρθρο 18 παράγραφος 2 στοιχεία α) και δ)
—	Άρθρο 21
Άρθρο 14 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 24 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 14 παράγραφος 3	—

▼B

Οδηγία 2006/32/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 14 παράγραφοι 4 και 5	Άρθρο 24 παράγραφος 3
—	Άρθρο 24 παράγραφος 4 και παράγραφοι 7 έως 11
—	Άρθρο 22 παράγραφος 1
Άρθρο 15 παράγραφος 1	Άρθρο 22 παράγραφος 2
Άρθρο 15 παράγραφοι 2, 3 και 4	—
—	Άρθρο 23
—	Άρθρο 25
Άρθρο 16	Άρθρο 26
Άρθρο 17	Άρθρο 27
Άρθρο 18	Άρθρο 28
Άρθρο 19	Άρθρο 29
Άρθρο 20	Άρθρο 30
Παράρτημα I	—
Παράρτημα II	Παράρτημα IV
Παράρτημα III	—
Παράρτημα IV	—
Παράρτημα V	—
Παράρτημα VI	Παράρτημα III
—	Παράρτημα V
—	Παράρτημα VI
—	Παράρτημα VII
—	Παράρτημα XI
—	Παράρτημα XII
—	Παράρτημα XIII
—	Παράρτημα XIV
—	Παράρτημα XV